

Zarja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI

Young Croations in their
National Costume

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women

<i>Duhovni svetovalec - Spiritual Advisor</i>	Very Rev. Alexander Urankar, O.F.M., 823 E. Mineral Ave., Milwaukee 4, Wis.
<i>Ustanoviteljica - Founder</i>	Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
<i>Častna predsednica - Honorary President</i>	
<i>Predsednica - President</i>	Josephine Livek, 331 Elm St. Oglesby, Illinois
<i>1. Vice-President</i>	Mary Tomsic, Box 202, Strabane, Pa.
<i>2. Vice-President</i>	Anna Pachak, 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
<i>3. Vice-President</i>	Mary Golik, 3016 Gantenbein St., Portland, Oregon
<i>4. Vice-President</i>	Mary Urbas, 833 E. 156th St., Cleveland, Ohio
<i>5. Vice-President</i>	Barbara Rosandich, 846 Chapman St., Ely, Minnesota
<i>6. Vice-President</i>	Rose Scoff, 2208 Mariposa, San Francisco, California
<i>Glavna tajnica - Supreme Secretary</i>	Albina Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois
<i>Glavna blagajničarka - Supreme Treasurer</i>	Josephine Zeleznikar, 2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.

NADZORNI ODBOR — AUDITING COMMITTEE:

<i>Predsednica - President</i>	Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
<i>Nadzornica - Auditor</i>	Josephine Praust, 1281 E. 169th St., Cleveland, Ohio
<i>Nadzornica - Auditor</i>	Katie Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Indiana

SVETOVALNI ODSEK — ADVISORY COMMITTEE:

<i>Predsednica - President</i>	Anna Yakich, 4716 Lester Ave., Cleveland, Ohio
<i>Odbornica - Officer</i>	Rose Racher, 2205 Burton St., Warren, Ohio
<i>Odbornica - Officer</i>	Helen Corel, 67 Scholes St., Brooklyn, New York

ODBOR ZA MLADINO IN RAZVEDRILLO — YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

	Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott St., Chicago 8, Illinois
	Christine Stopar, 245 15th St., N.W., Barberton, Ohio
	Mary Theodore, 2529 4th Avenue, Hibbing, Minnesota
	Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago 17, Ill.
	Mary Snezic, Box 49, Bessemer, Pa.
<i>Urednica - Managing Editor</i>	Corinne Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 S. Allport Street, Chicago 8, Ill.

Managing Editor:

Corinne Novak

Editorial Office:

1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill., Tel. Bishop 7-2014

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

KAMPANJA ZA NOVE ČLANICE LEPO NAPREDUJE!

Do meseca oktobra je pristopilo 242 novih članic. Na prvem mestu je podružnica št. 95, South Chicago; na drugem mestu podružnica št. 67, Bessemer, Penna; na tretjem mestu podružnica št. 25, Cleveland, Ohio. Kampanja bo zaključena 31. decembra 1953.

	Razred					Razred			
	A	B	Mlad.	Skupaj		A	B	Mlad.	Skupaj
Št. 95, Pauline Stanley		9	17	26	Št. 21, Stella Danculovic	1			1
Št. 67, Mary Snezic	3		22	25	Št. 21, Rose Kovach	1			1
Št. 25, Mary Otonicar	1	9	12	22	Št. 25, Julia Brezovar		1		1
Št. 35, Frances Bradach		3	10	13	Št. 25, Helen Debevec		1		1
Št. 7, Christine Menart		4	7	11	Št. 26, Mary Coghe		1		1
Št. 24, Angela Strukel	1	2	6	9	Št. 26, Antoinette Stayduhar			1	1
Št.105, Marie Nezbeda	1		7	8	Št. 26, Frances Vidina		1		1
Št. 31, Rose Klink	1		6	7	Št. 29, Mary Hadley			1	1
Št. 23, Barbara Rosandich	5		1	6	Št. 59, Virginia Benedick	1			1
Št. 61, Pauline Stolec	1	1	4	6	Št. 31, Elsie Persheren	1			1
Št. 10, Mary Urbas		2	3	5	Št. 32, Frances Perme			1	1
Št. 26, Josephine Arch	3		2	5	Št. 33, Mary Schubitz	1			1
Št. 55, Emma Zore	2	2	1	5	Št. 34, Mary Pahula		1		1
Št. 15, Mary Novak			4	4	Št. 34, Mary Erchul			1	1
Št. 95, Mary Markezich		4		4	Št. 41, Mary Mihelcic			1	1
Št. 3, Christine Bradish			3	3	Št. 41, Tinka Kuzmich		1		1
Št. 7, Theresa Paulin	1		2	3	Št. 43, Gertrude Delopst	1			1
Št. 16, Kate Triller			3	3	Št. 45, Anna Miklavich	1			1
Št. 88, Mary Lovse		2	1	3	Št. 48, Annie Peschel	1			1
Št. 95, Martha Shepe			3	3	Št. 53, Mary Oblak			1	1
Št. 2, Josephine Zeleznikar			2	2	Št. 54, Rose Racher		1		1
Št. 2, Pauline Ozbolt	2			2	Št. 55, Theresa Lozior	1			1
Št. 15, Helen Zupancich			2	2	Št. 56, Mary Theodore		1		1
Št. 23, Mary Deyak		2		2	Št. 63, Johanna Krasovic			1	1
Št. 24, Anna Jakse	1		1	2	Št. 63, Frances Gerze			1	1
Št. 25, Albina Novak		2		2	Št. 63, Mary Kvas	1			1
Št. 38, Anna Trdan	1	1		2	Št. 66, Mary Lauriski			1	1
Št. 41, Frances Jamnik	1	1		2	Št. 71, Anna Sterle			1	1
Št. 49, Mary Stusek	2			2	Št. 72, Jennie Orazem			1	1
Št.105, Marie Bombach			2	2	Št. 73, Louise Epley	1			1
Št. 1, Marie Prisland			1	1	Št. 73, Louise Godec	1			1
Št. 1, Theresa Zagozen		1		1	Št. 83, Mrs. Mary Deblock			1	1
Št. 2, Lillian Kozek		1		1	Št. 83, Mrs. Louis Deblock			1	1
Št. 2, Elizabeth Zefran			1	1	Št. 83, Mrs. Frank Plut		1		1
Št. 7, Rose Kotar		1		1	Št. 84, Angela Voje	1			1
Št. 7, Stella Glavich		1		1	Št. 91, Rose Agozzuli		1		1
Št. 7, Mary J. Kameen			1	1	Št. 92, Josephine				
Št. 14, Molly Legat		1		1	Krizmanich	1			1
Št. 15, Mary Cikoda		1		1	Št. 93, Anna Kerkovich		1		1
Št. 15, Mary Hrovat			1	1	Št. 95, Victoria Tomich			1	1
Št. 18, Mrs. Malovasic			1	1					
Št. 20, Mrs. Tony Music			1	1					
					Skupaj	40	61	141	242

Počasi, z občutkom Zagorski zvonovi

Narodna
priređil J. Z.

1. Za - gor - ski zvo - no - vi prav mi lo po -
 2. Pa če jo ne - se - jo, le naj jo ne -
 3. Zvo - ni - ti bom pustil, kro - pi - ti pa

jo, nema - ra pre - lju - bo k po -
 so, saj dolgo ne bo - de, da
 ne, kro - pi - le jo bo - do! le

gre - bu ne - so, pa ne - ma - ra pre -
 poj - dem za njo, pa saj dol - go ne
 mo - je sol - že, pa kro - pi - le jo

lju - bo k po - gre - bu ne - so.
 bo - de, da poj - dem za njo.
 bo - do! le mo - je sol - že!

Red

O tem in onem

(Duhovni vodja, Rev. Aleksander Urankar)

INDIJANSKO POLETJE pravimo v Ameriki jesenski sezoni, ko sonce s ponovljeno močjo postje v naše domove, kraje, vasi in mesta. Letos smo bili posebej oblagodarjeni s tem božjim darom, ki ga prejme le Amerika. Nič ne zamerimo Bogu, da nam ne daje slovenskih pomladi, da nam le ohrani lepo jesen. Jesen je lepša kot pomlad, ker je polna barv, polna šuštenja listov, ker je polna simbolov, kot bi vsa priroda govorila s teboj in bi ti govoril z njo o vsem, kar nas moti in muči v življenju. O strahu pred smrtjo, o skrbi staranja, dolgočasnosti življenja, malodušnosti, ki se poraja v spominu na pretekla leta, ki morda niso bila preveč plodovita. Pa sije sonce, zasije dan za dnem, sije kar naprej, cele tedne, da se kar čudimo in porodi se veselje v srcih: saj ni tako hudo na svetu. Dokler imamo luč na nebu, ki nam sveti in nas greje, smo lahko radostni in veseli. Takega indijanskega poletja bi si želel v življenju tudi v duhovnem oziru. Hotel bi, da bi nas kar naprej gredo sonce ljubezni, zastopstva, lepe medsebojnosti, družabnosti, razumevanja. Kako lepo bi bilo življenje.

EVANGELISTI dobre volje. V zadnjih letih sta se dva duhovnika posvetila samo tej nalogi, da širita veselje v srcih, domovih in družinskih krogih. Pišeta, pridigata in navdušujeta ljudi z besedo o dobri volji, ki naj navdaja vse. Vse drugače bomo uživali življenje, če se bomo „navadili“ biti veseli, korajžni in družabni, prijazni, z smehom na licih in radostjo v srcu. Takega evangelija rabimo vsi. Vse preveč smo vedno razburjeni, mrki, žalostni, zavidljivi, skrbi polni, zamerljivi in sebični. Tako veselje, ki o njem govorita nova evangelista, je seveda možno le v srcu, ki je na pravem kraju in v glavi, ki je na pravem koncu. Brat Muhec, je rekel Francišek z Asiza nekemu svojemu bratu, ki se je vedno černo držal. „Pojdi k spovedi, če te greh teži, če pa greha nimaš, pa bodi vesel življenja. S tem je izdal tudi veliko skrivnost, ki jo oznanjajo psihijatri danes. Černi ljudje so nespametni, ker s svojo mrkostjo le čudno notranjost razodevajo. Kot bi človek šel in na cesti naagoto razgalil, kažejo naagoto duha, srca in razuma.

Pridiga ali kaj? Ne, imeniten nauk za nas vse. Spravimo se z Bogom in sosedi, pa se bo spravila z nas mrkost telesa in duha, bolj spravljeni bomo tudi sami s seboj in ljudem ne bomo v napotje s sitnostjo, oklevanjem, mračnostjo in najbolj nevarno boleznijo, — ki se ji pravi — pesimizem.

NA TISTO TIHO DOMOVANJE, kjer mnogi spe nevzdravno spanje... smo pohiteli te dni, prve dni novembra.

V misli na večno življenje smo se v duhu sestali s svojimi pokojniki in v molitvah pomenkovali z nekdanjimi svojimi prijatelji, znanci... Morda je odveč vprašanje: Koliko naših članic se je spomnilo premnogih sestrá, ki so tekom 25 let obstoja Ženske Zveze šle od nas po plačilo za svoje zvesto delo, najbo v družini, cerkvi ali naši organizaciji? Ker nosi Zveza pečat krščanstva, naj bo v našem teženju tudi pečat krščanskega prijateljstva. V ta namen nosi Zarja kolono imen vseh, ki so v Bogu zaspali. Posebno pri naših slovesnih obletnicah in jubilejih opazamo, da se redčijo vrste pionirk in ustanovnic. Naj bodo naše misli ta mesec posvečene tudi vsem sosestram in sodelavkam. Bog jim daj večni mir in pokoj. Naj jim poplača tudi vsak korak, ki so ga storile za delo pri Zvezi, za vsako vrstico, ki so jo zapisale v pobudo svojim sovrstnicam v Zarji.

V MISLI NA VEČNO ŽIVLJENJE dobi tudi delo pri naši Zvezi vso drugo luč. V izvrševanju krščanskih dolžnosti postanejo članice delničarke božjega kraljestva. Postane Zveza vse nekaj globljeja in višjeja kot kak navadni socialni klub ali krožek, društvo žensk, ki se sestanejo, da pokramljajo, potem pa gredo vsaka k sebi po svojih poteh. Misel na večno življenje nas veže v družbo ljudi, ki imajo smoter v življenju in temu namenu posvečajo dobra dela. Zato naj bi Zveza predvsem ohranila in branila ta svoj krščanski značaj in naj ne bi nikdar dovolila, da bi šla na stran pota in postala le zgolj Zveza z minljivimi cilji, ki ne nosijo nobenih zasluženj.

UREDNIKA ZARJE me je naprosila za izjavo glede Tržaškega problema. Prav bi bilo, da bi tudi Zarja podala mnenje svojih čitateljic in prijateljic. Da bi na široko podajal v njihovem imenu izjavo, za to prostora ni na tej strani, lahko pa kar z dvema stavkoma povem, kar je v srcu vsakega Slovenca: Trst je po božji nameri naš, saj je v našem ozemlju. Strinjamo se z vsem, pa naj bo kdorkoli, kdor se za slovenske pravice potečuje. Nobenemu ni zabranjeno po volji božji, da se za svoje postavlja. Najbolj nespametno je pa, ko pišejo nekateri listi, kam se bodo neki postavili slovenski duhovniki, ko jih s Tržaškim problemom „izkušajo“. Kot da bi bilo mogoče kaj drugega reči Slovencu: Dajte nam, kar nam gre, pa bo mirna tudi Slovenija in Jugoslavija. Bog, da bi tudi Tito dal našemu narodu, kar mu gre: samoodločevanje, svobodo vere in besede, prostost ljubezni do Boga, družine in sveta.

Marie Prislant:

OH, TA SVET...

Jesen je! — Listi padajo z dreves, orumeneli, zgubanci kot starčki, iščejo miru in pokoja na zemlji, kamor padajo k počitku. Poslednje cvetje se je osulo, od časa do časa se pripodijo divji in mrzli vetrovi, skrijejo se sončni žarki, nad nami visi mrko nebo, ki ga bomo v a-jeni gledati vso zimo.

V tem času, ko se narava poslavlja od nas, praznujemo VSEH VERNIH DUŠ DAN... Grob za grobom se vrsti na božji njivi. Pod zeleno odejo spe nevzdravno spanje mnogi, s katerimi so nas vezale v življenju ozke sorodne in prijateljske vezi. Poslovili so se od nas. Spomin na trenutke poslednje ločitve nam polnijo srca z bridkostjo.

Dan mrtvih uboja v naših dušah misli, ki ne pridejo rade, ker zanje še nimamo časa, ki pa vendar spe globoko v našem srcu... Pogled na grob nas spomni, da bo vse minilo; krivica, zapostavljanje, laži, težave, skrbi — vse bo odpadlo, vse prenehalo, ko bomo spali globoko pod hladno rušo in bo morda kdaj dobra roka prižgala nad nami belo svečko sredi duhtečih cvetic.

Mnogi naši prijatelji in veliko članice Slovenske Ženske Zveze je v tem letu leglo k večnemu počitku. Pogrešamo jih zelo in spomin nanje nam bo ostal vedno svež in ljub. Pa tudi veliko mladih življenj je to leto predčasno ugasnilo. Naša pokopališča so sprejela stotine in stotine trupel vojakov — mladih, nadebudnih, krepkih ljudi v cvetu življenja. Prepeljani so bili domov iz bojnega polja v Koreji. Mnoge pa niti dostojno pokopati ni bilo mogoče. Granate so jih raztrgale na kosce, ali pa so v bojnem metžu izginili neznanokam. Njih mlada trupla krije tuja zemlja, daleč od doma, daleč od ljube matere, očeta in dragih sorodnikov.

Marsikatera mati upravičeno
vzdihuje in toži na Vseh Vernih Duš Dan:

Sin!

Nocoj bi ti rada svečko prižgala,
pa ne vem kje si.

Sin!

Nocoj bi ti rada prst zrahljala,
če te teži.

Sin!

Nocoj bi ti rada križ naravnala,
če še stoji.

Sin!

Nocoj bi te rada tiho vprašala,
zakaj si prellj svojo kri.

„Samo v naši Ameriki se lahko zgodi, da Irec zastopa Nemca — na slovenskem programu,” je dejal jolietški mestni upravnik Francis A. Dunn, na proslavi 25-letnice podružnice št. 20, ki se je vršila v nedeljo, 4. oktobra. Mr. Dunn — Irec po rodu — je namreč nadomestoval mestnega župana, ki je nemškega pokolenja, ter v imenu mestne uprave podružnici čestital k srebrnemu jubileju.

Podružnica št. 20, v Jolietu, je bila ustanovljena 11. junija 1928. Mrs. Barbara Kramer iz San Francisca, Cal., je v Joliet prinesla idejo o Slovenski Ženski Zvezi ter navorjala za novo podružnico. Mrs. Josephine Erjavec je zainteresirala 14 svojih prijateljic in podružnica je bila ustanovljena.

Jolietška podružnica je zlasti v času, ko se je tam nahajal Zvezin glavni urad, sijajno napredovala. Trikrat zaporedoma je njena blagajničarka, sestra Mary C. Terlep,

odnesla prvo nagrado v konvenčni kampanji za nove članice ter bila vpostavljena kot Konvenčna Kraljica. Takratna tajnica in gl. blagajničarka Josephine Muster je bila zmagovalka v prvi kampanji za Mladinski oddelek, bivšo gl. tajnico Josephino Erjavec smo pa vedno videli med prvimi v vsaki kampanji.

Podružnica št. 20 točasno šteje 815 članic in je druga največja Zvezina podružnica. Sledeče aktivnosti so se tekom let pri podružnici podvzele: Ustanovil se je šivalni klub, kegljaške skupine, dva vežbalna krožka, dramatični odsek in pevski zbor. Najlepše in vsega priznanja vredno pa je dejstvo, da so te aktivnosti stanovitne; Šivalni klub obstoja 20 let, štiri kegljaške skupine, prvotno ustanovljene leta 1936, kegljajo že 17 let, „zmagovalni vežbalni krožek je star 15 let, mladinski vežbalni krožek 10 let, dramski odsek 10 let, pevski zbor pa 5 let. Kot je v pomembnem in lepo podanem govoru povedala gl. predsednica sestra Josephine Livek: „Jolietška podružnica je najbolj aktivna izmed vseh Zvezinih podružnic!”

Proslava 25-letnice pod št. 20, se imenitno obnesla. Program je bil dobro zamišljen. Najprvo sv. maša z nastopom kadetk, nato banket, po banketu govorniški program, končno slike iz domovine, katere je v barvah posnela sestra Josephine Erjavec, ko je bila v Evropi to poletje ter jih je ob tej priliki kazala. Udeležba na banketu je bila številna — nad 500 ljudi — govorniki fini, petje krasno, postrežba izvrstna. Ganljiv je bil Spominski program v počast umrlim članicam. Odbor, ki je imel zadevo v rokah, zasluži vso priznanje za lepo urejeno prireditev.

Zvezine članice podružnici v Jolietu k jubileju lepo čestitamo ter ji želimo še nadaljnega napredka v obilni meri!

Ob priliki svoje proslave je pod št. 20 izdala lepo, srebrno okrašeno Spominsko knjižico, kjer je popisana aktivnost podružnice za vseh 25 let. Knjižico je uredila Mrs. Erjavec, ter zanj s svojimi odbornicami nabrala za tisoč dolarjev oglasov. Na zadnji strani knjižice so natisnjeni sledeči lepi verzji:

SPOMINSKA KNJIGA

Knjigo življenja podružnice naše,
visoko cenim in večkrat preiščlujem;
od lista prvega, kjer se začinja,
do lista zadnjega jo pregledujem.

V tej knjigi najdem razne vse podatke,
poglavja prošla naše zgodovine,
ki kažejo življenja igre kratke,
vesele, tudi bridke — vzbujajo spomine.

Imen prijateljev je v nji veliko iz
nekdanjih let, ki so nas ljubili;
v spominu istih si predstavljam sliko,
čeprav so mnogi nas že zapustili.

Pred dvajset petimi leti pogumna
skupina žena, na delo se podala;
pot zgrajena je razumna,
porok nam je, da slovenska ideja ne bo zaspala.

Naj blagoslovi Bog to častno delo,
naših zavednih narodnih žena!
Plačilo za trud se bo pričelo,
ko narod spozna, da slovenska žena
res mnogo velja!

* * *

Najlepše čestitke izrekamo sestri Mary Schimenz, dolgoletni vrli tajnici podružnice št. 12, v Milwaukee, k odliki, ki je bila njenemu sinu Math-u naklonjena.

Mr. Math Schimenz je bil izvoljen za gl. predsednika Jugoslovanske Podporne Zveze Sloga, bratske organizacije, ki posluje v državi Wisconsin. Mr. Schimenz je odvetnik in alderman mesta Milwaukee. Na konvenčnem banketu je o svojem važnem in odgovornem uradu spregovoril sledeče pomenljive besede: „Moje delo bo lahko! Vse so mi pripravili moji predniki in naši pionirji. Imamo lepo število članstva, močno blagajno, dober sistem poslovanja. Jaz bom samo gledal, da bomo šli naprej po uglašeni poti in to ne bo težko.” — What a man!

IVAN CANKAR:

U R A

V sobi Rekarjeve babice je bilo zmerom tako strahotno tiho, mrtvaško. Dasi sta bili obe okni precej visoki in čisto omiti, vendar ni bila nikdar nobena stena popolnoma svetla: zdelo se je, kakor da je vse zavito v nekako motno, sivo meglo. Pohoštvo je pričalo o izredni starosti. Velika, žoltordeča skrinja s čudovitimi, temnimi ornamentami, — dva visoka, nerodna stola, — velika miza, ki je bila morda nekdanj bela, a je zdaj na bogve kakšen način popolnoma osivela, — visoka postelja, pogrnjena s temnozeleno odejo, — moj Bog, vse tako grozno resno, dolgočasno...

V kotu na skrinji je sedela dan za dnem Rekarjeva babica. Prejšnja leta je navadno držala na kolenih knjigo o življenju svetnikov ter čitala polglasno in z ustnami šepetaje; zdaj pa so ji oči tako oslabele, da kljub vsem naočnikom in najskrajnejšim naporom ne more več razločevati meglenih, plešočih črk pred seboj. In tako sedi tiho, s prekrižanimi rokama, tresočo glavo in polodprtimi očmi ter premišljuje. Ali ona ne misli in ne govori nikdar o sebi. Kadar se spominja davnih časov, tedaj vidi najbolj jasno take ljudi, ki jih je srečala le parkrat v življenju.

Tako jo pride oni dan posetit soseda in kar sredi pogovora prične babica iznenada plakati.

„Kaj pa vam je, babica, da ste tako žalostni?“

„Ah, glej, soseda. — ali si jo poznala, Mirtičevo Francico? Pa kako bi jo ti poznala, ki si mlada... Glej, utonila je revica, ko je šla na Potok po vodo... Ej, tako lepo, pridno dekle, pa umrje. Petdeset — dvainpetdeset — štiriinpetdeset let bo tega... Oh, oh, ubožica!“

In babica je začela tako plakati, da se je sosedi že sitno in težko zdelo, ter je tiho odšla.

Čez par dni pa je ravno tako nanese, da je mimo grede opomnila Mirtičeve Franice.

„Ej,“ pravi babica, „utonila je, utonila. Pa kaj hočemo; vsakega doleti, — tega tako, onega drugače.“

Soseda malo zakašlja, obrne se v stran ter se začudi:

„Moj Bog, kakšna ženska! V nedeljo je pa tako plakala...“

A kolikor tudi je babica slabela — leto je prešlo za letom in ona je še vedno kakor prej sedela v istem kotu na stari skrinji. Že oddavnej je govorila vsakomur, ki je prišel k nji: „Umreti bo treba, umreti; smrt je na pragu... A lahko umrjem, — kaj pa me veže na ta svet?“ In vselej se je ozrla po teh besedah na steno in vzdihnila...

Tam nad njo je visela stara ura, vsa očrnela in zaprašena. Številke so bile zamazane — šesta in sedma se skoro niti več poznali nista, — večji kazalec je bil znatno na levo zakrivljen; uteži, razni svinčeni kosi in železni obroči viseli so na trakovih, katere je svoje dni, ko se je verižica utrgala, najbrž babica odstrigla od kakšnega starega predpasnika; — in pomislite, ura je kljub svoji častitljivi starosti vedno enako šla, to se pravi, za dve uri prekasno, nihalo je tiktakalo naprej in naprej, in to v nenavadnem, zamolklem tonu.

To je bila babičina ura. In babica jo je ljubila bolj kakor vse na svetu. Nihče se je ni smel dotakniti. Vsako jutro jo je navila s tresočimi rokami; a ravnala je nalahko, skrbno, kakor mati z bolnim detetom. Srečen smehlja je razjasnil kakor sončni žarek ves njen obraz, ko so kolesca zadrdrala: tik-tik-tik-tik — drrrrr... In babica se je še slaje namuzala: „Ej, kako ti to ropoče, ubožica!“

Ali babica je naposled popolnoma onemogla. Le težko, prav težko se je spravila zjutraj na skrinjo; a oni torek so ji opešale roke, ravno ko je zajtrkovala, tako da se ji je polila kava na krilo, od koder je pritekla v tankem curku čez skrinjo na tla. Babica je pripisovala to nezgodo svoji nerodnosti; a soseda, mati Markova, ki ji je kuhala in nekolkokrat postregla, ta je babici odločno zapovedala, da naj je odslej pri mizi in ne na skrinji, kar se je babici sprva silno zamerilo.

Mati Markova je bila že petnajst let sem dolžna Re-

karjevi babici dve sto goldinarjev. Dala jih je bratu, da je mogel v Ameriko, odtelej pa ni bilo od njega nobenega glasu več, tako da sta obupali obe, babica in Markova.

„Hranila sem jih za stare dni, ko ne bom mogla več gibati, — ná, pa je tako... Je že Bog hotel...“

„Dejal je, da pošlje najpoznejše čez eno leto vse, kar sem mu posodila, in še veliko več, — glej, zdaj pa niti ne piše ne. Kdo bi si bil mislil. Da bi se mu le nič hudega ne pripetilo...“

Tedaj pa se je zgodilo nekaj, česar bi si babica niti v najnemirnejših sanjah ne bila mogla misliti.

Dva dni potem, ko je kavo polila, vstane babica kakor navadno ob šestih zjutraj, postelje posteljo, nato pa sede godrnjaje za mizo, gleda nekaj časa na skrinjo, zavzdihne in vzame molek v roko. Zmolila je vse tri dele rožnega venca, potem pa pristavi k skrinji stolček, da bi laže prišla nanjo... Navijala je uro toliko časa, da je naposled že odbila pri sv. Lenartu pol devetih, — a matere Markove ni od nikoder.

Babica pa čaka, — do enajstih, dvanajstih.

„Morda je zbolela, Markova, da je ni... Vendar, vse-kakor je čudno to... bi vsaj kakšnega človeka poslala sem... pa nič ne...“

Kar prihiti v sobo soseda Murnovka, vsa nemirna in zasopljena.

„Ali nič ne veste, babica, ali prav nič ne veste...?“

„Pa vendar ni Markova...?“

„Prav ona...!“

„Bog se nas usmili... pa tako nagloma? Saj ji ni bilo nič; še včeraj je bila tukaj.“

„A kaj mislite, babica! Ni umrla ne, ta ženska nič-vredna... V Ameriko je šla; sinoči se je odpeljala v Ljubljano.“

Babica odpre usta in sklene roke.

„Da, ravno tako je babica... Še oni teden je dobila denar od brata, veliko denarja, pravijo... Pa vam ni prav nič dala?“

„Čudno je res to napravila, grdo... Pa je že božja volja taka.“

Babico je začelo skrbeti.

Dobivala je vsako leto dvainštirideset goldinarjev „penziona“, ker je bila prejšnje čase babica v Malinovem. Dokler je bila tu mati Markova, — o, to se je že še živelo. Pa kako bo zdaj? Stanovanje osem goldinarjev na leto, mleko in kava, to bo kakšnih petnajst, — no, to bi se naposled shajalo, samo vprašanje je, kdo bo kahal. Postrežnice nikakor ne more najeti, vzela bi ji gotovo vsaj polovico penzije, — in kaj bi potem, — kakšna hrana? Ne, to bi ne moglo biti!

Uboga babica!

In vrh vsega tega pride popoldne njena hči, žena čevljarja Maka.

„Lepo vas prosim, mati, posodite mi dva goldinarja, — samo za malo časa... Danes se selimo, pa nobenega krajcarja ni. Saj veste, kako je zdaj pri nas. Oh, kakšna beračija. On že ves teden ni ničesar zaslužil, — pa naj živimo! In taka družina! Zmerom vpijejo: ‚Kruha, kruha!‘ Jaz pa, — kam naj grem ponj?... Saj vem, mati, da vam je težko dajati, — ali povem vam, jaz vam povrnem vse do krajcarja...“

Babica je začela še močneje tresti z glavo kakor navadno.

„Kako ti bom dajala, ali si čudna! Saj še sama ne bom mogla živeti. Kaj ne veš? Markova, ta potuhnjena ženska, je šla v Ameriko. No, kaj hočem zdaj?“

Makovki je šinila v misel misel, ki jo je ovladala tako, da ni odgovorila v prvem hipu ničesar na čudovito novico. Naposled, po kratkem prevdarku, iznenadi babico z imenitnim predlogom.

„Veste kaj, mati! Gori pri Andrejašu je soba zelo velika, da bo prostora za vse dovolj... Vi morate tako imeti koga, da vam kaj postreže in skuha. Kaj bodete na stare dni še tukaj samotarili in stradali, pa še za vsak krompir drago plačevali. Pridite k nam, Jutri vzamemo te vaše stvari in tako bo vse v redu.“

Babica je bila silno iznenadena, in dasi ji predlog ni bil neljub, vendar se je nekaj časa odločno branila, da ne bi drugi mislili, da se jim vsiljuje.

Drugi dan se je babica selila.

Vse je bilo že zunaj na vozu; v sobi je ostal samo še en stol, na katerem je sedela babica, in pa ura je še visela na steni.

Mak pride noter.

„No, babica, zdaj pa kar na voz. Zad na skrinjo bote sell; saj bo počasi vozil. Malo vstanite, da stopim na stol in snamem uro...“

„Ne, Jože, čakaj! Uro bom jaz sama vzela, saj ne znate ravnati z njo...“

„Za božjo voljo, vi vendar ne bote lezli ponjo, saj komaj stojite. Le nikar se ne bojte, da bi se ji kaj zgodilo.“

Babica je vstala in Mak je stopil na stol. Ali takrat, sam Bog ve, kako se je to zgodilo, — ravno ko je snel uro s stene in hotel stopiti na tla, stol zaškripalje, Mak stegne roki in ura pade na tla. To je bilo vse tako hitro, da se babica niti prav zavedela ni. Ali čez par trenutkov je razprostrla tresoče roke in hitro, kakor že najmanj deset let ne, stopila k Maku in vzela uro iz rok. Z vso ljubeznijo jo je pritisnila k sebi in govorila s popolnoma tujim ne navadnim glasom:

„Ti... ti... kaj si napravil. Kaj bo zdaj z njo! Polomil si jo, ti... Ali ti nisem povedala! Pustil bi bil mene, zakaj si se silil. Ali jo boš zdaj ti popravil... Kaj je bilo sploh vsega treba? Pustili bi me tukaj pri miru, vi vsi, saj vas nisem klicala, da bi mi uro polomili. Svoje nimate, in zdaj ste pokvarili še mojo...“

Oči so se ji začele megliti in kmalu je tekla po licu debela solza ter kanila naposled na uro, ravno na dvanajsto številko.

Babica se ni dala utolažiti. Ko se je peljala na vozu proti hiši Andrejaševi, držala je uro v naročju in tarnala. Mak se je silno jezil.

„Kaj vraga, saj to se da popraviti. Nič hudega ni, kakšno kolesce se je malo premaknilo.“

„Nič hudega ni? ... Oj ti! ... Komu jo boš zdaj dajal iz rok? Nihče ne zna z njo ravnati, kakor je treba. Pokvarili jo bodo še bolj, da ne bo za nobeno rabo več. Kar pusti jo pri miru...“

„Kako pa se je pravzaprav zgodilo, da ti je padla iz rok?“ vprašala je Makovka.

„Stopil sem preveč na kraj stola, — ta se zmaže, — jaz se hočem uloviti z rokami, da bi ne pal — in tako seveda —“

„Pustil bi bil mene,“ tarnala je babica, „kaj ti nisem rekla —“

Mak se je ujezil.

„Molčite vendar naposled! Saj ni taka škoda, če se ta stari kolovrat razbije.“

„Stari kolovrat?! O—o!“

Babica je bila užaljena na dno srca. Tiho je sedla v kot in molčala.

In odslej je sedela dan za dnem tiho na svojem stolu. Vrtela molek med prsti ali pa s prekrižanima rokama premišljevala... Z žalostnim obrazom se je ozrla zdaj pa zdaj na polico, kjer je ležala njena ura, zaprašena in zapuščena...

„Nesi vendar enkrat to uro Košmerlju, da jo malo popravi!“ opomni nekoč Mak svoji ženi.

Babica se zgane, nagne glavo naprej in posluša.

„Kdo bo to popravil, — saj ni vredno,“ odgovori Makovka; takoj potem pa pristavi: „Nazadnje je vseeno, če je tukaj ali tam; ponesem jo nocoj, morda vendar še kaj napravi z njo...“

Prešel je mesec, prešli so trije meseci, — ure ni bilo nazaj; vsi so pozabili nanjo.

A babica je trpela... Strah jo je bilo ponoči, ko ni slišala nad seboj ljubljene tiktakanja; podnevi se ji je zdelo, da leže čas vprav po polževo, — ah, saj ni imela najmanjše stvarce, ki bi jo zabavala in veselila, — vse je zdaj tako megleno, dolgočasno... In odtujila se je svojim ljudem. Kadar je Makovka začela z njo govoriti, opomnila je babica vselej ure, to pa se je zdelo hčeri že „preveč neumno, ven in ven tarnati zaradi tako neznatne stvari.“ Zato je babica rajši molčala. O čem pa naj govori o drugem kakor o svoji uri.

Mak je tiho šival pri svoji mizi. Žena je odšla nekam v vas, otroci pa so bili pred hišo. Okrog babičine postelje, po odeji, po vzglavju in celo po njenem obrazu so posedale muhe in brenčé spet odletavale... Babico je ovladal spanec...

Vzbudila se je že pozno v noč. A ko se vzbudi, skloni se v postelji kvišku, upre roke na blazino in gleda s široko odprtimi očmi v temo.

Tak-tak, tik-tak, tik-tak...

Babica se začne tresti od vznemirjenja, od slasti.

Od kod prihajajo ti glasovi?... Počasi dene noge izpod odeje in poskuša vstati. Ah, starost, onemogla starost!... Tri mesece najmanj je že tega, odkar je zadnjič mogla priti ob palici do vrat. Odtlej pa ji ni bilo mogoče več storiti dveh korakov...

Tik-tak, tik-tak, tik-tak...

Babica zbere vse svoje moči. Upre se z roko ob posteljnak in posluša par trenutkov.

„Tam visi, poleg omare... Blizu tu je miza; da bi le do nje prišla; samo dva koraka.“

Babica razprostre roke in trepetajoča, pol v sanjah omahuje dalje; noge se ji šibijo in z vsem telesom se nasloni na mizo, maloje brez zavesti. Tako počiva skoro četr ure.

Tik-tak, tik-tak, tik-tak...

Dvigne se in premišljuje. V glavi se ji vrti, da se mora trdno prijeti za mizo.

„Moj Bog, samo še trije koraki... Tam mora viseti, od tam prihajajo glasovi... Naj se zgodi, kakor je božja volja... Dalje!“

Babica spusti mizo, in hitro, kakor bi dobila nove moči, stopi k steni, z rokami pa prime za verižice in pritisne uteži krčevito k sebi... V tistem hipu pa se ji zazdi, kakor bi se vsa soba na moč zamajala, noge ji omahnejo in nezavestna se zgrudi na tla...

Makovka se vzbudi.

„Jože, ali nisi ničesar čul?“

„Ne... kaj je bilo?“

„Zdi se mi, da je nekaj zaropotalo... Glej, — kaj se tam sveti? Moj Bog, mene je strah, — tam pod uro, — ali ne vidiš?“

Mak vstane, da pogleda, kaj bi bilo. Ko se skloni nad babico, zakliče prestrašen in osupel.

„Žena, tu nekdo leži.“

„Prižgi luč, Jože!“ odgovori Makovka in se zagrne čez glavo.

Mak prižge luč, a to je trajalo precej časa, zakaj roka se mu je tresla...

„Jezus Marija! Mati...!“

Drugo jutro je prišel zdravnik. Zamrmral je malovažno: „Hm, starost... Ti ni nič čudnega!“ in odšel je.

Popoldne je prišel gospod Franc z zadnjo popotnico in čez teden dni je ležala babica na mrtvaškem odru.

„Kaj so iskali tam... in ponoči?“ vpraševal je Mak najmanj desetkrat na dan.

„Uro so slišali, nič drugega ni bilo, in tako jim je bila pri srcu, da so lezli k nji... Zakaj jim nisi povedal, da si poslal ponjo?“

„Kdo se je na to spomnil? In kdo si je mogel kaj takega misliti. No, — Bog jim daj večni mir in pokoj...“

IZREKI O TEŽKI VESTI:

Slaba vest je trnov grm, ki ob vsaki priložnosti bode.

Slaba vest je ura, ki je njen kazalec neprestano obrnjen proti tvoji pregrehi.

Slaba vest je jabolko, ki ima črva v sebi.

Slaba vest je kovač, ki noč in dan udarja s kladivom strahu na nakovalo srca.

Slaba vest je sodnik, ki je prav res nepristranski.

Kdor ima slabo vest, prebledi, če mu kdo „pekeli“ samo v misel vzame.

ALBINA NOVAK:

NA POTU V STARO DOMOVINO

Goreče hrepenenje, še enkrat videti svoje domače, znanice in prijatelje, ter uživati pogled na nikdar pozabljene vasi, trge, mesta, kot hribe in doline, je bilo uresničeno mnogim rodoljubom v tem letu. Saj ga ni rojaka ali rojakinje v vteji širni oddaljeni deželi, da ne bi imel toplo sočutje do rojstne domovine in da ne bi dostikrat pripovedoval zlasti svojim tu rojenim otrokom, kako je bilo v starem kraju. Mnogi si želijo, še enkrat obiskati kraj, kjer je tekla njihova zibelka in kjer so bila prebita mlada leta. Toda stara domovina je tisoče milj od tukaj in treba je potovati skozi široko morje, zato si ne more vsak privoščiti dolgo potovanje, mnogi zaradi zdravja, nekateri zaradi starosti in drugi so varčni in se jim zdi škoda denarja, ker dolga pot pomeni tudi precej stroškov. Ampak letos je bilo pa na stotine rodoljubov, ki niso mogli več čakati in odlašati ter so se opogumili in odločili, da jih ne bo nobena stvar ovirala od potovanja. Posebno privlačnost pa je gotovo imel razglas, da bo imela naša Slovenska ženska zveza skupni izlet. Bilo je že v jeseni lansko leto, ko je prišlo na naš glavni urad nad petdeset pisem od članic in prijateljev Zveze, ki so želeli podatke glede potovanja in do januarja, ko je bil zadnji čas za prigrasitev, smo že imeli več potnikov in potnic, kot nam je bilo določenih prostorov na brzoparniku. Vzrok, da je bilo nujno potrebno rezervirati prostore dotlej, je bil važen, namreč, kronanje angleške kraljice Elizabete, je pritegnilo tak naval, da družbe niso mogle vsem po volji ustreči.

Da je bilo mogoče ustreči velikim skupini, katera se je prijavila, smo se morali razdeliti na tri grupe; tako je prva grupa odšla iz New Yorka že aprila meseca, druga v maju in tretja pa junija. Vseh skupaj je bilo nad sto oseb, oziroma članic naše Zveze in njihovih sorodnikov. Zakrajškova tvrdka v New Yorku in Kollandrova v Clevelandu sta se združili v poslugi za naš izlet in naj bo že na tem mestu dano najlepše priznanje gospodu Leo Zakrajšku in Augustu Kollandru za vsestransko sodelovanje in izvrstno postrežbo.

Ker nimam na rokah vseh imen od prve in druge skupine, zato bi ne bilo pravilno, če bi ob tem času bila objavljena imena tistih, s katerimi smo skupaj potovali v zadnji skupini. Jaz ne bi rada, da bi bila zamera v tem oziru, saj ste bili vsi zelo prijazni in potrpežljivi na vseh koncih in krajih.

Tretja skupina, 42 po številu, se nas je vkrcalo na francoski parnik „LIBERTE“ dne 3. junija. Iz pristanišča v New Yorku smo se poslovili ob štirih popoldne. Ko se je naš velikani počasi pomikal od pomola „88“, smo na vso moč vihrali z robcem in rokami našim spremljevalcem do parnika. Takrat ni nihče spregovoril besede, ampak vsak je imel polno grlo, kot bi ga nekaj notri tiščalo, saj ni bilo treba drugega kot samo pogled na sopotnika, pa so se vllle debele solze raz lic. V kratki pol uri na morju se je videlo veliko obrežje pristanišča in visoki nebotačniki v mestu New York kot majhni golobici vrh obzora. Šele potem, ko je bil ozor popolnoma čist in se je videlo samo morje na vse strani, smo se vrnili v svoje kabine. Vsak si je hitro ogledal svojo spalnico in nato smo se znašli v drug drugega kabini, ker se je vsak zanimal videti, kako je po kabinah. Seveda eni so bili veseli, ker so imeli prostorne kabine, drugi zopet razočarani, ker se jim je zdelo, da nimajo velik prostor ali tako lep prostor kot ima prijateljica Mary, Frances, Pepca, itd. Naj-

bolj smo se pa smejali (inše posebno me vdove), ko smo izvedele, da imata Mr. in Mrs. Kastelec iz Maple Heights, Cleveland, Ohio, razdeljen prostor, namreč Mr. Kastelec je bil na krovu med moškimi in Mrs. Kastelec med ženskami in bila sta pa na „medenem potovanju“. Ker sta ravno tisti čas slavila srebrno poroko, sta si za honeymoon privoščila potovanje v domovino. Skušalo se jima je dobiti skupaj prostor, toda na vsem parniku ni bilo to mogoče izposlovati, ker so bili vsi prostori oddani. Nazaj grede se je to zgodilo tudi Mr. in Mrs. Erjavec iz Pueblo, Colorado, toda sta bila kar zadovoljna, ker sta rekla, da sta „trudna“ in bo kar „orajt“ tako. (Med nami je bilo zopet slišati: ha, ha!) Toda drugih neprilik ni bilo. Bili so slučajni „morske bolezn“ toda to ni bila krivda brzoparnika ali obojba, ampak vreme je bilo ravno takrat nestalno in to se lahko primeri tudi v poletju, toda se je vse prestalo in hitro pozabilo.

Drugi dan na morju smo se že udomačili in malokdo je ostal na enem prostoru, ker je bilo zelo prijetno se pomikati med drugimi in posebno uživati lep program, ki je bil na razpolago.

Na parniku „Liberte“ imajo zelo mično kapelico, kjer imajo duhovniki, tudi potniki, svojo daritev. Ker je bilo več duhovnikov, zato je bilo tudi več svetih maš, tako, da se je lahko vsak sam izbral čas, ki mu je bil najbolj prikladen. Zajtrk je bil serviran od sedmih do devetih vsako jutro in je lahko tudi vsak šel ob času po svoji želji. Če je bil pa lačen, pa lahko še dvakrat. Eno, kar ne bo gotovo nihče ugovarjal, je dejstvo, da je bila postrežba in vsaka jed zelo izvrstna. In dosti vsega! Že prvi dan smo se navadili na vino, rdeče in belo, ki je bilo brezplačno na razpolago in to kolikor si ga je hotel kdo privoščiti. To-rej začetek za „novo ljubezen do vina“ je bil vcepljen v naš okus že na brodu, zato ni nič čudnega, da je bilo kar

lahko „ga cukati“, ko smo prišli v Slovenijo. Da me ne boste napačno razumeli, moram takoj tukaj dodati, da ni bilo drugih posledic od te ljubezni kot veselo ter trezno razpoloženje.

Na parniku imajo posebno čitalnico in pisarno za tiste, ki radi pišejo. Naša skupina je bila zelo pridna v tem oziru. Na tisoče lepih pozdravov je bilo poslano pismenim potom in to skozi ves čas potovanja.

Zabave je tudi dovolj na parniku. Dvakrat na dan, popoldne in zvečer, je bila filmska predstava, in to najnovjši filmi, kot ste jih videli takrat v gledališčih. „Konjske dirke“ (seveda konji so leseni), so tudi bile mnogim v zabavo, posebno „ta srečnim“, ki so znali izbrati zmagovalce. Po filmski predstavi smo lahko poslušali simfonične koncerte in tudi popularno glasbo. Vsak večer je bil tudi ples in v posebni sobi (lounge) se je pa lahko sedelo okrog mize in igralo karte ali pa pelo in veselo kramljalo. Naša družba je bila vedno vesela in petje se je večkrat razlegalo iz te sobe in privabilo poslušalce. Neka ameriška gospa me je vprašala, če je to pevski zbor za nastope po Evropi! Ko sem ji povedala, da pojemo le za zabavo, je rekla, da se počuti srečna potovati z veselo in prijazno družbo kot je bila naša! In ta lepa družabnost in zastopnost je trajala skozi ves čas našega potovanja.

Zadnji dan na morju, to je bilo v ponedeljek, namreč 8. junija, takrat smo pa spet začeli skupaj spravljati stvari, katere smo imeli obešene po shrambah in predalih. Opaziti je bilo tudi na vseh obrazih resnost, ker vedeli smo, da pridemo v terek v luko, v Le Havre in treba bo iti skozi „carinarje“, kar ni najbolj prijeten del vožnje, ker se ne ve, koliko bo treba govoriti ali jim kazati, kaj vse imamo v kovčegih in zavojih. Vedeli smo, da so gotove stvari odmerjene, in vsak se boji, da bo moral plačati še posebej carino za tisto, kar ima več kot določeno po predpisih. Za tiste, ki imajo lepo navado, vse po pravici povedati, je bilo res mučno, toda obenem je vsak mislil: kar bo, pa bo, če ne smem nesti s seboj, pa naj vzamejo ven, če jim bo tako ljubše! In veste, da je bil ves ta strah popolnoma nepotreben, ker v naši skupini ni imel noben najmanjših sitnosti s prtljago. Res, da smo morali skozi pregledovanje, ampak bilo je vse tako gladko urejeno, da nismo imeli prav nobenih neprilik. Srečno smo prijadrili v Le Havre v terek popoldne.

Na lepikih je bilo zapisano, da bomo na vlaku proti Parizu ob pol šestih, toda vsled velikega števila, je bilo nemogoče vsem priti na vlak pred pol osmih zvečer. Ura je že kazala na osem, ko se je vlak začel pomikati proti Parizu in vedeli smo, da ne bo mogoče dobiti brzovlak za naprej do cilja, ker je samo en vlak, ki vozi naravnost do Ljubljane in ta oddide že ob osmih zvečer iz Pariza in mi smo bili takrat še v Le Havre.

V Pariz smo dospeli ob pol polnoči ampak preden smo spravili vso prtljago na čakajoč avtobus, je bilo že čez polnoč. Da ni bilo treba dvakrat nositi prtljago, namreč najprvo spraviti v hotel, kjer smo prenočevali in potem zopet drugi dan na postajo, smo se podali naravnost do postaje in tam čekirali kovčege ter vzeli s seboj le najbolj potrebne stvari za čez noč. Prenočevali smo v „Julius Caesar“-hotelu, ki je eden manjših in cenejših hotelov, toda imajo čiste sobe kot tudi dobro postrežbo. Mi smo bili zadovoljni.

V sredo, 10. junija, smo pa šli na izlet po mestu Pariz. Vreme je bilo zelo lepo, ne prevroče toda jasno in ugodno za ogledati si najbolj znamenite stavbe. Izlet je trajal več kot štiri ure, in to je bilo kar dovolj, ker pogostokrat izstopati iz avtobusa nas je utrudilo in se nam je zdelo „plenti“ za en dan.

Prihodnjič nadaljujem s kratkim opisom krajev, katere smo obiskali v Parizu in o lepem sprejemu na domačih tleh.

TO in ONO

POVSOD SE GODIJO KRIVICE

Na sestanku republikanskih žen je govoril dr. Young Han Choo, ki zastopa Korejo v San Francisco. Primerjal je sedanjo Korejo s hišo, v kateri so podrli drugo nadstropje in streho. „Kako naj živi človek v taki hiši,“ je omenil konzul. Posegel je v pretekle dogodke. Leta 1870 je v korejskem pristanišču pristala ameriška bojna ladja. Korejci so goste lepo pozdravili in predno so se razšli, je bila podpisana medsedbojna prijateljska pogodba. Koreja je smatrala, in še danes misli tako, kakor tedaj, da ta pogodba veže oba naroda — Ameriko in Korejo. Žal, da se Amerika ni izkazala vredna tako velikega zaupanja. Kakor marsikateri drugi državnik, je tudi v Ameriki prišlo do tega, da so smatrali pogodbo za nič drugega kakor kos papirja. Po rusko-japonski vojni ste bili obe državi povabljeni v Ameriko, kjer je ta posredovala med njima mir. V Portsmouth, New Hampshire, so diplomati rešili vse sporne točke in zopet podpisali mirovno pogodbo, da je bila posebno Japonska zadovoljna. Tedaj je bil navzoč mlad častnik, Syngman Rhee, sedanji predsednik južne Koreje. Lahko si mislimo, kakšne notranje boje je preстал, ko je spoznal, da prijateljska pogodba med Ameriko in Korejo ni upoštevana in da je ravno Amerika priznala Korejo Japoncem. Nihče se ni zmenil za Korejce, ali jim je tako barantanje všeč ali ne. Tedaj je bil za predsednika Theodore Roosevelt.

Med prvo svetovno vojno je predsednik Woodrow Wilson postavil 14

točk, katere naj bi upoštevali pri mirovni pogodbi. Najvažnejša je bila ta, da naj se z narodi ne dela kakor z živino na sejmu, ki je pripeljana tja, da se jo proda. Narodi naj sami odločajo, kam hočejo spadati ali če hočejo biti samostojni. Te točke se je dr. Choo tudi spomnil in jo je omenil kakor da ta ni veljala za azijske narode, ampak samo za evropske. Seveda, predsednik je imel v mislih in je želel dati pravico vsaki ljudski manjšini. Ni pa uspel tedaj, ko se je šlo za naše Primorje. Poseben poslanec, ki je proučeval celo zadevo Trsta in Primorja je dal pošteno izjavo, da je tam vsa okolica čisto pristno slovenska in bi bilo edino pravično, da se ta del ne prizna Italiji. Kljub vsem dokazom pa so laški diplomati premotili Ameriko, da jim je prikimala in jih nagradila s Primorjem. Danes živi mnogo Primorcev v Argentini, kamor so se izselili, ker niso mogli prenašati italijanskega nasilja. Predsednik Wilson, katerega ime je bilo češčeno med ljudmi, ki so pričakovali pravice, ni prodiral s svojimi plemenitimi idejami. Bil je sam globoko razočaran, kar je tudi pospešilo njegovo smrt. Rapalska pogodba je pomenila smrt za Primorce. Korejski konzul nabrž ne ve o malem ampak zelo junaškim slovenskem narodu, ki je bil prodan Italiji, kakor so bili Korejci Japoncem.

Druga svetovna vojna je v ljudeh vzbudila novo upanje odrešenja in če pogledamo na zemljevid, se čudimo, da je bil tak kos Primorja končno le osvobojen. Ali bo ta meja držala, ali se bo zopet spremenila, pa je odvisno od tistih, ki zopet držijo z Italijani. V razdobju med prvo in drugo svetovno vojno se je narodno lice Primorja občutno spremenilo. Saj vemo, kako je Mussolini hotel z raznarodovanjem. Še mrtvim ni prizanesel in dal razbiti nagrobne spomenike s slovenskimi napismi. Zahteval je poitalijančena imena povsod. Koliko slovenskih knjig je bilo uničenih in koliko nedolžnih patrijotov zaprtih, mučenih in umorjenih. To je žalostna zgodovina dvatisočletne italijanske kulture, na katero so Italijani tako radi sklicujejo in ponašajo. Prav je imel pokojni predsednik Franklin D. Roosevelt, ko je obsojal to zahrbtnost Italijanov, ko je napovedala vojno Franciji. Primorje je zopet v nevarnosti in prav ni, ako se tudi ameriški Slovenci ne oglasimo s krepkim protestom in ne razjasnimo cele situacije diplomatom, ki se ne zavedajo vnebovpijočih krivic, ki jih je naš narod preстал od strani grabežljivih sosedov.

Kakor vsak zasužnjen narod, tako so se tudi Korejci ves čas upirali in leta 1919 so se začele resne demonstracije in zahteva po osvoboditvi. Da niso uspeli, je krivo Japonsko orožje, ki je pospravilo z vsemi, ki so zahtevali svoje pravice. Saj veste, kdor ima vojaštvo v svoji oblasti, ima moč in vsak upor je nemogoč.

KONFERENCA ŽENSK V KANADI

S pomočjo Fordove ustanove je dospelo pet žen iz Indije na konferenco ACWW (Associated Country Women of the World). Ta organizacija deluje za zблиžanje žensk vseh delov sveta in jih držati poučene o splošnih svetovnih razmerah ter si medsebojno volje za spremembo, ovirajo vsak socialni napredek, za katerim stremijo pomagati do boljšega življenjskega standarda. Svoje podružnice ima tudi v daljni Indiji, v Pakistanu in v Egiptu. Ženske zapadnih dežel nimajo pojma o težavah, s kakršnimi se bori ženski svet po vzhodnih državah. Nepismenost, revščina, lakota, primitivno življenje, pa tudi pomanjkanje ženske voditeljice. Ena izmed teh petih, ki so dospеле v Kanado, je dr. K. Nimbkar iz province Bombay, ki je na vzhodni strani Indije. Iz južne province Misore se je priglasila ga. Kuppurswamy. Obe te dve gospe ste članici "All India Women's Conference". Obe bi radi, da se pridruži kanadski organizaciji ACWW, katera nabira članstvo iz vseh delov sveta.

Dr. Nimbkar je članica komiteja za socialne izboljšave. Njihova petletka skuša izboljšati način kmetijstva za večjo produkcijo hrane, ki je podlaga življenja. Na programu imajo tudi kontrolo ljudskega naraščanja, izboljšanje stanovanj in znižanje nezaposlenosti. „Pri nas je težko izobraževati odrasle ljudi in držati igrišča za otroke, ko je tako huda borba za vsak košček kruha. Lačen človek si pred vsem želi telesne hrane, brez katere ni življenja.“ Tako je dr. Nimbkar pojasnila tamošnje slabe razmere. Vlada podpira njihovo prizadevanje. Po mestih so te plemenite gospe odprle več kafeterij, v katerih servirajo hrano brez običajnega riža in to po jako nizkih cenah in tudi brezplačno, če tako nanese slučaj. Rade bi dokazale ljudem, da človek lahko živi tudi ob drugačni hrani, ne samo ob rižu, ki je tam to, kar je za nas pšenica. Je nekaj podobnega kakor tedaj, ko so skušali uvesti krompir, ki je danes od sile važen pridelek med nami. Vsaka novotarija zadene ob upor in kadar je ta premagan, je uspeh zagotovljen. Organizirane žene sodelujejo z vsemi ukrepi vlade, da bi preprečile lakoto in da bi skrbele za osirotele otroke.

Indija je pod angleško vlado predstavljala eno veliko celoto. Ko pa je dežela dosegla svojo neodvisnost, so se predvsem odcepili mohamedanci in proglasili svojo državo Pakistan. V prejšnjih časih so bili Indijci in sedanji Pakistanci pomešani med seboj. Ko je pa bila proglašena samostojna država Pakistan, se je začelo splošno preseljevanje ljudi. Vsak si je želel živeti v okviru svoje pripadnosti. To je povzročilo velikansko zmešnjavo in kdo drugi, kakor zopet ženske so se lotile tega ogromnega dela, da spravijo begunce pod streho. Ga. Begum Malik pravi, da nima nobena dežela

toliko beguncev kakor jih ima ravno Pakistan. Dvajset milijonov jih je prišlo iz Indije in preden bodo vsi ti preskrbljeni za najpotrebnejšim, bo vzelo mnogo let. Več teh ljudi je tako rekoč na cesti brez zaslužka in brez vsega, kar so prej imeli in potrebovali. Ženske so odprle male delavnice, kjer zaposlujejo begunce. Izdelki so razna ročna dela, vezenine, igrače in razni predmeti za dom. Ženske so odprle tudi šole v vsaki provinci in to vzdržuje nova vlada, ki skuša ljudstvo izobraziti z elementarnim poukom.

Pakistan je dal ženskam politične pravice. Več žen se udejstvuje v politiki in so nameščene v važnih uradih. Najbolj so pa potrebne, da rešujejo socialne probleme. Inteligenca teh plemenitih žen bo končno rešila to grozno zmešnjavo preseljevanja in ignoranco preprostega ljudstva.

Ga. Matilda Greiss iz Cairo, Egipt, je tudi jako smotrena žena. Govorila je o težavah, ki držijo ljudstvo v veliki zaostalosti. Pohvalila pa je ženske v splošnem. Zelo so sprejemljive za nove naredbe. Za spremembe stanovanj, da ne živijo vse skupaj — ljudje in živina. Družine imajo sedaj stanovanja zase. Higijena, oskrba detet, šivanje, priprava hrane — to so učni predmeti, ki obetajo ljudstvu boljše življenje. Pod novo vlado republike je zemlja deljena med ljudstvo. Nič več ni velikih kompleksov v rokah enega bogatina ali ene družine. Zemlja je tistih, ki jo obdelujejo. Veliko zaslug ima tamkajšnja podružnica Country Women's Association of Cairo. Vseh pet delegatkin bo prišlo pogledat tudi naše ustanove in metode. Obiskale bodo Alabama, Tennessee, South Carolina in New Mexico.

REPUBLIKANSKE ŽENSKE NA DELU

Republican National Committee — ima na čelu jako energično in podjetno političarko, ki že sedaj pripravlja pot za ponovno izvolitev sedanjega predsednika Dwight D. Eisenhowerja. Gdč. Bertha Adkins se je prva oglašila s to idejo, da se podpre sedanjega predsednika leta 1956. „V štirih letih je nemogoče, da bi kdo mogel izpeljati svoj program. Dajmo predsedniku priliko, da bo uresničil vse dobre načrte, ki jih je zamislil, ko je prvič kandidiral.“ Tako pravi ta republikanska voditeljica. Skrbi jo pa tudi, kakšne spremembe bodo nastale v kongresu po volitvah prihodnje leto. Da bo imel predsednik večji vpliv, mu morajo ženske preskrbeti tak kongres, ki bo predsedniku naklonjen in sprejel njegove predloge. Gdč. Adkins premišlja o važnih potezah v tej politični igri. V načrtu ima štiri važne sestanke republikank, ki bodo pravčasno začele s kampanjo za kongres in pozneje pa za predsedniške volitve. Oddelek teh republikank je že zboroval v Yellowstone National Park-u in v Chicagu. Zbrale se bodo pa tudi v Boston-u in v Atlantic City.

Pravilno je, da ženske, ki so se to-

liko potegovala za kandidata svoje stranke, vztrajajo v tem boju ter res pripomorejo predsedniku, da bo vsaj nekaj danih obljub mogel uresničiti dokler je na krmilu države in republikancev.

Mira Toff-Hibšer:

ZARJA

Že ptice selivke se zbirajo v jate,
žene jih samoohrane nagon
na daljni jug, med tuje svate;
v krilih drhti vseh sil napon.

O, ko bi mogli še mi, pobegnili
pred temi strahotami bi, ki ves svet
pretresajo, v varen kotiček bi skrili
mir naše duše, najlepši cvet!

Tako v negotovost nam tonejo dnevi,
ne vemo, kaj nam bodočnost obeta.
Nekje iz neskončnosti svetli odsevi
tolažbe kot venec nam duše

prepleta:
med nami razpela bo svetle peroti
zarja, — izšla bo iz temne noči;
dobrim bo dnem zaveslala naproti ...
Vanjo verujem — srce nam veli!

TIHOTNI DOM

Najlepši vrt, kjer je bazar najlepših
barv in kakovosti, vrt, kjer bi bila
sama sreča, mladost in užitek — vse,
vse bi bilo le slab posnetek božjega
vrta tam, kjer se vrstijo grobovi in
spomeniki najrazličnejših vsebin. O,
kaj nam bi mogli pripovedovati glasno,
ihtheče, kričeče in morda tudi šepeta-
taje ti tihi grički, končni naš domek,
moj in tudi tvoj! Ko bi videle naše
oči, kako se iz mrtvih tal dvigajo duše
in hočejo prevpiti pesem, mrtvaško
pesem zvonov! A mir mora vladati in
tišina — naša duša je zatrta.

Množice vro: komaj slišno šepetanje
jih spremlja, kot da je potihnilo živ-
ljenje in vrvež, kot da se je srce pre-
dalo smrti, grobovom ...

Polagoma se je vendar izvila iz ob-
jema množice — mati — MATI! ...
zakaj je ta beseda tako vsakdanja?
Sama obkroža grob, sama, kot da je
vse pokopala. O, mati, plakaš ob hčer-
kinem grobu, plakaš, ker imaš žive
otroke, a zate pokopani, — odveč si
jim, v njih srcih ni ljubezni. — Mati
išče leka v globokosti zemlje, pri
njeni najmlajši ...

„Mati sem! Mati, ki ljubim in od-
puščam in se vam darujem in za vas
umiram ...“

VIJAYA LAKSHMI PANDIT — PREDSEDNICA GENERALNE SKUP- ŠČINE

V torek, 15. septembra, se je pričelo zborovanje Generalne skupščine od Zveze narodov. Predsedoval je Lester B. Pearson iz Kanade, ki je otvoril zborovanje. Začetek tega zborovanja je bil precej razburljiv. Najprej so začeli šepetati, da je en poljski delegat pobegnil in išče zavetja v U.S. Nato se je oglašil sovjetski delegat Andrej V. Vishinsky s predlogom, da se izključi Kitajske nacionalne delegate in dovoli vstop sedanjim komunističnim voditeljem.

Vishinski je bil poražen in delegacija je prešla na volitev novega predsednika Generalne skupščine. Prince Wan Waithayakon iz Thailand-a je dobil 22 glasov. Ga. Pandit pa je dobila 37 glasov in tako postala prva predsednica Generalne skupščine. Zanja je glasovala Amerika, Rusija in tudi Anglija, kar je malo čudno, če pomislimo, da je predsednica bila trikrat obsojena in zaprta od angleške vlade. Indija se je mnogo let skušala otresti angleške nadvlade in pri demonstracijah ni manjkalo takih patrijotov kot je ga. Pandit. Leta 1944 je odpotovala v U.S., kjer je s svojimi nastopi veliko vplivala za končno osvoboditev Indije.

Ga. Pandit je sedaj stara 53 let in je dobro kvalificirana za vlogo, ki ji jo je delegacija poverila. Vzgojena v aristokratskih krogih, se je zanimala za usodo svojega naroda in mnogokrat v smrtni nevarnosti reševala ranjence in jim delila prvo pomoč. Ob ustanovitvi Zveze narodov v San Francisco, je bila ga. Pandit navzoča od prvega začetka do konca. Indijo je zastopala kot ambasadorica v Washingtonu in enkrat tudi v Moskvi. Načelovala je tudi delegaciji iz Indije in je bila edina ženka v taki poziciji. Na vprašanje, kaj misli o Zvezi narodov, je rekla, da si mnogo dobrega obeta od nje. „Značilno je, da delegatkinje vseh včlanjenih dežel govorijo med seboj, in to traja že osmo leto. Boljše je, da debatirajo, kakor da bi se pobijali med seboj.“

Kot delegatkinja je gospa Pandit podpirala predlog, da se prizna kitajske komunistične voditelje in se jih sprejme v UN. Kot predsednica Generalne skupščine pa je morala ustaviti sovjetskega delegata Georgi Zarubin-a in Malika, ki je obsojal govor državnega tajnika Dulles-a. Rekla je, da je Generalna skupščina odložila vprašanje glede zastopstva iz Kitajske. Pri tem ji ni nihče ugovarjal. Oglasil pa se je delegat V.K. Krishna Menon iz Indije, češ, da Indija ne priznava nacionalistov. Po mnenju tega delegata, bi imelo pravico do sedeža v Zvezi narodov zastopstvo iz Pekinga ne pa iz Formoze, kjer vlada Chiang Kaishek.

Časi in razmere se spreminjajo in gospa predsednica bo potrebovala vse svoje zmožnosti, da bo držala red in mir med svetovnimi zastopniki, ki zborujejo v New Yorku.

Slovenski pregovori o peči

Ako bi konja mačka skotila, bi podkovan šel na peč.

Božičnik pri soncu, kolač na peči.

Če trave ne boš ob času kosil, požeje jo boš pri peči sušil.

Kdor ni oltarja videl, se peči klanja.

Kdor ni za pečjo bil, ne bo drugih za pečjo iskal.

Do male maše na soncu, po mali maši na peči (se otava suši).

Ko ima ženska perilo v čeburu in kruh v peči, ni ji treba veliko reči.

Mrzle peči nihče ne objema.

PO 33 LETIH ZOPET DOMA

Piše Mrs. Josephine Zeleznikar

Dolgo časa sem gojila v srcu željo, da bi rada obiskala svojo rojstno domovino in letos se mi je želja izpolnila. Vsa srečna sem videla zopet svoje domače in še enkrat lepo cerkvice na Taboru v Loškem potoku. Ob priliki bom bolj podrobno opisala, kako je še vse doma.

Torej 2. junija smo odpotovale iz Chicage v spremstvu prijateljice Caroline Pičman in Molly Remec iz Elmhursta. V Clevelandu smo se pridružile še ostali skupini in bilo nas je lepo število, ko smo se drugo jutro 3. junija sestali na pomolu francoske linije. Ob treh popoldne so nas pa že začeli sprejemati na brzoparniku Liberté, ki je odplul iz pristanišča v New Yorku ob štirih popoldne. Vožnja, kakor tudi vsa postrežba na parniku je bila res zelo dobra. Družba tudi prijazna, da nam je čas kar hitro potekel. Komaj smo se dobro spoznali, pa nam že naznanijo, da pridemo v pristanišče v Le Havre. Seveda, bili smo vsi zadovoljni, ker vsak je imel v mislih eno željo: videti zopet svoje domače! Po kratki vožnji na vlaku smo dospeli v Pariz, kjer nas je na kolodvoru čakal zastopnik francoske družbe, ki so nam preskrbeli prevoz prtljage na drugo postajo in nato prenočišče, ker je bilo že prepozno v noč, da bi se odpeljali proti Ljubljani.

V Parizu smo ostali en dan in imeli priložnost ogledati si znamenita poslopja cerkve in tudi Notre Dame katedralo, ki je bila zidana v 12. stoletju. Pariz ima 34 mostov. Videli smo tudi grobnico Napoleona in njegovega sina. Mesto Pariz ima nad pet milijonov prebivalstva. Takoj smo opazili, da tam nimajo velikih avtomobilov kot jih imamo v Ameriki, toda promet je zelo težak med tovornimi vozovi in bicikli. Bilo je ob osmih zvečer 10. junija, ko smo se odpeljali proti Ljubljani. Vožnja na brzovlaku traja okrog 24 ur. Ustavili smo se tudi v Trstu za 15 minut, med katerim časom so nekateri sorodniki že čakali svojce, kjer smo videli prvo pristrčno pozdravljanje med našimi Amerikanci in njihovimi sorodniki.

Od Trsta smo se peljali proti Sežani, kjer so nas pozdravili odborniki od Izseljeniške Matice in „carinarji“, ki pa niso bili prav nič sitni in smo se vsi oddahnili, ko so tako lepo ravnali z nami. Kmalu nato smo bili že v Postojni, kjer smo se zopet malo časa zamudili. Na postaji so nas čakali šolski otroci ter nam poklanjali šopke cvetic in nam lepo deklamirali pesmi v pozdrav. Z otroci so bile tudi učiteljice, ki so skrbele za lep red. Mi smo bili globoko ginjeni videti prvič slovensko deco in smo jim metali bonbončke, kar so otroci z veseljem sprejeli. Vlak se je začel hitro pomikati proti Ljubljani, kamor smo dospeli okrog pol devetih zvečer 11. junija. Vreme nam ni bilo prijazno tisti večer, ker je pre-

MRS. ZELENIKAR IN NJENE TRI SESTRE

Na tej lepi slikici vidimo skupaj štiri sestre, ki so bile prvič skupaj zopet po 33 letih odsotnosti in so od leve na desno: Antonija, poročena Strle, ki živi v Podložu, druga je Marija, poročea Mohar, ki živi v Retjah, tretja Ivanka, poročena Bošnjak, ki je bila bolničarka in je sedaj v pokoju in živi v Zagrebu, četrta je pa Mrs. Josephine Zeleznikar, naša glavna blagajničarka, živeča v Chicagi.

cej deževalo, pa tudi dež ni ustavil množice, da bi ne bila pri sprejemu. Bila je taka gneča ljudi, da nismo mogli svoje prtljage pobrati iz vlaka tako hitro kot bi radi. Toda se je tudi to lepo izvršilo.

Teško je najti primernih besed, da bi opisala veselje, ko smo prvič zagledali Ljubljano in svoje domače. Od svoje strani lahko rečem, da ne bom nikoli pozabila trenutka, ko smo se po 33 letih srečali s sorodniki ter sem zopet videla svoje tri sestre in dve svakinji. Žena pokojnega brata Rudolfa me je čakala s krasnim šopkom rdečih vrtnic. Saj so me kar v zraku držali nekaj časa, da sama ne vem, kako sem prišla v hišo nečakinje Malke Šefman, ki stanuje v Ljubljani. Ljubezniv sprejem je trajal skoraj vso noč in smo se pogovarjali do rano v jutru pri polno obloženi mizi. Tukaj nisem prav nič pogrešala dobrot, ker so pripravile vsakovrstnega pečiva in vse najboljše kar se je sploh dalo dobiti. Tako sem ostala par dni v Ljubljani, kjer sem se dobro odpočila in tudi ogledala lepo Ljubljano.

Meni se je zelo dopadlo v Ljubljani, kjer imajo lepo urejena i zložbena okna, kar krasi vse ceste v centru mesta. Tukaj sem videla vsake vrste lepih stvari in posebno pa lepa ročna dela in druge umetnosti kot lepo okrašene komade iz lesa. Tako je prišla prva nedelja v starem kraju in želela sem videti frančiškansko cerkev, da se prepričam glede udeležbe vernikov. Ko sem vstopila v cerkev, vidim, da je vse polno ljudstva in vsi sedeži so bili okupirani in sem se ču-

dila, ali je to mogoče, da pride toliko meščanov k službi božji. Bila sem globoko ginjena nad izbornim petjem in pridiga je bila zelo zanimiva. Cerkev je krasna v notranjosti in tudi zunanost je lepa, čeprav stoji že dolgo, dolgo let na istem prostoru, pa se mi je zdela kot takrat, ko sem bila zadnjič v Ljubljani, in to je bilo pred 33 leti.

Drugi dan sem šla pogledat na trg, če je še kot je bilo pred leti. In res, videla sem lepo urejene stojnice in vsega dovolj. Tisti čas je bilo veliko češenj in jagod in sem si jih tudi jaz privoščila, ker so bile tako okusne, da se jih nisem mogla nasititi in tudi lepe, debele vrste, da bi jih človek kar gledal.

V Ljubljani imajo zelo lepo navado, da imajo po mizah vedno lep šopek svežih cvetic in teh je bilo tudi dosti na trgu. Prihodnjič bom pa poročala, kako je bilo v domači vasi, v Loškem potoku.

VABILO NA PLESNO VESELICO

V nedeljo, 22. novembra 1953, začetek ob treh popoldne, v novi dvorani Sv. Štefana na 22. cesti in Wolcott.

Zvečer se nadaljuje v Tomažinovi dvorani.

Igral bo Frank Jankovič in njegov orkester.

Od sedmih zvečer igra pri Tomažinovih Jimmy Bovdek.

Vljudno ste vabljeni vsi na udeležbo!

D O P I S I

Št. 2, Chicago, Ill. — Hladna jesen že prihaja; po dolincah slanica pada, drevje rumeni in spreminja svojo barvo, kar nam naznanja, da bo kmalu priklimala mrzla zima.

Naša oktoberska seja je bila zelo lepo obiskana. Po seji smo praznovali rojstni dan naših slavljenk, med katerimi so bile: Uršula Škoflanc, ki je podarila kejk, na katerem smo priležale svečke in vsem skupaj zapele: Happy birthday! Theresa Zibert je prinesla tudi okusen kejk, Theresa Balazich pa jabolčni štrudelj, iz katerega se je cedila sama dobrotina in smo hitro segle po njem, da ga je prehitro zmanjkalo. Clara Orasich je prinesla „božjo kapljico“ za čaj požegnati; Mary Srebrnak je tudi prinesla lep kejk; Justine Ciblini in Mrs. Maloy sta pa darovali in denarju, da smo imele za „kofetek, čaj in druge potrebe.“ Prav lepa hvala naši požrtvovalni Ančki Zorko in Sophie Petrovič, ki sta nam vse lepo pripravili in poskrbeli, da so bile mize lepo pogrnjene in za prijazno postrežbo. Bog živi vse skupaj in ohrani še na mnoga leta zdrave in vesele!

Med nami je bila humoristična sestra Barbara Kramer iz San Franciscu, California, ki nas je spravila vse v dobro voljo in naša glavna tajnica Albina Novak. Naša Albina bo praznovala svoj rojstni dan 5. novembra. Ob tej priliki ji iz srca želimo in kličemo: še na mnoga leta! Bog Te ohrani še sto let! (Lepa hvala, Frances, za prisrčno voščilo moji mami. Op. ured.) Dne 8. novembra bo pa rojstni dan naše vestne tajnice Lillian Kozek, kateri čestitamo in želimo, da bi praznovala še mnogo let med nami!

Mesec november ima dosti pomembnih dni. Praznujemo zahvalni dan, ki je poseben dan v letu, da javno izrečemo svojo hvaležnost. Kako srečni smo, ki živimo pod zastavo srečne, svobodne Amerike. Zahvalimo se ta dan Bogu za vse prejete dobrote. Spominjamo se svojih dragih pokojnih in obiščimo grobove. Ta dan obudimo tudi molitev v blagor njih duš.

Sporočiti imam tudi žalostno vest, da je preminila naša sestra Anna Senica. Prepeljana in pokopana je bila v družniško grobnico na pokopališču v La Salle. Soprogu in preostalim žalujočim izrekamo globoko sožalje. Pokojna pa naj počiva v miru in uživa rajsko veselje pri Bogu.

Naše iskrene sožalje sestri Jennie Štajer in družini, nad izgubo ljubljenega moža in očeta Johna Štajer. Naj pokojniku sveti večna luč.

Naša dobra farana Mr. in Mrs. John Grimsich sta obhajala 25-letnico srečnega in zadovoljnega zakonskega življenja. Številni prijatelji so jima priredili veselo presenečenje (surprise

party) v nedeljo, 20. septembra. Drugo veliko presenečenje za družino je pa bil povratek sina Johna ml., ki se je vrnil iz Nemčije ravno za njuno slavnost, ker je dovršil vojaško službo. Naše iskrene čestitke in želje, da bi dočkala zlato poroko v zdravju in vsej družinski sreči.

Bolne se še vedno nahajajo sestre Angela Kurent, Antonija Glavach in Mary Petan. Omenjenim in vsem ostalim bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja.

Prosi se vse tiste članice, ki ste zaostale z assessmentom, da bi poravnale ter tajnici olajšale skrb pred koncem meseca, ko je čas za assessment odposlati na glavni urad, ker ona ne more zalagati s svojim denarjem. Leto se hitro bliža h koncu in vsaka naj poskrbi, da bo imela v redu poravnani svoj dolg, da ne bo pozneje kakšne zamere. Saj je za vašo lastno korist, da imate redno plačano mesečnino, zato bi ne smelo biti ene članice, da bi delala posebno skrb svojim tajnicam.

Drage sestre, zdaj je tudi tisti lepi čas, ko se dobi lepe nagrade, ako se potrudimo pridobiti nove članice. Zelo bomo vesele, ako bomo imele napredek. V tem letu smo imele že več smrtnih slučajev, zato bodimo aktivne, da ostane naša podružnica ena izmed agilnih. Vsaka naj bi vpisala samo eno novo članico, pa bi bil velik uspeh.

Vas vse skupaj lepo pozdravljam in kličem: na svidenje na seji 12. novembra. Po seji bo pa zopet lep „birthday party“.

Vaša vdana

Frances Zibert, zapisničarica

Št. 5, Indianapolis, Indiana. — Ker nismo imele v poletnem času seje, sem si tudi jaz vzela počitnice za dopisovanje. Začela bom pa zdaj najprvo z zahvalo Bogu in Materi Božji, da smo zdravi dočakali in imeli priljubljen obiskati Marijina svetišča, oziroma božjo pot v Lemontu, ter priporočati sebe in svoje družine v Njeno varstvo. Podale smo se tja v lepem številu 18. julija zvečer in prišle v Lemont v nedeljo zjutraj ob 5:45. Bilo nas je 37 na avtobusu. Med vožnjo tja in nazaj smo prepevale naše pesmi, molile in tudi kako veselo povedale. Dve drugi skupini sta pa odpotovali že v petek zvečer in romarice so prenočevale v Baragovem domu, kjer so se imele prav dobro ter so bile zelo zadovoljne s postrežbo. Le nekaj smo vse pogrešale: Manjkalo je Marijinega pevca patra Odilo Hanjšeka in našo Albino Novak. Da bi Bog nam dal zdravje rotati v Lemont zopet prihodnje leto!

V mesecu novembru bo darovana sveta maša za umrle članice naše podružnice. Bog jim daj večni mir in pokoj.

V avgustu smo izgubile zopet članico. Preminila je sestra Mary Volker, ki je dolgo bolehal. Naj počiva v miru. Preostalim pa naše sožalje. To je že drugi smrtni slučaj pri naši podružnici v tem letu. Naj bo jima lahka ameriška zemlja in Bog dober sodnik.

Umrli je tudi John Zupančič, mož naše sestre Mary Zupančič, ki je tudi bil dolgo bolan in Bog ga je zdaj rešil trpljenja. Naj v miru počiva. Živel so v Morgantown, Indiana. Ženi in hčerkam, ki so naše članice, izrekamo globoko sožalje.

V St. Vincence bolnici se nahaja naša zvesta članica Mary Deželan, kateri želimo hitro okrevanje. Resno je zbolela tudi naša požrtvovalna sestra Agnes Deželan. Bolezen jo je položila v posteljo že meseca februarja in zdravje se ji počasi vrača. Vsem bolnim želimo, da bi kmalu okrevale. Članice ste pa prijazno prošene, da bi jih obiskale.

Teta štoklja je tudi pri naši podružnici zaposlena. Pri sestri Albini Belavech je pustila krepkega fantka. Njeno deklško ime je bilo Zupančič. S tem dogodkom je postala naša vrla sestra Julka Zupančič zopet stara mama. Čestitke stari in mladi mamicam in očetom.

Na zadnji seji smo se zavedale, da je prišel zopet tisti čas, ko je treba kaj dobrega ukreniti za pomoč blagajni. Vse dobro veste, da naša ročna blagajna ne zmore za vse zalagati in skrbeti za izdatke. Zato smo sklenile, da bomo napravile skupno večerjo na drugo soboto v novembru, to bo na 14. in ste vse prošene, da gotovo pridete. Za večerjo bomo servirale domače mesene klobase in krvave ter vse kar skupaj spada. Krvavice bosta napravili naši spretni sestri Louise Yeager in Rose Medvešček. Mrs. Margaret Susteršič bo pa darovala en bušelj zelja, da bomo napravile kislo zelje. Večerja bo servirana v Slovenskem domu od sedmih zvečer naprej. Vstopnina za okusno večerjo bo samo en dolar in za ta dolar boste dobili zelo imenitno postrežbo. Priporoča se vsem članicam, da sežete po vstopnicah in povabite tudi svoje domače in prijatelje, da bomo imele res lep uspeh, potem bo pa še bolj prijetna zabava, ako nas bo več skupaj.

Sporočam vam, da ima naša marljiva sestra Antonija Bayt na rokah naše izvrstne kuharske knjige. Ona jih je prodala že lani lepo število in zopet letos. Toda vemo, da vas je še mnogo, ki nimate še te važne knjige in če pa imate zase, potem pa nabavite knjige za svoje hčerke, snaha, sosedo in prijateljice. Vsaka bo vesela tako izvrstnega darila. Stanejo pa samo dva dolarja. Pridite še danes po nje.

Zahvaljujem se vsem sestram, ker tako lepo sodelujete pri mojem tajniškem poslu, katerega sem sprejela po smrti sestre Mary Medle. Blagajniški posel pa skrbno in vestno opravlja naša zelo dobrosrčna sestra Anto-

nija Bayt, kateri izrekamo najlepše priznanje za njen velik trud v dobrobit podružnice in vseh drugih ozirih. Naše seje se vršijo vsako zadnjo nedeljo v mesecu in prosijo se vse članice, da upoštevate važnost vsake seje in se udeležite. Najlepše pozdrave in naš svidenje na prihodnji seji!

Mary Markich, tajnica

KRASNA POROČNA SLAVNOST

Št. 5, Indianapolis, Indiana. — V angleškem delu te izdaje prinašamo prekrasno sliko, ki nam je bila poslana iz Indianapolis, Indiana. Toliko svatov in tako krasno oblečenih poročnih spremljevalcev nismo še imeli na eni sliki. Moral je biti res posebno lep prizor, ko so stali v cerkvi pred ortaljem v najbolj silkovitih oblekah, kar jih zna skupaj spraviti sedanja moda.

Ženin je Martin Dragan, sin Draganovih, ki lastujejo svoj dom na 720 No. Warman Avenue, Indianapolis, Indiana. Mrs. Dragan je ena izmed ustanoviteljic podružnice št. 5.

Poročna slavnost se je vršila v cerkvi sv. Rožnega venca in svatba pa v cerkveni dvorani sv. Rožnega venca. Udeležba je bila zelo velika in gostje so bili vsi zelo imenitno postreženi.

Naše iskrene čestitke in želje, da bi jima bila bodočnost v vseh ozirih srečna in ljubi Bog jima dal zdravje vse dni življenja!

Št. 9, Detroit, Mich. — Drage sestre! Vljudno ste vabljeni vse na glavno sejo, ki se vrši 13. decembra v navadnih prostorih. Pridite vse, ker bo volitev odbora in razmotrivalo bomo važne točke.

Naznanja se vam žalostna vest, da je preminila naša dobra sestra Mary Spehar, stara 69 let. Bolehala je delj časa in zdaj je rešena vsega zemskega trpljenja. Njeno deklinško ime je bilo Sneller. Doma je bila iz vasi Gorance, Lukov dol pri Severinu ob Kolpi, Hrvatsko. V Ameriko je prišla pred 52 leti v Calumet, Michigan, kjer se je po par letnem bivanju v Ameriki poročila v Pavlom Speharjem. Na Calumetu sta živela 15 let, na kar sta se preselila v Detroit.

Pokojna je zapustila soproga Pavla, šest sinov: Paul, Ralph, Joseph, Edward, Samuel in Douglas ter hčerki Katherine, poročena Tripplehorn in Ellnor, poročena Perry, ter 17 vnukov. Pogreb se je vršil 5. septembra iz slovenske cerkve. Njen pogreb je bil veličasten. Mašo zadušnico je daroval župnik Rev. Thomas Hoge. Naj v miru počiva in blag ji spomin. V imenu podružnice izrekam globoko sožalje soprogu in vsej družini.

Kakor veste sestre, da se leto pomika k zatonu in tako bo tudi kmalu v kraju kampanja za nove članice. Dajte se vsaj malo potruditi, da bomo tudi pri naši podružnici napredovale in imele nekaj novih članic v svoji sredi na glavni seji.

SLIKA NA NASLOVNI STRANI

Med našimi članicami imamo veliko število Hrvatice in ni več kot prav, da tudi njim posvetimo od časa do časa naslovno stran „Zarje“. Za to izdajo smo izbrali sliko v narodni noši.

Z veseljem sem čitala v zadnji Zarji, da so se naše odbornice in prijateljice srečno vrstile nazaj iz obiska v domovini. Lepa hvala vsem, ki ste poslale pozdrave od tam.

Vas vse skupaj prav lepo pozdravljam in želim, da bi bile vse zdrave in vse, ki se ne počutite dobro, da bi kmalu okrevale.

Mary Gornik, predsednica

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio.

— Jesenski čas je že med nami in kmalu bo tukaj mrzlo vreme in dolgi večeri. V tej sezoni se oživi zopet aktivnost med članicami šivalnega kluba, ki se bodo zopet sestale vsak teden in si delale kratek čas v ročnem delu in z lepimi pripovedkami. Posebno letos bomo imele mnogo zanimivega za slišati, ker so bile tri od naših članic ta ko srečne, da so šle v staro domovino na obisk, in to so bile naše sestre Salmick, Zagorec in Bokal. Saj smo jim iz dna srca privoščile, ker so dolgo vrsto let težko delale in se trudile za vzgojo svojih otrok. Torej upam, da so si nabrale mnogo novic, s katerimi nas bodo kratkočasile skozi vse dolge zimske večere, ker doslej nismo imele dosti priložnosti jih poslušati. Tako bomo malo šivale, največ pa klepetale, saj to je vsem v zabavo. Ampak koncem konca lahko rečem, da naredimo tudi mnogo zelo lepih ročnih del, tako, da je tudi vsaki koristno priti skupaj.

Podružnice, kjer še nimate svojih šivalnih klubov, priporočam vam, da začnete s sestanki vseh tistih članic, ki se zanimajo za ročna dela. Vzemite moje priporočilo kot jamstvo, da se bo izplačalo vsaki podružnici imeti svoj klub. Razmotrivajte o šivalnem klubu na svoji glavni seji in začnite že letos, boste videle, koliko zabave si lahko napravite brezplačno in koliko koristnih nasvetov se dobi, ker ima vsaka kaj lepega za povedati. Boste videle, drage sestre, kako hitro bo zima minila. Niti vedele ne boste, kdaj bodo šli tedni v zaton. Jaz sem sigurna, da mi boste hvaležne drugo leto, ako boste že letos upoštevale moje priporočilo in si ustanovile svoj šivalni klub.

Najlepše pozdrave vsem članicam SZZ. po vsej Ameriki in posebno moji dobri prijateljici Francki Kapel in soprogu Franku tam v daljni Californiji, oziroma v Fontani.

Vaša poročevalka za šivalni klub pod. št. 10. Tončka Repič

Francka, da bi kmalu bila zopet zdrava!

Naša agilna tajnica pod. št. 10, Francka Sušel, se nahaja v resno bolnem stanju. Vse ji želimo skorajšnjo okrevanje in zopet pri uradovanju tajniškega posla, katerega tako vestno in točno opravlja. Dal Bog Ti ljubo zdravje prav kmalu! —N.

Št. 12, Milwaukee, Wisconsin. — Vabim vse članice na našo glavno sejo, ki bo 2. decembra pri sestri Louise Seruga, 815 So. 5th Street. Na dnevnem redu imamo več važnih zadev za rešiti ter volitev odbora za leto 1954. Začetek seje bo točno ob pol osmih zvečer.

Kruta smrt je zopet posegla v našo sredo. Preminila je Mary Enzur, ki je zapustila hčerko, dva sinova in več sorodnikov. Naj počiva v miru, preostanim žalujočim izrekamo globoko sožalje. Hvala vsem, ki ste se udeležile spreveda in posebno nosilkam krste.

Drage sestre! Dne 24. januarja bomo imele Card Party pri Louise Seruga. Vsaka članica je lepo prošena, da prinese en dobitek, vrednost dolar. Ker smo imele v tem letu že sedem slučajev smrti, je naša blagajna skoraj prazna, zato se je treba potruditi skupno za kartne zabave in s tem koristiti svoji ročni blagajni. Drage sestre, upoštevajte apel in naj vsaka stori svojo dolžnost, saj gre za skupno stvar, ki naj bo vsem v veliko zanimanje.

Vsem članicam, ki praznujete v novembru svoj rojstni dan ali imendan, naše iskrene čestitke in želje, da bi jih dočakale še mnogo v zdravju in zadovoljnosti. Posebne želje za srečno bodočnost pošiljamo glavni tajnici Albini, ki praznuje svoj rojstni dan 5. novembra.

Vsem bolnim sestram želimo skorajšnjo okrevanje.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam, članicam naše Zveze in posebno vsem sestram pri št. 12! Vaša tajnica

Mary Schimenz

Št. 14, Cleveland (Nottingham), Ohio.

— Zadnja seja je bila še precej dobro obiskana. Z zanimanjem smo sledile poročila o naši vinski trgatvi, ki se je vršila v nedeljo, 4. oktobra v polnozadovoljstvo vseh navzočih. Dvorano smo imeli polno in vsak je bil vesel, čeprav je šel parkrat v zapor. To vam je zopet dokaz, kaj vse se lahko doseže, ako se dela v slogi in zastopstvu druga do druge. Bilo je res dosti dela in potov, ali se pozabi na vse, ko se doseže lep uspeh. Naša ročna blagajna je dobila prav lepo podporo. Zato se moram lepo zahvaliti Mary in Joe Straniša, ki sta prevzela častno mesto kot župan in županja, kar sta prav dobro izvršila. Nadalje se zahvalim George Nagodu, ki je prevzel mesto sodnika in njegova žena Ančka je pa bila njegova „šribarica“. Tudi ona dva sta spretno izpeljala svoj posel. Zahvalim se tudi Johnu Globokarju, Joe Leganu in Joe Slabe, ki so oprav-

ljali službe orožnikov pa brez nabojev. V narodnih nošah je pa bilo nad dvajset zalih deklet (ne bom vsako posebej imenovala). Lepa hvala vsaki posebej in vsem skupaj. Hvala M. Grdinu, ki je vzel na trak. Hvala vsem možem, ki so pomagali postaviti vinograd, pri katerem delu je imel glavno nalogo Frank Rupert ter Nagoda, Lorber, Šuštar Anton in njegova žena ter Strniša in še več drugih. Lepa hvala kuharicam: Antoniji Smrke, Mrs. Novoselec, Rozi Fajdiga in Urški Trtnik, ki je spekla krofe in za druga dela. Vse ste se potrudile pomagati povsod, kjer je bilo treba. Hvala vsem, ki so delali za baro in tistim, ki so bile pri vratih. Hvala tudi naši Francki Globokar, ki je bila zelo zaposlena pri vsem. Hvala za potice, katere so nam poslale Mary Geri, Jennie Stefančič in naša tajnica Štefka Smolič. Štefka je tudi prav pridno prišla za delo, kjer je bilo treba. Še enkrat, hvala lepa vsem skupaj!

Na zadnji seji smo sklenile, da bomo imele po seji v decembru, ki se vrši v torek, 1. decembra, veselo zabavo ali godovanje vseh članic, ki bodo obhajale rojstne dneve zadnjih šest mesecev. Potem bomo imele izmenjavo daril. Vsaka naj prinese darilo v vrednosti dolarja. Imele bomo še več drugih zabav. Tudi okusen prigrizek bo pripravljen, tako da bo vsega dosti za jesti in piti. Pridite vse in tudi tiste, ki bolj poredkoma obiščete seje, boste videli, da se vam bo dopadlo, ker na glavni seji je potrebna večja udeležba, da se vse lepo uredi za prihodnje leto.

Bolnih imamo tudi več članic. Prosim, da vsaka v svoji bližini obišče bolne sestre, ki vam bodo hvaležne za obiske.

Sestra Frances Srpan in mož Louis sta obhajala zlato poroko v nedeljo, 4. oktobra, s sveto mašo pri Sv. Pavlu na Chardon Road. Mr. in Mrs. Leopold Troha sta pa praznovala 40-letnico poroke ravno isti dan. Naše iskrene čestitke slavljenca in želje, da bi uživali še mnogo srečnih in zdravih obletnic v krogu svojih družin.

Naša kampanja za nove članice gre proti koncu. Lepo bi bilo, če bi se malo potrudile in vpisale svoje sorodnice in prijateljce. Tudi vnukinje in vnuki bodo priskrbeno dobrodošli. Gotovo ima vsaka članica priliko vpisati vsaj eno novo članico ali člana v tem mesecu ali v decembru, da bomo imele tudi pri naši podružnici napredek. Naša tajnica Štefka Smolič, 20300 Goller Avenue, Tel. IV 1-6791, ima na rokav še precej kuharskih knjig. Najlepše darilo vaši hčerki, snahi, prijateljci ali sosedbi bo ravno kuharska knjiga, ki bo vsej družini v užitek.

Lepo pozdrave pošiljam vsem članicam in na svidenje na seji v decembru! Mary Strukel, predsednica

Podružnica št. 13, San Francisco, California, je priredila poseben banket v nedeljo, 1. novembra, v počast ustanoviteljici vrli Mrs. Bari Kramer. — Naše iskrene čestitke!

GRIMŠKOVA SLAVILA SREBRNO POROKO

Chicago, Illinois. — V nedeljo, dne 20. septembra 1953, sta bila veselo presenečena Mr. in Mrs. John Grimšek s proslavo srebrne poroke. V prostorni Kubalovi dvorani se je zbralo veliko število prijateljev, da na slavnosten način izrečejo čestitke slavljenca in prebijejo vsaj nekaj ur v prijazni družbi družine in prijateljev. Ravno takrat, oziroma tisto nedeljo, se je vrnil od vojakov sin John, ki je služil Stricu Samu v Nemčiji. To je bilo še posebno iznenadenje poleg vseh drugih posetov.

Bilo je na 21. avgusta leta 1928, ko sta si obljubila večno zvestobo John Grimšič in Albina Plot, in sicer v Žužemberku, Dolenjsko, Slovenija. V Ameriko sta prišla kmalu po poroki. Vzgojila sta dva sinova, Johna in Dannya-a. Družina ima svoj lep dom na 2500 So. Trumbull in spadajo pa k cerkvi sv. Štefana in vsa družina je obče spoštovana v slovenski naselbini v Chicagu, kar je bilo dokazano na proslavi srebrne poroke, ko so

prišli prijatelji in znanci od bližnjih in daljnih krajev. Mrs. Grimšič je članica pod. št. 2, Chicagu, Ill.

Mrs. Grimšič ima v domovini še živečo mamo, ki je stara 81 let in jo je pred dvema letoma obiskala v domovini. Oče je pa že davno preminil. Bil je dobro poznan finanec, katero službo je častno opravljal dolgo let. V starem kraju ima dve sestri, Marijo in Anico, ter dva brata, Jožeta in Karla. Mr. Grimšiču so pa starši že pomrli in ima v ožjem sorodstvu le sestro Carolina Kolesar, ki živi v South Chicagu, ter sestro Josephine v starem kraju.

Na sliki vidimo naša slavljenca Mr. in Mrs. Grimšič, na drugi sliki pa sinova Johna in Danya in na večji sliki ju pa vidimo, ko sta se ravno pripravljala rezati veliko krasno torto "wedding cake", katero so poklonili prijatelji. Dal Bog, da bi dočakala še mnogo veselih obletnic. Naše najlepše čestitke.

Št. 17, West Allis, Wis. — Ne vem, kako bi začela, ali naj sestrese okregam ali kar biti zadovoljna z vsem. Mislim, da je boljše molčati, ker pregovor pravi: kdor molči, devetim odgovori!

Zadnja seja je bila bolj pičlo obiskana. No, pa ne zamerim članicam, če se niste udeležile, ker vreme je bilo že tako lepo, kakor v poletju, zato ste si gotovo vzele čas za sprehod v tej lepi jesenski dobi. Upam pa, da boste prišle v lepem številu na prihodnjo sejo.

V tem letu smo imele kartno zabavo, ki je prav povoljno uspela. Zato smo bili tudi vsi v dobrem razpolo-

ženju, ker lep poset vedno privabi zadovoljnost, kar smo opazile tudi na smehljajočem se obrazu našega častitega g. župnika Rev. Setničarja. Naše pridne članice so prinesle mnogo krasnih prevlek za blazine in vsak, ki je prejel tako lep dobiček, je bil tudi vesel.

Sedaj se pa bomo pripravljale za prihodnjo kartno zabavo. Uverjene smo, da občinstvo rado pride na domače zabave, katere priredijo slovenska društva, bodisi društvo Marija, Pomoč Kristjanov ali pa naša podružnica SZZ. Hvala lepa vsem, ki z nami požrtvovalno sodelujete in se priporočamo zopet za drugič.

Hvala lepa sosestram pri št. 105, Detroit, Michigan, za kartico in pozdrave iz počitnic. Veseli nas, da se še spomnite name, posebno Mrs. Marie Nezbeda. Jaz se Vas dobro spominjam, kakor tudi moram pohvaliti poštenost ljudi v Detroitu. Skoraj nisem pričakovala, da bom dobila nazaj, kar sem izgubila v hotelu, toda dobri ljudje so poslali za menoj.

Da je moj dopis v tem oziru tako pozno priobčen, je krivda drugih, ki niso dostavili na pravo mesto ob času, kar se lahko pripeti v najboljših slučajih in pri vsej skrbnosti.

Ob tem času se želim prav lepo zahvaliti naši predsednici sestri Josephine Schlossar za podarjeno mi krasno broško in tajnici Mrs. Mary Florian za krasne uhane, katere bom hranila za spomin. Lepa hvala tudi sestri Albini Novak za lep spominček.

Ponovno prosim vse naše članice, da bi prišle v velikem številu na prihodnje seje, ker imamo važne stvari za razmotrivati in sigurno je, da bomo lahko marsikaj koristnega sklenile za podružnico in Zvezo, če boste prišle vse na sejo.

Znano vam je, da je odprta kampanja za nove članice. Pri naši podružnici bi bile zelo vesele in ponosne, ako bi pridobile nekaj novih članic za mladinski in odrasli oddelek. Saj veste, da zdaj lahko vpišete tudi fantke v mladinski oddelek, zato skoraj ni vzroka, da ne bi napredovale v mladinskem oddelku, ker je mnogo naraščaja med nami, ki ni še včlanjen pri Zvezi, torej se Vas vse prosil za sodelovanje. Želim, da bi tudi pri naši podružnici dosegle zaželjeno število. Drage sestre, jesenski čas se krajša in kmalu bo pri nas zopet mrzla zima, zato storimo, kar največ nam je mogoče zdaj, ko je še lepo vreme, saj bo vsak trud vštet kot dobro delo in dobrih del ni nikdar preveč izvršenih.

Sedaj pa pozdravljam v imenu podružnice vse glavne odbornice, častno predsednico Mrs. Mary Prisländ in vse čitateljice glasila SZZ!

Josephine Kerzich

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Najlepša hvala vsem cenjenim članicam, ki ste se odzvale vabilu k naši 25-letni proslavi podružnice, v soboto, 10. oktobra. Bil je prizrčen in nepozaben večer, kar mi vsakdo navzočih lahko pritrđi. Kar je zagrenilo pomembni dogodek, je bila vest, da smo našo zaslužno pionirko — ustanoviteljico, blagopokojno Mrs. Mary Perušek spremile k večnemu počitku minul mesec. Usoda ji ni odločila prisotnost pri tem slavlju, katerega je vestno in željno pričakovala. Za vso njeno uslugo in dolgoletno udejstvovanje dobrih del, naj ji bo Bog milosten plačnik. Prizadetim svojcem pokojnice pa naše iskrene simpatije.

Besede zahvale in toplega priznanja za ves trud in pomoč naj prejmejo Mrs. Rose Glavič in njen soprog John; gospe R. Schaberl, Morel, Medves, kot tudi Mrs. Somrack in slako Tonie,

ki so nam bili v dobrodošlo poslugo ob tej proslavi. Pogrešale smo pionirko Mrs. Frances Polc, ki je bila ravno na obisku v Evropi. Bilo bi nam v čast jo predstaviti, ako bi bila med nami. Srčno želim, da bi jo Bog ohranil še na mnoga leta kot tudi gospo Angelo Markič in Mrs. Rose Bostjančič. Da bi v njihovi prijateljski družbi proslavljala podružnica še dokaj srečnih in veselih dogodkov.

V novembru praznujete rojstni dan naša glavna predsednica Mrs. Livek, 8. novembra, in glavna tajnica Mrs. Novak na 5. novembra. Čestitke in še mnogo srečnih let! S pozdravom,

Josephine Praust, tajnica

Št. 23, Ely, Minnesota. — Kakor sem v zadnjem dopisu omenila, hočem nekoliko opisati našo slavnost v nedeljo, 27. septembra, ko smo praznovali 25-letnico obstoja podružnice.

Zjutraj smo se skupaj zbrale in se udeležile svete maše, ki je bila darovana za žive in mrtve članice naše podružnice, ter prejele sveto obhajilo. Sveto mašo je daroval naš č. g. Rev. J. Vovk, ki nam je podal lepo pridigo in čestital podružnici k preteklim dobrim delom ter nas bodril k nadaljnjemu skupnemu delovanju. Father Vovk je bil tudi naš stoloravnatelj na banketu, ki je bil zvečer ob šestih v našem Community Center, kjer je nam serviral banket naš slovenski restavrant Mr. Vertin in njegovo izurjeno osebje. Žal, da ni bilo mogoče imeti med nami vsaj eno izmed naših glavnih odbornic. Upale smo, da nas ta dan obišče ustanoviteljica Zveze, Mrs. Prisländ, toda se je oprostila vsled rahlega zdravja. Glavna predsednica, glavna tajnica in urednica so pa bile pri nas le par tednov pred tem časom, ko so posetile Minnesota Zvezin dan na Hibbingu ter so obenem obiskale tudi našo podružnico in smo razumele, da ni bilo mogoče kateri izmed teh priti zopet v kratkem času med nas. Bile smo pa gotove, da nas obišče naša priljubljena glavna nadzornica Mary Lenich, pa nam je par dni pred banketom sporočila, da je zbolela in ji je tudi glas odpovedal, da ne more nikamor iz doma. Vse želimo, da je med tem časom okrevala. Prišla pa je iz Hibbinga glavna odbornica mladinskega oddelka Mary Theodore in pripeljala tudi odbornice od svoje podružnice. Mary je podala lep govor v angleščini in nas je posebno navduševala za letno romanje v Lemont, Illinois. Naš slavni gost je bil pa naš prečastiti župnik Rev. Mihelčič, ki je v zanimivem govoru opisal težave pionirjev — misijonarjev, ki so delovali v severni Minnesoti, kot je škof Baraga, Pirc in drugi. Med nami je bila tudi naša odlična Zvezina minnesotska mati, Mrs. Mary Erchul, predsednica naše sosednje podružnice v Soudan, Minn. Z Mrs. Erchul je prišlo tudi nekaj članic od njene podružnice. Lep in nekoliko šaljiv govor je imela prva predsednica podružnice, sestra Mary Jerich, ki je

razložila spomine od začetka in prve seje podružnice, ki se je vršila 24. septembra 1928, ko se je zbralo deset žensk pri sedaj že pokojni sestri Margaret Agnich. Te so bile: Mary Jerich, Rose Svetich, Katherine Kapš, Mary Agnič, Mary Gornik, Katherine Slogar, Frances Tomšič, Katherine Pešel, in Mary Slabotnik. Rose Svetich je podala navodila na tej prvi seji, katera je prejela od ustanoviteljice SZZ. Mrs. Prisländ in vse navzoče na tem prvem sestanku so se strinjale, da se ustanovi podružnica. Izmed ustanoviteljic so umrle sledeče: Margaret in Mary Agnich ter Mary Slabotnik. Večni mir vam Bog daj.

Prvi odbor pri naši podružnici je bil: Predsednica Mary Jerich, podpredsednica Katherine Kapsch, tajnica in zapisničarka Katherine Slogar, blagajničarka Margaret Agnich. Takoj od začetka naprej je podružnica lepo napredovala. Seveda, kakor povsod, so nekatere iz enega ali drugega vzroka pustile; umrlo je tudi precej članic; toda vse te so nadomestile zopet druge nove članice, tako, da nas je danes lepo število 317 v obeh oddelkih in zopet se nam obeta nekaj novih. Sedaj, ko sem nekoliko opisala začetek, bom pa posegla zopet nazaj na banket.

Lep program je vodila naša zvesta sotrudnica Mary Hutar. Njene geste pri vodstvu petja so nekaj tako lepega, da človek res uživa, ko gleda in posluša izborna petje, ki ga zna ona privabiti iz vseh grl. Vsa čast, Mary! Rev. Vovk je tudi povdarjal, da naj ohranimo slovenski jezik kolikor mogoče dolgo, posebno med mladino naj se skuša utrditi zanimanje za materini jezik. Prebrana je bila brzofajka, oziroma čestitke od Mrs. Prisländ in pismeno voščilo od Mrs. Lenich. Tako smo v zadovoljstvu zaključile lep večer. Hvala lepa vsem, ki so nas obiskali in še posebno Rev. Mihelčiču, Rev. Vovku, sestri Mary Hutar ter našim vrlim dekletom, ki so krasno okrasile mize in uredile, da je bilo vsem v zadovoljnost izpeljano. Dal Bog, da bi praznovala skupaj še mnogo lepih obletnic.

Za poročati imam žalostne vesti, ker smo v teku par tednov izgubile kar tri naše zveste članice, pionirke. Prva je umrla sestra Mary Dolenc, ki je bolehalo že delj časa. Potem ji je sledila v smrt sestra Mary Slabotnik, ki je bila še samska in dolgo let opravljala važen posel pri lokalni telefonski centrali. Njena mama je bila ena izmed desetih ustanoviteljic naše podružnice in je umrla pred več leti. Dne 5. oktobra smo pa pokopali sestro Agnes Petek, ki je pred šestimi meseci prestala težko operacijo in od tistega časa ni več vstala iz postelje. Mož je umrl pretekli januar. Pri vseh smrtnih slučajih ste se članice lepo odzvale k skupni molitvi sv. rožnega venca in se tudi udeležile pogrebne svete maše. Bog daj vsem pokojnim sveta nebesa. Preostalim naše sožalje.

Katherine Slogar, predsednica

Proslava 25-letnice obstoja št. 20, Joliet, sijajno uspela!

V nedeljo, 4. oktobra 1953 je praznovala podružnica št. 20, Joliet, 25-letnico ustanovitve svoje podružnice med veliko množico članic in gostov. Slavnost se je začela s sveto mašo ob dvanajstih v cerkvi sv. Jožefa. Monsignor M. J. Butala, duhovni svetovalec podružnice št. 20, je bral sveto mašo. Prečastiti Monsignor je v svoji lepi pridigi izrekel mnogo lepih poklonov podružnici in posebno lepo je bilo slišati, ko je poudarjal: da ni nobena druga organizacija storila toliko za svoj narod, kot članice SZZ. v Jolietu. Nadaljujte svoje dobro delo za Boga in Ameriko.

Procesija se je pričela ob pol dvanajstih dopoldne od Ferdinand dvorane do cerkve sv. Jožefa. Na čelu so korakale kadetke starejše in mlade z zastavami, potem so sledile odbornice, ustanoviteljice in članice. Maršal je bil Mr. John Jevitz, prijatelj SZZ, ter je vse lepo uvrstil, ko smo korporativno korakale v cerkev.

Po sveti maši smo se podali v cerkveno dvorano, kjer se je ob eni uri popoldne vršil banket, katerega se je udeležilo do 500 gostov. Predsednica Emma Planinšek je otvorila program ter pozdravila vse navzoče in nato je prevzela vodstvo sestra Erjavec, ki je predstavila ves program. Ob treh popoldne je sestra Erjavec začela kazati filmske slike, ki so bile vzete to leto

na potovanju po Franciji, Švici, Italiji, Jugoslaviji, Nemčiji in Avstriji. Zabavali smo se cele tri ure in dostim je bilo v velik užitek obujati spomine na čase, ko so bili sami v tistih krajih. Po tem je bil ples in domača zabava.

Jolietska podružnica je druga največja pri organizaciji in najbolj aktivna med mladino. Pri krožku imajo starejše in mlajše kadetke, dramski klub, pevski klub, šivalni klub in kegljaško ligo. Članice, ki so bile v glavnem uradu, so: sestra Erjavec 22 let, sestra Josephine Muster 13 let, Josephine Sumič šest let in sestra Planinšek eno leto. V svoji podružnici uradujejo: sestra Erjavec 25 let, sestra Planinšek 18 let, sestra Mary Kunstek 23 let. Sestra Josephine Goron je častna kapitanka kadetk in sedanja kapitanka je sestra Dorothy Govednik. Elaine Troppe je kapitanka mlajših kadetk. Jolietske kadetke so bile na prvem mestu na treh konvencijah ter prejele najodličnejšo nagrado. Direktorice dramskega kluba sta pa Olga Ancel in Mildred Pucel. Direktorica pevskega kluba je Mrs. Jennie Sprengel in rečeno je, da je eden najboljših ženskih klubov v Jolietu. Sestra Sumich je bila 17 let tajnica srednjopadne kegljaške lige in je pridobila svoji podružnici deset narodnih zmagovalnih tekem od sedemnajstih.

Pri podružnici št. 20 imajo tudi čla-

nico, ki je bila trikrat počastena na konvencijah z naslovom „Kraljica“ in je v prvem častnem redu ter ima 775 članic v svoj kredit. Ime sestre Mary Terlep bo ostalo v zgodovini naše Zveze med najbolj odličnimi.

Na proslavi podružnice št. 20 sta bili poleg mene navzoči tudi častna predsednica, sestra Priland iz Sheboygan-a, Wisconsin, in so-ustanoviteljica podružnice št. 20, sestra Bara Kramer iz San Francisco, California.

ISKRENA HVALA!

Podružnici št. 20 izrekam iskreno zahvalo za vsestransko gostoljubnost. Storie ste mnogo za našo organizacijo in zaslužile ste si splošno pohvalo za vse lepe doprinose. Želim, da bi vam sreča bila naklonjena še dolgo vrsto let in, da bi radost napolnila vašo srca.

Naša kampanja!

Kampanja je v teku; potrudimo se, da bomo pri vseh podružnicah pomnožile svoje članstvo. To je eden izmed koristnih načinov, da dokažemo svojo zvestobo SZZ.

Jubilejna izdaja „Zarje“

Prihodnja izdaja, decemberska, bo posvečena 25-letnici obstoja našega poljudnega glasila. Priporočam vsem našim podružnicam, da pošljete svoj oglas od podružnice za slavnostno številko.

Josephine Livek

Mr. in Mrs. John Tutin

Cleveland, O. — Dne 24. avgusta sta obhajala dobro poznana zakonca John in Jennie Tutin zlato poroko. Petdeset let je že zatonilo v večnost, odkar sta si John in Jennie obljubila večno zvestobo v slovenski cerkvi Matere božje v Pittsburghu, Pa. Bilo je 24. avgusta 1903, ko sta rekla: Da. Poročil ju je Rev. John Mertel, slovenski župnik v Pittsburghu, Pa.

Nevesta Jennie, katere dekleško ime je bilo Setnikar, je bila rojena 25. maja 1886 v vasi Laze, župnija Borovnica, na Notranjskem, ter je prišla v Ameriko za starši, v Pittsburgh, Pa., ko je bila stara 15 let. Tu se je seznanila

z Johnom Tutinom, doma v vasi Gabrje, župnija Brusnice, pri Novem mestu. John je bil rojen 2. februarja 1881, ter je prišel v Ameriko leta 1901, in sicer v Pittsburgh, Pa.

Tu sta se seznanila in poročila ter ostala vse do leta 1910, nakar sta se preselila v Cleveland, kjer sta si s pridnimi rokami poskrbela za boljše bodočnost, tako da se danes lahko z veseljem ozirata nazaj na njuno lepo preteklost. Varčna, pridna ter poštena, sta ostala zavedna Slovenca, pa tudi zavedna katoličana. Malo je slovenskih parov, ki se bi tako odlikovali v tem ali onem oziru. Zato se zelo veselimo njune zlate poroke.

V zakonu nista imela otrok, pač pa sta vzela za svojega leto in pol starega fantička in sta ga odgojila tako, kot da je njiju krvni sin. Poskrbela sta zanj v gmotnem in verskem oziru tako, da sta lahko ponosna.

Oba zlatoporočenca sta vedno rada podpirala slovenske kulturne ustanove in bila zvesta farana župnije sv. Vida. Pa tudi na društvenem polju sta bila delavna. John je ves čas, odkar je prišel v Ameriko, član Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote, društva sv. Vida št. 25, KSKJ. Prav tako Jennie, ki je ves čas, odkar obstoja podružnica št. 25, njena zvesta članica, kakor tudi društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ.

Tako sta srečno prijadrala do zlate poroke. Ob tej priliki je bila navzoča tudi sestra zlatoporočenke Antonija

Rot, ki je bila njena družica pred 50 leti; iz Waukegana je prišla tudi Mary Bartol, ki je sestra zlatoporočenke, in mnogo drugih gostov. Naše iskrene estitke in želje, da bi v zdravju dočkala demantno poroko.

Mr. in Mrs. Tutin sta v spremstvu Mr. John Jeriča obiskala tudi naš glavni urad v Chicagi med tem časom, ko sta se nahajala na „zlatem ženitovanjskem potovanju“ (golden honeymoon). Najlepša hvala za prijazen obisk.

„ZVEZIN DAN V MINNESOTI,“ ki se je vršil v nedeljo, 30. avgusta, v Hibbingu, pri št. 56, je bil vsestransko lepo pripravljen in izpeljan. Udeležba je bila sijajna od vseh podružnic in povsod se je zvesto sodelovalo v vseh ozirih.

Slike, ki jih prinašamo na naslednjih straneh, povedo še lepši kot bi mogle v besedah, kako lepo smo se imeli. (Imena so pa v angleškem delu te izdaje.)

Vtisi in spomini nam bodo prinesli mnogo bodočih užikov. Sprejmite našo najsrčnejšo hvaležnost in vsestransko priznanje za vašo iskreno gostoljubnost od vam vdanih,

JOSEPHINE LIVEK,
ALBINA NOVAK,
CORINNE NOVAK

Št. 29, Broundale, Penna. — Že dolgo se nisem oglasila v naši lepi Zarji, zdaj se pa moram, da izpolnim svojo dolžnost.

Najprvo se želim zahvaliti za tako veliko udeležbo v septembru na naši zabavi. Pristrčna hvala sosodnjim članicam od podružnice št. 7 za obisk, kakor tudi za dar, ki so ga prinesle s seboj, kakor tudi tistim, ki ste poslale svoj dar. Bog vam obilo poplačaj!

Dne 17. julija je zatisnila svoje trudne oči moja sorodnica in prijateljica in krstna botra mojim štirim otrokom. Bila je zelo dobrasrčna ter se vselej odzvala kadar smo imele zabavo ter z veseljem prispevala. Naj ji bo Bog dober plačnik za vsa njena dobro dela. Naj počiva v miru božjem. Vsem preostalim naše globoko sožalje.

Naše iskreno sožalje sestri Znidarič nad izgubo moža Jack-a, ki je nagloma preminil. Naj v miru počiva in lahka naj mu bo ameriška zemlja. Za njim žaluje žena in hčerka, ki se je tudi letos poročila.

Čestitke sestri Mary Copita nad veselimi dogodkom, ko je družino obiskala teta štokljka ter pustila hčerko. Pri družini sestre Zaverl je tudi pustila za spomin hčerko. Pri družini Rižmar je pustila sestrič brataca in družini Jerič je pustila brataca. Sestra Frances Hrovatin je postala v tem letu dvakrat stara mamica. Naše čestitke.

Oženil se je sin naše sestre Debevc. Bog daj novima zakoncema zdravje in srečo v novem stanu. Naše čestitke.

Tako so se vrstili veseli in žalostni dogodki v naši naselbini. Upati je, da bo prihodnje poročilo le vesele vsebine.

Opozarjam vse naše članice na kampanjo za nove članice, ki je sedaj v teku. Potrudimo se, da bomo tudi pri naši podružnici imele lep napredek. Med družinami je še mnogo malčkov, ki bi lahko pristopili v našo sredo, zato se vas prosi, da bi se vse zanimale za pridobitev mladine v naše vrste.

Pozdravljene in obilo lepega napredka pri vseh podružnicah želim

Mary Pristavec, predsednica

Št. 32, Euclid, Ohio. — V oktobru je bila lepa udeležba na seji. To je bilo v veliko veselje odboru, za kar hvala vsem za navzočnost. Naša predsednica je to priložnost porabila, da smo razpravljale o proslavi srebrnega jubileja ustanovitve podružnice, ki bo prihodnje leto.

V novembru ne bo seje, zato ste že ob tem času vabljeni na decembersko sejo, ker bomo imele važne točke za razmotrivati in tudi volitev odbora. Da se ne bo preveč pozno zavleklo s sejo, je bilo sklenjeno, da bo pričetek ob sedmih zvečer v navadnih prostorih. Po seji bomo praznovala božičnico, rojstne dni in tudi miklavževanje, namreč izmenjavo daril. Katero vesel naj prinese dar, vrednost okrog dolar. Oddani bodo tudi lepi dobiki, do katerih boste imele priložnost

MRS. MARY THEODORE

Za lep uspeh Zvezinega dne v Minnesoti gre veliki del zahvale spretni voditeljici in predsednici podružnice št. 56, Mrs. Mary Theodore. Kot odbornica v glavnem mladinskem odboru se trudi po svoji najboljši moči za mladino. Naše čestitke, Mary!

vse tiste, ki ste v teku tega leta prispevale dolar v ročno blagajno. Dobrote za pod zob sta pa obljubili Barbara Baron in Mary Kolman. To bo veselje, če bo lepa udeležba!

Jennie Jagodik in soproj iz Tracy Avenue, sta obhajala v septembru 40-letni jubilej zakona. Sorodnikom in prijateljem se pridružujemo tudi me članice in jima ključemo; Bog Vama dodeli zdravja in zadovoljnost še mnogo let!

Naša zvesta sestra in ustanoviteljica Mary Novak se je poročila sedaj in se po dolgih letih zopet preselila nazaj v Euclid. Naše čestitke in želje, da bi srečno in zadovoljno živela v zakonu.

Pri Karlu in Eriki Janes so dobili v septembru sinčka, ki bo delal družbo dvema sestricama. Čestitke in najboljše zdravje!

Hattie Krauss je ponovno v bolnici. Pavlina Vrh je bila tudi v bolnici. Njima in vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja.

Karolina Kalijope je postala že četrta stara mati. Zadnje čase so dobili v družini sina zalo hčerko. Karolina Peck je tudi zopet stara mama in to že sedmič. Zadnjič so dobili pri družini sina, krepkega fantka in že četrtega. Naše iskrene čestitke na vse strani. Malčkom pa ključemo: dobrodošli v našo podružnico!

Sedaj pa še ena važna prošnja: ako ste zaostale s članarino, gotovo poravnajte, da bo imela tajnica račune v redu koncem leta.

Pozdravljene in na svidenje na glavni seji!

Frances Perme, poročevalka

ZAHVALA

Št. 34, Soudan, Minn. — Tem potom se želim zahvaliti vsem, s katerimi sem se srečala na Zvezin dan v Hibbingu, Minnesota. Iskrena zahvala glavnim odbornicam za vso naklonjenost in sodelovanje za uspeh Zvezinega dne. Pristrčna hvala glavni predsednici Mrs. Josephine Livek, glavni tajnici Albini Novak in urednici Corinne Novak za obisk na mojem domu v Soudan, Minnesota, in za poklonitev krasnih in ljubeznivih daril. Nadalje lepa hvala podružnici št. 56 v Hibbingu ter vsem vrlim odbornicam in članicam za sodelovanje, krasno darilo in za lep šopek. Iskrena hvala Mrs. Mary Lenich za vso prijaznost in krasen dar. Pristrčna hvala tudi podružnici št. 23 za pomenljiv dar (krasen stenski križ) in predsednici Mrs. Slogar za tako lepo voščilo, ki me je ginilo do solz. Nadalje iskrena zahvala tajnici Barbari Rosandich za krasen šopek, ki mi je bil poklonjen na banketu v nedeljo, 27. septembra, ob priliki banketa, ki ga je priredila podružnica št. 23 v proslavo 25-letnice obstoja. Lepo se zahvaljujem vsem odbornicam in članicam ter vsem drugim za vse pristrčne izkaze. Obenem čestitam podružnici št. 23 k 25-letnici obstoja. Bog daj, da bi tudi v bodoče tako lepo in vzorno delovale ter imele še večji napredek.

Iskrena hvala tudi podružnici št. 38, Chisholm, Minnesota, za krasen dar, katerega sem prejela. Lepa hvala Mrs. Frank Lukanich, Mrs. Mary Sončar in Mrs. Robert Bizal, ki so me obiskale na mojem domu in mi tudi poklonile lep dar. Lepa zahvala tudi naši podružnici št. 34 za pozdrave in naklonjenost. Torej prav lepa hvala vsem za vse. Bog vas živi in blagoslovi. Iskreno pozdravljam vse glavne odbornice in članice Slovenske ženske zveze.

Hvaležna, Mary Erchul, predsednica

Iskrene čestitke, Mrs. Erchul!

V imenu vseh mater in članic Slovenske ženske zveze naj bodo izrečene najsrčneje čestitke Vam, vrla sestra Mary Erchul, ki ste vsled svojih velikih zaslug prejela najboljši odlični naslov v vsej državi Minnesota, in bila imenovana za najodličnejšo mater v vsej državi. Dal Bog, da bi dočakali še mnogo let v zdravju in družinski sreči. Da bi še dolgo vrsto let delili vsem materam lepe vzglede, ki so vsemu svetu dopadljivi, zlasti pa naši Nebeški Materi Mariji! —N.

Št. 37, Greaney, Minn. — Po dolgem času se zopet oglašim s kratkim dopisom. Vsem bi bilo v veselje, ako bi se katera izmed članic oglasila od časa do časa, zato vas lepo prosim, da bi se potrudile večkrat napisati vsaj kratek dopis za v Zarjo.

Za poročati imam žalostno vest, da nas je letos zapustila dobra članica, sestra Mary Owen. Zapustila nas je nagloma in je zelo pogrešana v naši sredi. Prostor v cerkvi, katerega je ona vedno imela, je še vedno pra-

ČESTITKE!

Letos se lepo vrstijo naši pionirji s proslavami obletnic zakonskega življenja. Ginjaivo je čitati imena naših prijateljev, katerim je ljubi Bog dal to milost, da dočakajo častitljivo dobo v zakonu. Med ponosnimi slavljenici sta tudi spoštovana zakonca Mr. in Mrs. Leo Troha, ki imata svoj dom na 22031 Miller Avenue, Cleveland 19, Ohio. V Trohatovi družini se vrstijo dobro vzgojeni otroci, ki so zdaj že odrasli in so si s svojo pridnostjo pridobili tudi svoja imetja.

Tem potom se pridružujemo mnogim sorodnikom, znancem in prijateljem ter jima pošljamo najsrčneje čestitke in želje, da bi dočakala še mnogo lepih obletnic v krogu svoje družine in mnogih prijateljev.

Na prvi sliki vidimo Mr. in Mrs. Leo Troha, na drugi sliki sta pa ženin in nevesta Mr. in Mrs. Bob L. Reink. Mrs. Reink je bivša Mary Ann Strumble, hčerka naše požrtvovalne sestre Rose Strumble, 15618 Huntmere Avenue, Cleveland 10, Ohio. Čestitke in obilo božjega blagoslova!

Na spodnji sliki pa vidimo slavljenca srebrne poroke, Mr. in Mrs. Frank Godlar, 21670 Fuller Avenue, Euclid 23, Ohio, ki sta se ravno pripravljala deliti krasno torto svojim gostom, ki so priredili jima „party“. Mrs. Anna Godlar je vestna odbornica podružnice št. 32, kjer je njena ljubka hčerka Mrs. Ann Cooke zdaj tajnica. Kako je lepo za nas poročati, da sta mama in hčerka v odboru, ker vemo, da druga drugi pomagati in tako zvesto zanimanje je gotovo v korist podružnici in Zvezi. Mrs. Godlar je ena izmed tistih marljivih sotrudnic, ki je nabrala že mnogo oglasov za našo Zarjo, kar je vselej storila brez vsakega nadlegovanja od naše strani in to ji naj bo v čast in ponos.

Mr. Frank Godlar se pa nahaja v bolniški postelji zadnjih par mesecev. Bog mu povrni ljubo zdravje. Želimo, da bi praznovala še mnogo srečnih obletnic!

zen. Ona se je vestno spominjala svojih ranjkah v molitvi in prižigala lučke pri Materi Božji. Naj ji bo Bog dober plačnik in nebeška luč naj ji sveti. Zapustila je veliko, odraslo družino. Čeprav so že preskrbljeni, toda mamó vsi pogrešajo in za njo žalujejo. Naše sožalje preostali družini.

Drage sestre, pridite na prihodnjo sejo, da nas bo kaj več skupaj, ker pozimi bomo prenehale s sejami vsled mrzlega vremena in pot je slaba za priti k sejam. Na zadnjih sejah smo vas zelo pogrešale, saj veste, da zborovanje ni privlačno, ako ni lepe udeležbe in me bi se rađe malo pogovorile. Tudi za novimi članicami se bo treba potruditi preden bo kampanja zaključena, da ne bo naša podružnica na zadnjem mestu v poročilu. Vsaka naj bi se potrudila dobiti vsaj eno novo, kako lep napredek bi imele!

Frances L. Udovich, tajnica

MR. IN MRS. LEO TROHA
Slavljenca 40-letnice poroke

NOVOPOROČENCA
Mr. in Mrs. Bob. L. Reink

Mr. and Mrs. Frank Godlar

Št. 38, Chisholm, Minn. — Naznanja se vsem članicam, da bomo imele po seji v decembru majhno „božičnico“. Prošene ste vse, da prinesete nekaj za pod zob v pokriti posodi, da se bomo zopet malo razveselile. Tudi tistega od „zida“, bi bilo dobro imeti, da bomo lažje kakšno zapele. Sklenile smo tudi, da bomo imele „izmenjavo daril“. V ta namen naj vsaka prinese, kar misli, da bi bilo lepo za izročiti. Ne zahteva se od nobene preveč, pa tudi ne preslabo. Saj razumete, da pri izmenjavi pridejo v poštev tiste, ki so kaj prinesle. Ako ne prinesete darila, potem se razume, da se ne dobi darilo v izmenjavi. Upati je, da boste vse lepo sodelovale, potem bomo imele tudi izvrstno zabavo.

Želim vsem najsrčneje božične praznike ter srečno in veselo novo leto 1954! Prav lep pozdrav vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ!
Mary Nosan, predsednica

Št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio. — Na zadnji seji smo imele prav lepo udeležbo, kar je vse pohvale vredno. Lepo se zahvaljujemo vsem za sodelovanje pri nakupu vstopnic in srečkinih listkov za našo prireditelje. Dve sosednji podružnici sta praznovali 25-letnico obstoja, namreč št. 18 in št. 25. Ustanoviteljicam, odbornicam in članicam obeh podružnic iskreno čestitamo in jim želimo še mnogo bodočih uspehov.

Na 17. oktobra je Mr. Bob L. Reink popeljal pred oltar našo mlado sestro, Mary Ann Strumble. Nevesta je hčerka sestre Rose Strumble. Bila je zelo aktivna pri našem vežbalnem krožku. Upamo, da se bo še naprej zanimala za društveno življenje in družabnost svojih sester pri Zvezi. Vsem skupaj naše iskrene čestitke. Novoporočencema pa še posebej želimo mnogo božjega blagoslova.

Sestra Ann (Stopar) Fabian je zelo ponosna, ker je kar dvakrat postala stara mamica. Pred nekaj meseci so dobili pri družini hčerke, Mr. in Mrs. Paul Cup, prav zalo hčerkico. Mlada mamica je naša dolgoletna članica in je bila tudi agilna pri vežbalnem krožku. Kmalu zatem so pa dobili malo princezinjo pri sinu Rayu. S tem dogodkom je postala sestra Anna Planinšek dvakrat več prastara mamica. Vsem skupaj naše pristrčne čestitke. Vse želimo, da bi mali princezinji bili vsem v veliko veselje.

Naša podpredsednica, Francka, Meše, je že tudi prastara mamica. Pri družini vnuka so dobili krepkega fantka. Najsrčneje čestitke, sestra Meše.

Sestra Rose Gubanc nam je darovala prav krasne prevleke za blazine v korist naše ročne blagajne. Prav iskrena hvala, sestra Gubanc. Želimo, da bi sestra Gubanc ostala odslej vedno pri najboljšem zdravju. Bila je nevarno bolna, toda stanje se ji obrača na boljše, kar nas vse veseli.

Sestra Urška Ponikvar je ena izmed tistih srečnih, da je vedno veselega razpoloženja, zato nas je vse presenetilo, ko je kar na tihem praznovala svoj rojstni dan. Toda njena velikodušnost še živi. Posegla je res globoko v žep, ko smo ji ponudili listke za dobitke, za kar ji lepa hvala. Želimo ji še mnogo srečnih in zadovoljnih rojstnih dni.

Več naših članic je zopet na bolniški listi. Resno so bolne sestre: Uršula Kučler, Margaret Sadec in Paulina Rose Gubanc. Sestro Theresa Strauss pa muči delj časa hud revmatizem. Vsem bolnim prav iz srca želimo ljubelega zdravlja v najkrajšem času.

Izgubile smo zopet eno naših zvestih članic. Preminila je sestra Frances Kmett, katero smo spremile k večnem počitku dne 5. oktobra. Pokojna zapušča osem odraslih otrok. Soproj je umrl pred tremi leti. Zapustila je sestro Josephine Kozelj, ki je tudi naša članica. Naj blaga pokojnica počiva v miru in večna luč naj ji svetli. Preostalim pa izrekamo naše sožalje.

V tem mesecu obhaja rojstni dan naša glavna tajnica Albina Novak in to na 5. novembra. Dne 8. novembra je pa rojstni dan naše glavne predsednice sestre Josephine Livek. Želimo jima najboljšega zdravlja in zadovoljstva še mnogo let!

Prav z veseljem smo sprejele dve novi članici: Dolores Jemnik in Ann Zerial. Mlada Dolores je sinaha naše predsednice sestre Jamnik. Obe novi članici je vpisala naša vrla predsednica, sestra Jamnik, za kar ji izrekamo najlepšo hvalo. Novopristopila pa kličemo: iskreno dobrodošli!

Teško se je ponesrečil Mr. Joseph Ferra, soprog naše požrtvovalne sestre Doorthy Ferra. Želimo mu hitrega okrevanja, ker on je aktiven društvenik in take ljudi se povsod pogreša, ako jih bolezen odstrani od udejstvovanja. Ella Starin, tajnica

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), Ohio. — Po daljšem odmoru se zopet oglašam. Najprvo se prav pristrčno zahvaljujem vsem tistim, ki ste me v moji boleznini obiskali, poslali voščilne karte k zdravju v bolnico in na dom; za darovane molitve in drugo. Bog nas je uslišal, ter se moramo le Njemu zahvaliti, da se je vse tako izšlo z menoj, kakor tudi z mojo hčerko, Helen, za katero parkrat ni bilo upanja na življenje.

Tudi sedaj imamo nekaj bolnih sester. Znano mi je za Josephine Meserko, Theresa Frank in Mary Zagar, ki so že delj časa bolne. Sestra Jennie Stemberger je pa septembra tako nesrečno padla doma, da si je zlomila nogo in bo mogla tudi delj časa počivati. Upajmo in želimo, da Bog kmalu vsem nakloni zdravlje, kar je največje bogastvo sveta.

Pri sestri Mary Turkovich se vsele novorojenke, katere bomo tudi me vesele pridobiti v svoj mladinski oddelek. Naši nadzornici, sestri Agnes Pirc in Ivana Bizjak, ste pa obe postali stari mamici enemu in istemu fantičku. No sedaj je pa vprašanje, katera ga bo vpisala v Zvezo? Saj veste, da vsi novorojenčki dobijo pri Zvezi eno leto prost asesment in po enem letu je pa mesečina samo deset centov na mesec. Dobrodošli, vsi novorojenčki, med nas!

Sestre: Jennie Pugelj, Alojzija Zidanič in Mary Peternel so se srečno povrnile iz rojstne domovine, kjer so se nahajale na dvo-mesečnem trajajočem obisku. Imajo marsikaj zanimivega za povedati in so obljubile priti za gotovo na glavno sejo v soboto 12. decembra in nam bodo ob tej lepi priložnosti povedale svoje vtise in spomine, kar bo gotovo zanimivo poslušati po končani seji.

8601 Vineyard avenue je pa naslov, katerega imejte v mislih, ker tam se vrši naša glavna seja 12. decembra. Vse članice ste prošene, da tega dneva ne prezrete in se prav gotovo udeležite seje, ki bo važna v vseh ozirih. Katere še nimate poravnane asesment za to leto, ste prošene, da storite svojo dolžnost in se izkažete tajnici s tem hvaležne za njeno uslugo, ko vas je zalagala. Gotovo je med članicami še kaj novic, za katere mi ni znano, zato naj mi bo oproščeno, ako niso objavljene, toda za prihodnjič pa prosim, da mi jih javite in potem bodo gotovo poročane, saj članice zelo rade čitajo domače vesti.

Helen Tomažič, tajnica

Št. 47, Garfield Hgts, Ohio. — Druge sestre, še vedno držijo star pregovor: v združenju in složenem sodelovanju je moč, katera pospeši delo v vseh krogih. Zato vas tem potom vljudno prosim, da bi prišle vse na glavno sejo, ki se bo vršila v soboto, 12. decembra 1953, začetek ob sedmih zvečer. Ukrevalo se bo za napredek podružnice in celokupne organizacije. Voliko se bo odbor, ki bo vsem po volji. Sedanje odbornice smo delale

vse v najboljšem soglasju ter pazile, da je bila med nami zadovoljnost in gledale, kako bi privabile splošno zanimanje za dobrobit nas vseh. Toda važno je, da smo pri društvenem delu vse zainteresirane, ker drugače mine dobra volja tudi med odbornicami. Saj nas je vendar 120 članic pri podružnici in če bi prišla vsaj četrtina tega števila na vsako sejo, pa bi nas bilo več kot 25 članic skupaj na vsaki seji. Ako bi to bilo mogoče začeti, potem bi se kaj hitro splošno zanimanje pokazalo. Bližajo se nam dolgi, hladni večeri, ali ne mislite, da bi bilo sijajno za našo ročno blagajno, ako bi članice skupno sodelovale? Ker pa tega ni, je pa kar žalostno, ker ni nič števila na hranilnih vlogah. Stroškov je precej vsako leto in kar prispevamo v ročno blagajno je ravno za sproti. Torej upati je, da boste v tem oziru izboljšale stališče.

Apelira se na vas drage sestre, da bi vpisale tudi kaj novih članic, posebno mladino, saj novorojenčki dobijo do prvega leta prost asesment in do 18 let starosti pa plačujejo samo 10 centov na mesec asesmenta.

Naše čestitke sestri Mary Turkovič, ki se veseli z naraščanjem, zalo hčerkico, ki je druga v družini in imajo tudi sinčka. Družina Turkovič stanuje na McCracken Road.

Torej zabeležite si datum 12. decembra in pridite vse na sejo ob sedmih zvečer v navadni prostor, na dom naše sestre predsednice.

Jennie Pugelj, poročevalka za 1. 1953

Št. 57, Niles, Ohio. — Najlepša hvala vsem članicam, ki pridete na seje. Le tako naprej, pa bomo imele vsak mesec lepo zabavo in užitek. Zadnja seja se je vršila pri sestri Mary Visonosky, ker je bil njen rojstni dan in nas je povabila na svoj dom. Imele smo se izvrstno. Bil je tudi rojstni dan od Mrs. Racher in Mrs. Spirko, ki sta nas lepo pogostili s čajem in kofetkom. Hvala vam vsem trem in želimo, da bi dočakale še mnogo srečnih let!

Napredovale smo za tri nove članice v mladinskem oddelku in za eno v odraslem oddelku, ki so vse dobrodošle!

Drage sestre! Naprodaj imamo zopet krasne božične kartice in drugo, kakor smo imele lansko leto. Prošene ste vse, da vsaka po svoji moči pomaga. Ako bi vsaka članica kupila samo eno baksico, pa bi precej pomagale svoji ročni blagajni. Karte ima v oskrbi moja hčerka Margi Mollica, 1416 Robbins Avenue, tel. L.O. 2-4830. Katera ne more priti na sejo, lahko pokliče po telefonu svoje naročilo.

Imele bomo Christmas Party, kakor vsako leto pri sestri Mary Opalka na 330 Russell Avenue. Za „gift Exchange“ naj vsaka prinese darilo, vrednost: dolar.

Lepo prosim vse tiste članice, ki ste zaostale na asesmentu, da poravnate pred januarjem.

Johana Prinž, poročevalka

DOMAČA KUHINJA

KAKO ČISTIŠ PERUTNINO

Zaklana kokoš naj se popari s krompom ter nato malo potolče in oskubi. Prav mlada kokoš ali piščanec naj se na hitro opari, a ne pusti v kropu, da se ti ne bo koža trgala. Starejša kokoš pa naj se pusti v kropu za prav kratek čas, potolče in oskubi. Ostanke perja odstrani z nožem. Gosi, race in purani naj se vedno suhi skubijo. Ko so oskubljeni, jim na plamenu osmоди puh. Vsa perutnina naj se takoj ali čim prej oskubi, a divja pa naj se pusti v perju par dni, večja in starejša pa celo daljši čas. Obesi jo na hladen in zračen prostor. Domača perutnina naj se skubi od zgoraj navzdol, a divja pa od zdolaj navzgor.

Ko je žival oskubljena, ji odreži glavo. Ako hočeš glavo rabit, jo deni v krop in oskubi, ji odreži spodnji kljun, zgornjega pa snemi ter odstrani oči. Odstrani tudi golšo (krof), požiralnik in dušnik. Puranu pa odreži tudi vrat. Odreži noge pri kolenskem členu, jih deni v krop, olupiš kožo in snemi kremplje. Uporabi jih za juho ali kaj drugega. Odreži tudi oljno vrečico (kepico) na repu. Globoko pod repom blizu prsnega hrustanca napravi počez daljšo zarezo, a pazi, da ne prerežeš črev. Skozi to odprtino odstrani drobovje, to je čreva z želodcem, srce in jetra. Nato izreži veliko črevo. Želodec ob mesni strani prereži do polovice in olupiš notranjo kožo. Jetrom odstrani žolč in pazi, da se ti ne razlije. Srce prereži in odstrani kri. Vse to skupaj s kokošjo vred dobro operi in čiščenje je gotovo.

SOLJENJE PERUTNINE ZA PEKO

Ako hočeš perutnino takoj peči, ko si jo očistila, tedaj jo dobro operi in pusti, da se odteče. Nato jo zunaj in znotraj nadržni s soljo, deni v peč in peči nekaj časa, na kar odlij vse, kar se je nateklo v posodi. Na ta način se zavaruješ, da ti preobilna sol ne ostane v kastroli in ti ne pokvari omake. Ko si to storila, polij žival z vročo mastjo in jo dalje peči. Lahko pa perutnino nasoliš že več ur prej, ali celo prejšnji večer, kar je priporočljivo zlasti pri velikih in starejših živalih. Tako daš dovolj časa, da se meso dobro razsolji.

KOLIKO NADEVA JE TREBA ZA POSAMEZNO PERUTNINO?

Za popolno nadevanje, to je za nadevanje drobovne ali notranje odprtine, prsne in golšne (krof) odprtine se računa, da je približno treba nadeva: za piščanca 3 ročke, za mlado kokoš 4-5 ročk, za kopuna 5-6 ročk, za raco 4-6 ročk, za gos 4-7 ročk in za purana 8-12 ročk. Pri nadevanju moraš upoštevati, da se zlasti kruh, riž in jajca v nadevih med peko napojijo in narastejo. Zato je bolje, da rabiš nekoliko premalo nadeva, kakor pa nekoliko preveč, kadar rabiš nadeve z omenjenimi primesmi.

NADEV S KURJIMI JETERCAMI (CHICKEN LIVER STUFFING)

Zarumeni 1 žličo drobno zrezane čebule na 2 žlicah masla in dodaj 1 žličico sesekljane peteršilja. Dalje prideni za 1 žemljo namočenega in ožetega kruha. Prilij 4 žlice sladke smetane ali mleka. Vse to počasi kuhaj in mešaj, da bo gladko. Nato ponev odstavi. Ko se shladi, primešaj 2 jajci, malo majeronovih plevic, nekoliko drobtin, drobno sesekljana jetra vseh piščancev, ki jih pripravljaš. Po potrebi dodaj še soli, dobro premešaj in nadev je gotov.

NADEV IZ RIŽA IN ROZIN (RICE AND RAISIN STUFFING)

Skuhaj 1 ročko riža, a ne premeško. Operi 2 pesti rozin, jih deni v kastrolo z malo vode ter pri majhnem ognju kuhaj kakih 10 minut. Stresi rozine z vodo v riž in premešaj. Dodaj 2 žlici masla, 3 rumenjake in prav malo muškatovega oreška. Dobro premešaj in nadev je gotov. Ta nadev je v prvi vrsti namenjen za gos in raco, a ga lahko rabiš tudi pri drugi perutnini.

KROKETI IZ KURJEGA MESA (CHICKEN CROQUETTES)

Za krokete uporabi ostanke od kuhane ali pečene kuretne ene ali druge vrste. Lahko pa v ta namen skuhaš posebno starejšo kokoš, katero kuhaj toliko časa, da se meso rado odloči od kosti. Med tem posebej skuhaš v slanem kropu 1 telečje možgane, kar vzame samo nekaj minut. Meso od kokoši zmelji ali drobno sesekljaj ter zmešaj s skuhanimi možganimi. Na 2 žlicah razbeljene masti prav malo zarumeni 2 žlici drobno zrezane čebule in 1 žličico sesekljane peteršilja ter s tem meso zabeli. Dodaj še sok od polovice limone, 2 žlici moke, ½ ročke mleka ali smetane ter soli in popra po okusu. Vse to dobro premešaj in iz zmesi napravi majhne hlebčke ali štručke. Ako se zmes dovolj ne sprime, dodaj še malo moke. Hlebčke ali štručke povaljaj v stepenem jajcu in potem še v drobtinah ter jih cvri v masti, da precej temno porumene. Iz srednje velike kokoši lahko napraviš kakih 10 do 12 kroketov. Ako ne rabiš toliko kroketov za svoje omizje, lahko porabiš nekaj kokošjega mesa za okusno solato, katero lahko porabiš za sendviče.

KURJA SOLATA (CHICKEN SALAD)

Zreži prav drobno za 2 ročki mesa od kuhane kokoši. Prideni za 1 ročko prav drobno zrezane zelene, 2 zrezani trdo kuhani jajci, poškopri nekoliko z limonovim sokom, malo popopraj in tudi osoli, če treba. Prideni še 3 žlice majoneze in malo sladke smetane ter dobro premešaj in solata je gotova. Na krožnik deni nekaj peres solate in nanje deli kokošjo solato ter jo obloži z razrezanimi trdo kuhanimi jajci, olivami ali paradizniki.

BROKOLJ (BROCOLLI)

Očisti stebila enega zvezka brokolja. Če so predebela jih podolgem prereži. Kuhaj v slanem kropu 15-18 minut ali več, če treba. Ocedi in polij z mrzlo vodo in pusti, da odteko. Razbeli nekaj masla, na njem zarumeni nekaj kruhovih drobtin in brokolj zabeli ter daj na mizo.

BUČE S SMETANO (CREAMED PUMPKIN)

Vzemi toliko buče, kolikor je rabiš, jo olupiš, zreži ali zribaj kot kisló repo. Posoli, dodaj malo kumne in primerno okisaj. Premešaj in pusti stati 1 uro. V kastroli na maslu ali masti zarumeni pol drobno zrezane čebule in 1 žličico moke. Ožmi buče, jih deni v prežganje, zalij z malo juhe ter dodaj 3 žlice kisle ali sladke smetane. Popopraj in še nekoliko pokuhaj. Pokusi in po potrebi dodaj kisa ali kar treba. Buče ne smejo biti preveč mehke.

BOLJŠE AMERIŠKO TESTO (BETTER QUALITY DOUGH, AMERICAN STYLE)

Zdrobi poldrugo ploščico prešanega kvasa v 4 žlice mlačne vode. V skledo pa deni 4 žlice masla, 2½ žlici sladkorja, 1 žličico soli ter prilij 2 ročki vročega mleka. Ko se mleko shladi do mlačnega, prideni raztopljen kvas, 1 stepeno jajce ter polagoma primešaj 6 roček moke. Po potrebi dodaj več moke ali mleka. Testo dobro vmešaj in potem vneti, da bo gladko in prožno. Nato ga deni nazaj v skledo, pokrij in pusti, da vzhaja in dvakratno naraste.

Iz tega testa se napravi različno boljše pecivo kot so na pr. žemljice po načinu Parker House, kifeljčki, štručke itd.

ŽEMLJICE PO NAČINU PARKER HOUSE (PARKER HOUSE ROLLS)

Napravi boljše ameriško testo kakor zgoraj. Ko si ga ugnutila in je dovolj vzhajalo, ga stresi na desko, povaljaj z valjarjem, ali pa z roko potlači, da je za dobrega pol prsta debelo. Z obodcem, kakršnega rabiš za rezanje krapov, ga razreži. Te zrezke pregani in kjer prideta skupaj nasprotna roba, tam malo pomaži z beljakom ali mrzlo vodo ter s prstom malo pritisni, da se testo sprime in ostane v tej obliki. Sproti jih devaj v namazano pločevinasto pekačo. Pokrij in pusti, da samo nekoliko vzhajajo. Deni jih v vročo peč in peči kakih 15 minut. Iz zgoraj pripravljene teste dobiš kakih 45 žemljic.

AJDOVI ŽGANCI S KROMPIRJEM

Oilupiš 3 srednje debele krompirje, razreži in skuhaš v 1 kv. slane vode. Ko je krompir kuhan, dodaj 1½ ročke ajdove moke. Postopaj dalje kot zgoraj. Navadno teh žgancev ne serviramo kot zakuho na juho, pač pa kot prikuho ali samostojno jed.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

OUR GOOD FRIENDS IN MINNESOTA

The above pictures were taken during the week of Aug. 30—Sept. 5, when Supreme Officers, Josephine Livek and Albina Novak, Editor Corinne and little sister, Gloria Jean Novak traveled among the branches in Minnesota. 1. Group of members assembled at home of president Mrs. Anna Podgorsek, Duluth; 2. Mrs. Podgorsek's granddaughter, Margie, and Gloria Jean; 3. Mr. Podgorsek and family join the party of visitors and officers of No. 33; 4. Mrs. Johanna Zallar, president of Biwabik branch, charming daughter and granddaughter, shows visitors her beautiful garden; 5. Mrs. Anna Spehar, president of McKinley branch with visitors; 6. The Luciches, Marko and Tončka, of Gilbert; 7. Mrs. Mary Krall, secretary of McKinley branch with Mrs. Novak and Mrs. Livek; 8. Visiting with Mrs. Mary Strukel, very dear friend of Cincinnati Location with Mrs. Zallar and Mrs. Livek; 9. Mrs. Francel of Gilbert, Mrs. Livek, Mrs. Frances Sterle and Supreme Trustee Mrs. Mary Lench of Eveleth with Corinne;

CORdially Yours —

GIVE THANKS—to your Creator, your friend and your neighbor, this month of November, when the entire country signifies the expression of gratitude for the blessings of life. How is it that Thanksgiving Day has become just another holiday of elaborate feasting and merrymaking, and not a solemn day of giving thanks as it should be? Is it because we have been careless about saying Thank You for the small things that we neglect to say it for the important things of life. It's the most beautiful of all expressions—Thank You; and when it is spoken wholeheartedly, both the giver and the receiver benefit. It is the basis of all love, spiritual and worldly; for love embodies gratitude—the sharing of one's heart—the taking and receiving of another's love—and it all becomes far richer, if gratitude is intended.

Let us adopt the habit of saying these words and reap fuller and more worthwhile blessings through the expression of Thank You!

CORINNE NOVAK

10. Members of No. 34, Soudan with Mother-of-the-Year, Mrs. Erchul (in light dress, center) on her front porch; 11. Ely friends, the Anton Slogar family with Mrs. Livek and Mrs. Mary Jerich—Gloria in foreground; 12. Gloria waves hello from Basswood Lake Launch on day of Ely Dawn Club outing; 13. Dawn Club members, just off the boat and ready for a day in the woods! — The pictures on pages 336—337 were taken at Minnesota Zveza Day—Twentieth Anniversary of Branch no. 56, Hibbing, which were celebrated together with over 400 Minnesota members in attendance. The many guests who were present that day are seen throughout the center of the pages—and in the top foreground is seen Mrs. Mary Erchul, Minnesota Mother of the Year with 4 of her daughters, Mrs. Edward Dragovan, Mrs. Robert Bizal, Mrs. John Bobence and Sister M. Gervase and her husband, Joseph Erchul. Flanking the center group are the hard-working officers and members of br. 56, who with president Mary B. Theodore at the helm, prepared and served a most wonderful banquet at Assumption Church Hall. Reading from top right downward are: Josephine Badiali, and Mary Meadows, secretary of no. 56; below, Agnes Barkis, Frances Prosnick, Mary Adams, Anne Adams, Anne Satovich get ready for the dish-washing; third picture, standing are: Amelia Domen, Frances Puhek and Anne Satovich and kneeling are: Barbara Satovich, Josephine Badiali and Barbara Doshen. Bottom picture shows Mrs. Staudohar and Mary Babich enjoying someone's remarks. Left side of page, reading downward are: top: Mrs. F. Sucich, Barbara Doshen, Mary Meadows and Amelia Domen; below is Mrs. Angela Genac arranging the table flowers; the two smiling gentlemen helpers are Mr. John Babich, husband of Mary and Mr. John Puhek, husband of Fran; wiping dishes are Anna Furin, Mamie Valari, Jessie Bunetto and Mary Sporar. Bottom snapshot was taken candidly of three resting workers, Mrs. Theresa Hattams, Mary Droblich and Mary Eaton. It was a beautiful, warm day full of the inspiration of true sisterly affection.

A-BROAD VIEWPOINT

by Josephine Mistic

The Orient Express rolled to a stop at Sezana, Jugoslavia, the country's popular boundary entrance.

Twenty hours had elapsed since the S.W.U. group had hopped aboard the Paris to Athens Express making its way across the farm land of France, the alps of Switzerland, and the fresh beauty of Northern Italy.

A few minutes earlier the famed international train stopped at Trieste leaving a few of our S.W.U. members on their native but disputed soil.

At Sezana a Welcoming Committee of Slovenes headed by Mr. Anton Seliskar and Mrs. Erica Buchar approached Supreme Secretary Mrs. Albina Novak and presented her with a bouquet of Slovenia's most popular flowers. The committee then proceeded to greet the individuals throughout the many train compartments. After a brief and cordial customs inspection, the train headed for Ljubljana, the ultimate destination of our group.

Excitement began to mount as everyone left their compartements to view the lovely countryside from the open train windows. Their tear-filled eyes once again saw the closely huddled village homes with their thatched roofs, the hay-drying sheds which could only be found in Slovenia and the centuries-laden churches atop the largest hills. Bare-footed children waved and the oldsters threw smiling nods as the "Express" whizzed past the small train stations.

General View of "Preseren Square"; Tro-mostje and Castle
The river, Ljubljana.

At Postojna a group of school children halted the train to offer their handpicked flowers to the "visitors from America." A girl and a little boy recited beautiful poems of greetings. It was very touching. The railroad station sign "Borovnica" brought us the first view of a war damaged region as ruins of a famed bridge reminded us of a dark era just gone by.

No one had to shout "Ljubljana" as throngs of people hurried into the coaches to greet their relatives as the train halted at the "Kolodvor." The drizzling rain added to the tears and

showers of flowers that surrounded the station's atmosphere as the Americans were taken away by their numerous friends and relatives.

Hotel Union was this reporter's stay during my first days in Ljubljana. The city's slow-tempo atmosphere helped put me at ease at the very beginning. The Slon and Union Hotel coffee houses offered relaxation. Over one cup of "Turkish coffee", a customer was able to read the various local and foreign newspapers brought to him, or catch up on his correspondence, or perhaps even join

a group of friends meeting in engrossed conversation. The out-door garden restaurants displayed versatile menus of "Wiener Schnitzel", "Paprikash", "Risotto", and "Hrenovke", for the heavy tourism that invaded Ljubljana during the summer months.

The "Rio Gardens" and "Slon Bar" played host to week-end crowds of night-life seekers as the orchestras played their continental music into the early morning hours.

Cultural Ljubljana was terminating its indoor opera and drama season and

The cathedral "Skofija" in background; and foreground: The old square and fountain in Ljubljana, by the Italian master, Francesco Robba, XVIII Century.

outdoor concerts were underway during the month of June. The First Festival of Ljubljana commenced in early July.

With "fire works" from atop Ljubljana's skyscraper, the festival began one week of continuous activities. Dances in national costumes from "Carinthia", "Belokrajina", "Crnomelj", "Metlika" and "Styria" performed in Ljubljana's Tivoli park with a simultaneous concert by the Slovene Philharmonic Orchestra in the garden of the Yugoslav Army.

Recitals of opera airs by Slovenia's top artists V. Heybalova, A. Dermota, R. Francl and V. Ruzdjak alternated with outdoor opera performances of popular grand operas including Slovenia's pride "Gorenjski slavček" (The Nightingale of Carniola.)

Chess tournaments, youth races, rowing and swimming matches, basketball, boxing and football tournaments throughout Slovenia aided the Ljubljana Festival in its first attempt.

Lining the famous "promenade avenue" — Cankarjeva ulica, are the National Gallery and Modern Gallery buildings.

The National Gallery displays the creative masterpiece of the Middle Ages through the Impressionistic era. Roman and Gothic sculptor is well represented. Paintings of the highest and most original quality bear the names of Grohar, Jakopič, Jama and Stern. Baroque artistry of F. Bergant demands close attention. The work of 20th century artists Birolla and Gaspari deserve fine recognition.

The Modern Gallery's collection of Slovene impressionism, modern graphic and plastic art invites a visitor's return. The names of B. Jakac, V. Pilona, M. Maleš, T. Kralj and R. Debenjak appear amid the contemporary works.

A visit to the Ethnography Museum enabled me to secure a wealth of knowledge concerning the traditional environment of the people throughout Slovenia.

The ancient castle overlooking the city compelled me to explore its area. As I crossed the "Ljubljana" river the "old" Ljubljana came into view. Now the streets became narrower and the buildings stood closer together. The steeple of the cathedral reminded me that I was standing at an almost hidden church entrance.

The cobblestone streets led me past the busy market-square and soon I was making my way to the top of the hill. A park surrounding the castle grounds made me stop to enjoy the refreshing air. The ninth century structure bore a modern outdoor restaurant wing. Babies' perambulators and clothes lines inside the courtyard showed signs of private apartment dwellings in a medieval atmosphere.

From the castle's tower, Ljubljana's panorama came into view. The alps to the north and northwest and the hills of Dolenjsko and Notranjsko nestled the cosmopolitan city. In the valley lay a city whose topography and growth aided by man's cultured and civilized creativeness demands consideration.

Chicago's St. Stephen's Church Choir is presenting the annual Fall Concert, Sunday, Nov. 29, 1953 at St. Stephen's Auditorium, Wolcott and 22nd Place. Participating in this concert will be other church choirs of the Chicagoland area and our own SWU Ladies Chorus of Branch no. 2. A friendly invitation is extended to all!

Activities

No. 7, Forest City, Pa. — It has been a pleasure to have such a good attendance at our recent meetings and we hope that you will come to our next meetings, Nov. 8th and Dec. 13th. We had a party recently for our Juniors; all were happy and had a good time and are looking forward to another in the near future. I am sure that if we get together oftener we will be able to do so much with our youngsters—thanks to all who helped all the arrangements and preparations!

At our Nov. 8th meeting we will be planning for our Christmas Party, and would like all our members to be present. It will be a "get-acquainted" affair, for there are so many of our members who do not know one another. This will be a wonderful opportunity. If any member is unable to attend and is interested, contact the officers or other members; give us some good suggestions and we'll be able to please all, not only some.

Congratulations to Mrs. Adolph Terchek, former Josephine Jerin, who is now the proud mother of a newborn son. Also, Mrs. George Mudrick, the former Margaret Korosec, is the proud mother of a newborn daughter. Hope all the new little ones will become members of our branch.

To all sick members, we send our best wishes — be patient, trust in God — He is good!

We're looking forward to a Happy Thanksgiving Holiday, which reminds us all to be grateful for all His graces and blessings.

Sincere welcome to all our new members; don't forget to enroll your friends, neighbors and relatives as the campaign is in full swing and the deadline is at the end of the year. Before we know it, it'll be 1954.

We still haven't given away the US Savings Bond—you may be the lucky one if you act now!

Anyone interested in the wonderful Cookbook, Women's Glory, the Kitchen, which is only 2.00, may get a copy from my supply. It's a welcome gift for any occasion, especially Christmas.

Now, again, I must mention DUES, which every member must be reminded to pay. If you are in arrears—please be kind enough to come around and pay up. We would appreciate it if you could take care of this at once. We don't like to suspend anyone or use other money to pay the monthly assessment—each one has plenty to do in taking care of her own.

Do hope to see all the members at our next meeting, so that we'll be all set for the Christmas party and

One of the most elaborate weddings in a long time was that of Mr. and Mrs. Martin Dragan. The bride is the former Angie Romani, whose parents were born in Italy, but who've been in America for very long time.

The groom is the son of Mr. and Mrs. Dragan who are long-time residents of Indianapolis. The mother, Mrs. Dragan, is one of the pioneer members of branch no. 5, Indianapolis. Their home is at 720 No. Warman Avenue, Zone 22. The church ceremony took place at the Holy Rosary Church (Slovenian parish). The wedding reception was held at the Holy Rosary Church Hall. The large number of guests had a wonderful time and everything was planned and arranged for the delight of everyone attending the wedding celebration. Our sincere congratulations and best wishes for a most successful and happy future to the happy newlyweds!

the annual "election of officers" meeting, which comes up soon. We want to adopt some new ideas and maybe give some new members a chance at some offices... here's your opportunity. We want all the members to be 100% satisfied. So, we'll see you at the meeting, OK?

I hope for God's blessing and the best of health to you all!

Christine Menart, Secretary

No. 9, Detroit, Mich. — Our last meeting could have been better attended—so we want you all at the next one, Dec. 13th. It will be our yearly meeting, at which time we will elect new officers. As you all know, our campaign is coming to a close, and we hope you will all try to get one new member before Dec. 31st.

At this time have sad news to report, and that is the passing of our dear member, Mary Spehar, who before her illness was a very active member. She is survived by her husband, Paul, and six sons, Paul, Ralph, Joseph, Edward, Samuel and Douglas and two daughters, Katherine Tripplehorn and Elinor Perry, and seventeen grandchildren. In the name of all our members, we extend our deepest sympathy to all the bereaved family. May she rest in peace.

The ladies of the Slovenian parish are preparing a card party and bazaar for the first Sunday in December. It will be for the benefit of the school fund. You are all cordially invited and we ask for donations for our needlework booth. Anything will be greatly appreciated—just give me a call for any information, Twinbrook 3-6246.

To all our sick members, a speedy recovery and we hope to see you soon again attending our meetings.

Best regards to all,

Mary Gornik, president

Mr. and Mrs. Martin Dragan

THANK YOU, MINNESOTA!

Our late-summer visit to your beautiful country and wonderful people will ever linger as a most pleasant memory. Special thanks must be given to all of our members—to those with whom we prayed, ate, sang, danced and expressed sisterly affection with every handshake. Meeting you all in this way has certainly brought us closer than the 1000 miles we are apart; for, your smiling faces are before us whenever we think or say the word, Minnesota! It was wonderful to be with you and to each in your own cities, towns and locations, we say LOVING THANKS!

Josephine Livek,
Albina Novak

No. 16, So. Chicago, Ill. — Yes, it's me again! Haven't forgotten all you wonderful readers, just haven't had any news!

But firstly, I wish to thank Mrs. Anna Buck, in behalf of all the members, for inviting us to hold 3 monthly meetings at her home during the absence of Gladys, who was spending these past months touring all the places of interest in Europe.

Our next monthly meeting will be held at the usual place, St. George's Church Hall on Nov. 12th. At that time our secretary will be back and we know she will have a lot to tell us about her trip.

At our last meeting, plans were discussed about our coming Christmas party. It was decided to have a little party for the juvenile members before the regular meeting. All mothers who have their children in the junior department are asked to contact Gladys Buck 10036 Ave. L., or phone BA 1-0475. We want to know how many will be attending and also their ages. All this information is needed so that Santa knows how big a bag to bring for the children's party, on Dec. 10th at 7:00 P.M. At our meeting, following the party, we will have our usual 1.00 grab-bag, so remember to bring something!

Ann Springer, Rec. Sec'y

No. 34, Soudan, Minn. — Greetings again from Soudan, after a long summer recess. Our first meeting of the fall season was held on Tuesday evening Sept. 22nd with Mrs. Joseph Erchull presiding. A report was given on the Minnesota Day banquet held in Hibbing and attended by some of the members of the local branch at which time our president, Mrs. Erchull, was named as "Mother of the Year" for Minnesota. At our meeting all the members gave Mrs. Erchull a round of ap-

HAPPY BIRTHDAY IN NOVEMBER

November is a very exceptional month, because during this time, four of the Supreme Officers celebrate their birthdays. The Chrysanthemum flower and Topaz gem are symbolic of the month of colorful autumn leaves swirling in bright sunlight. Our beloved Supreme President, Josephine Livek, celebrates Nov. 8th; and our charming Supreme Secretary, Albina Novak, calls Nov. 5th her birthday. Supreme Trustee, Kate Triller, celebrates Nov. 25th and Lillian Kozek, Member of the Supreme Youth Board, celebrates Nov. 8th. The following branch presidents also receive our best wishes: Nov. 10th, Johanna Klucar, br. 104, Johnstown, Pa., Nov. 11th, Mary Gornik, br. 9, Detroit, Mich., Nov. 15th, Antonia Kastelic, br. 64, Kansas City, Kans., Nov. 15th, Johanna Artac, br. 102, Willard, Wisc., Nov. 16th, Rose Starika, br. 92, Crested Butte, Colo., Nov. 18th, Frances Jamnik, br. 41, Cleveland, Ohio, Nov. 20th, Catherine Garritano, br. 59, Burgettstown, Pa., Nov. 21st, Mary Hosta, br. 21, Cleveland, Ohio, Nov. 26th, Mary Swamp, br. 106, Meadowlands, Pa., Nov. 29th, Mary Juratovac, br. 73, Warrensville, Ohio.

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY!

plause and presented her with a gift from our Branch in recognition of this high honor. Naturally, the entire membership was pleased with the choice made at Hibbing, an honor we know Mrs. Erchull richly deserves.

A communication was read at the meeting from the Ely Branch inviting our members to participate at their 25th anniversary celebration by attending the banquet and program on Sunday Sept. 27th. Eight members attended the banquet, these being Mrs. Erchull, Mrs. Edward Dragavon, Mrs. Jacob Pavlich, Mrs. Mary Pahula, Mrs. Frank Plantan, Mrs. Joseph Zupanich, Mrs. John Zavodnick and Mrs. Anthony F. Yapel. We thank the Ely members for their courtesy, and we certainly enjoyed their banquet, program and hospitality.

After our meeting a social hour and "keno" was held. A lovely lunch was served by the hostesses, Mrs. Ludwig Mesojedec, Mrs. Joseph Skala, and Mrs. Nick Tekautz. The next meeting will be held on Tuesday, Oct. 20, with Mrs. Louis Zupanich, Mrs. Joseph Zupanich and Mrs. Anthony Plantan serving as hostesses.

I must not forget to add that on Sept. 2nd, we had the pleasure of having Mrs. Albina Novak, her two lovely daughters, Corinne and Gloria, and Mrs. Josephine Livek, our Supreme president in our little town of Soudan.

Mrs. Erchull, our president, entertained for our visiting ladies and invited the members of Branch 34 to come and meet our supreme president, secretary and editor. It was a lovely and interesting afternoon for all of us as Mrs. Novak gave a picturesque report of her visit to Yugoslavia, and both Mrs. Livek and Mrs. Novak told us about the various interesting things that had taken place on their trip through Minnesota, visiting the various branches of the Slovenian Women's Union. Mrs. Erchull and Mrs. Edward Dragavon served a delicious lunch to conclude a most pleasant afternoon.

Greetings to everyone.

Mrs. Anthony F. Yapel, Reporter

No. 37, Greaney, Minn. — Greetings to everyone! It's been some time since our last report in Zarja. How wonderful it would be, if the members would be take time to write once-in-awhile.

It is with sadness in our hearts that we report the passing away of a very dear member, Mrs. Mary Owen, who is survived by a large family. Although they are all grown up, they'll miss their beloved mother very much and so will we. The place she occupied in church looks vacant without her. She was a very devout mother and we are certain that God will reward her with eternal happiness in heaven. Our deepest sympathy to the bereaved.

Our coming meetings will be very important because we are going to discuss all our affairs for the season. With the cold weather coming on, it means that we will dispense with our regular meetings until springtime. The campaign for new members will close in December. Let's try to each enroll at least one new member and we will double our membership which will make us all very happy. We wish everyone the best of health.

Hoping to see you at the meeting!

Frances L. Udovich, secretary

No. 43, Milwaukee, Wisc.— I should have written sooner so my article would have been in the October issue, but due to publication deadline, our fall meeting resumed on a later date.

We would like to see as many members attend as at our last meeting, if not more. Try and honor us with your presence, and join in our activities.

We decided to again hold a Christmas party for all Junior members. Parents of member will receive cards through the mail which should be filled out with the necessary information, and returned to the secretary. The Christmas party will be held Dec. 20, 1953, at 2:00 P.M. at Karlovich's Hall, 539 So. 6th St., formerly Rebernisek's Hall.

I wish in behalf of our lodge a speedy recovery to all who are on our sick list. A short visit or a cheerful card from old friends and members would be greatly appreciated. We

AN INVITATION

Come and dance to America's Polka King, FRANK YANKOVIC AND HIS YANKS Sunday Afternoon, Nov. 22nd, 1953 at St. Stephen's Auditorium, Chicago. A gay program of listen-able and dance-able numbers will chase your cares and bring our your good Slovenian fancy for fun and merriment. Be there from 2:30 to 6:00 P.M. and join the crowd!

In the evening, dancing will continue at the newly redecorated Tomazin's Hall, 1902 W. Cermak Road to the music of Jimmy Bovdik and his orchestra, and of course, refreshments will be available all day!

have heard that our past secretary Mrs. Mary Bentz is still recuperating from a very serious operation. Her address is 8941 Tamarind Street, Fontana, California. Mrs. Josephine Tominsek, 338 E. Bay St. Milwaukee, has now returned to her home after a convalescence period.

Our deepest sympathy to our secretary Miss Joan Verbick on the death of her grandmother. We also wish to extend condolences to Mrs. Mary Grosch and Mrs. Mary Miller who both recently lost their husbands.

Now again to a more cheerful mood we have congratulations which are in order to Mrs. Delores Korosec who recently gave birth to a baby boy, also to Mrs. Victoria Sporis who became a grandmother.

Just a little reminder that our campaign for new members is in full swing.

Mary Ribbich

No. 45, Portland, Ore. — At our September meeting the members decided that we are going to have a fall dance. A cordial invitation is extended to all our members and friends, also our neighboring branch no. 4, in Oregon City, to attend our Fall Dance, which will be held Saturday, November 21st at V.F.W. Hall, S.W. 3rd and Salmon.

The well known Pezzolo Orchestra will play for the dance. Dance will be from 9 P.M. to 1 A.M.; so don't miss this occasion on November 21st.

Our annual meeting will be held December the 8th, 7:30 P.M. at Polich Hall; election of officers for the coming year will take place at that meeting.

After the meeting there will be our annual Christmas party, with a Gift Exchange. Members are requested to bring a Gift in value of \$1. This is not compulsory; but if you don't bring anything you don't receive anything in return.

Some of our members are on sick list, including Frances Matulac, who underwent an operation. To her and all who are sick we wish a speedy recovery.

Louise Struznik, Sec'y

No. 46, St. Louis, Mo. — Our September meeting was very well attended. At this meeting we had a surprise party for Mr. and Mrs. A. Skoff, who were celebrating their 25th Wedding Anniversary. Best wishes to you both. I wish to thank the ladies who baked and brought the poticas and cake. I hope all you members will be at our next meeting. **Jo Prebil, president**

No. 53, Cleveland, Ohio. — It's been a long time since the Zarja has heard from us at branch 53; so I'll try to catch up on some of the summer's happenings.

The stork has been busy providing all the grandmothers with playthings to spoil and with baby-sitting jobs—I know; I gave my mother two of them! Mrs. Antonia Estanek is a grandmother for the first time, since the stork delivered a darling baby girl to daughter, Viola Burke. (We hope she's as good a singer as her daddy, who is the organist and vocalist at St. Leo's Church.) Mary Kolenz is grandmother for the fourth time since daughter Lois presented the family with a baby girl—but she won't be able to spoil her too often, because Mrs. Kolenz is living in Florida now. Mrs. Katherine Zeleznik doesn't have too much time to give individual spoiling because she has just become grandma for the eleventh time and has four other children who call her grandma. That's because Rosalie Zeleznik's newest offspring is a baby girl, her fifth child. Glad it's a girl, Rosalie—and hope she's a potential member!

We also have some new brides of the season. Mrs. Frank Zima, the former Alice Zeleznik and Mrs. Benny Ciomcia, the former Mimi Mervar have our warmest wishes for abundant happiness in their new lives.

We wish to thank Mrs. Louise Mernart at this time for her wonderful work and all her efforts in regard to our membership. We hope she has tremendous success with her new home.

My mom, Mrs. Mary Oblak sends her greetings to all and especially pozdrave glavnim odbornicam!

Mimi Stibil

No. 55, Girard, Ohio. — Here's Girard, again, after five months of Rip Van Winkle! We haven't been sleeping, but gathering news!

Since our last reports we have had a Golden Anniversary celebrated by Mr. and Mrs. Joseph Cekuta, Sr. Mrs. Cekuta is our member. Our heartiest congratulations from the officers and members of our branch and may God grant you the blessings of a long life and good health!

Our beloved president, Theresa Lozier, and her spouse, Frank, have been blessed with one of God's most precious gifts, a vocation to the sisterhood has been bestowed to their daughter, Audrey. She entered in her

senior year of college at "St. Mary of the Springs" at Columbus, Ohio, Dominican Sisters. All who know Audrey, know that she is a very talented girl and will make a very nice Sister. So, to Mr. and Mrs. Lozier, we say, count your blessings, and be thankful for God's grace. More good will has been wrought by prayers than all the luxuries of the world. God bless you, all! The Loziers have given another member of their family in marriage, Frank, Jr., was married to Mary Margaret McGonagle of Newark, Ohio, on May 11, 1953. Frank is finishing his third year in the Army stationed in Panama.

Mr. and Mrs. Herman Lukz also gave away their lovely daughter in marriage. Therefore, may God bestow upon these young people all the blessings they deserve.

Our members, so far, have been giving but we also have some who produce; namely the following proud parents, Mr. and Mrs. Gilbert Robsel who have a new baby girl, and Mr. and Mrs. Raymond Robsel another girl, Mr. and Mrs. Bill Umeck, a boy and Mr. and Mrs. Chester Hlasta, a boy. Congratulations!

For the enjoyment of both the men and members of the SWU a picnic was held in August at McDonald Park. A good time was had by all in spite of the down-pour of rain!

Two weeks later, we decided to make a pilgrimage to Euclid, Ohio, to the Shrine of Our Lady of Lourdes; so we chartered a bus and spent a beautiful day on these inspiring grounds. We were honored to have with us Rose Racher of Warren, who is a Supreme Officer and our good friend. We had representations from Niles and Youngstown with us also. It was a delightful trip and I am sure that many graces were gained on that wonderful day.

Now comes a report on the biggest affair of the year, our Grape Harvest Festival which was held Oct. 3rd. Our members, led by Mr. and Mrs. Frank Lozier and joined by Mayor Catone and Anthony Lozier, as acting judge, paraded into the dance hall in colorful native costumes. The hall was decorated from wall to wall with bunches of grapes and other fruits candy and cigars. The center of the hall was brightened with a beautiful crown, encircled with the best of fruits and wine. The crowd was very cooperative and very joyful. The dancing was spectacular and everyone had a marvelous time. Many, many thanks to our chairlady, Emma Zore, and chairman, Joseph Senk, and their respective committees; thanks also to Cleveland, Warren, Niles Youngstown, Ohio and Bessemer, Pa., for representatives, who made the dance a huge success.

May God grant each and everyone of you, your wish for today!

Anna Catone, reporter

No. 56, Hibbing, Minn. — Sunday September 27th, the officers of branch no. 56, consisting of Mrs. Mary Meadows, Fran Puhek, Ma Kozina, Amelia Domen and myself, traveled to Ely to partake in there twenty-fifth anniversary banquet.

The drive to Ely at this time of the year is a most beautiful and pleasant one with mother nature in her busy season displaying every hue and color in her masterpiece. How peaceful and heavenly it is to relax and drive on a Sunday afternoon in such an atmosphere.

Congratulations and our sincerest wishes for another 25 years of success and fun to the Ely branch. Hats off to the women who served as officers these past years and to the women who served on committees and contributed their time and effort to various projects which made the branch what it is today.

To us it was a treat to hear the wonderful community singing under the very able direction of Miss Mary Hutar. Wouldn't it be nice if we could all get together at least once a month and sing?

Thank you kindly, Ely, for the wonderful time we enjoyed every bit of it. It was so nice to be with you again.

This trip gave me the opportunity to visit with Mary Novak, Mary Shikonja, K. Slogar and Mrs. Ripich who are very much interested in the organization and gave me much helpful information. I sincerely hope an opportunity will present itself for you to visit Hibbing on our meeting night as our guests. We'd love to have you.

Faternally, Mary B. Theodore, Pres.

No. 57, Niles, Ohio. — We had a wonderful time at our last meeting which was well attended. Our Hostess was Mary Visnosky who entertained the meeting. It was her birthday. Mrs. Racher and Mrs. Spirko also celebrated their birthdays. The three celebrants provided delicious - refreshments for us. Thank you! Many very happy returns of the day!

Three new members joined our juvenile department and also an adult member was initiated. Welcome greetings to all. We do hope to have more new members before the close of this campaign which is December 31st.

The Christmas card sale is now in progress. Every member is kindly requested to purchase a box of the lovely cards that are now available by Margie Mollica, 1416 Robbins Avenue, Tel. LO 2-4830. If you cannot attend the meeting, call up Margie and she'll see to it that you'll receive the cards. The proceeds from the sale will go into our treasury and that should make it very interesting for all.

Our Christmas Party will be held at the home of Mrs. Opalka, 330 Russell Avenue. A dollar gift exchange will be the main feature of the party. Here's hoping that you'll all attend.

Johanna Prinz, Reporter

No. 73, Warrensville, Ohio. — Unable to attend the October meeting myself, I hear there were only nine members present. We didn't have such a small attendance for a long time. To those of you who haven't made it your effort to be present at the meetings so far, do surprise us by coming to the future meetings.

It was indeed a surprise to run into Helen Dienman (Lubonovich) coming out from church one Sunday last month. Helen, with her son, Ray, flew here from New York, to spend a few weeks with her mother and dad, Peter and Lucy Lubonovich. Hope you had a nice visit, Helen!

Our vice-president, Mrs. Sophia Mauer, is happy to announce the engagement of her son, Lawrence, to Donna Claire, daughter of Mr. and Mrs. D.J. Strahan, of Maple Hgts., Ohio. Donna attended Beaumont

Miss Donna Claire Strahan

School for Girls and is a graduate of Hoban Dominican High School. Lawrence is a graduate of Orange High School and served in the First Cavalry Infantry Division in Korea.

The date for the wedding has not yet been set; we wish all the happiness in the world to the happy couple.

"Happy Birthday" to Sylvia Kocjan and to our Supreme Secretary and good friend, Albina Novak, who are celebrants in the month of November. Oh, Gee! I almost forgot, I have a birthday in November, too!

Your reporter, Frances Travnik

No. 79, Enumclaw, Wash. — We had two meetings since I wrote last; the first one being held at the home of Mrs. Richter in Black Diamond. Mrs. Richter and Mrs. Prasnikar served a most delicious lunch including Apple Strudel. We enjoyed every bit of it! Our last meeting was held in Cumberland at the home of Mrs. Tost. After the meeting, Mrs. Tost and her daughter Jennie Guisiano served us

another wonderful lunch. On the second Sunday in November, we will hold our next meeting at the home of Mrs. Potocnik, also in Cumberland, Wash.

Congratulations to Mrs. Teresa Johnson on the birth of a son.

Mrs. Podbregar who is ill, and was in California for the past two months receiving medical treatments, is back home now. We all wish her a very speedy recovery.

We wish to extend our sympathy to Mrs. Mary Kitna, who lost her father recently. May his soul rest in peace!

Hope to see you all at our next meeting, Nov. 8th, at which time we will be making plans for our Christmas party.

Fannie Ramshak, secretary

No. 92, Crested Butte, Colo. — Hello sisters! Autumn is here in all its glorious color. Our little Crested Butte nestles in a valley surrounded by hills which seem to be painted gold, brown, red and green. It's most colorful, picturesque and so beautiful. As we gaze upon this beauty of nature, we think about so many happy days spent in our little town. It refuses to die even though there is so little work to be had here. We wonder how many more families will have to move away as time goes by; and who of us will see mother nature's paint brush at work on these same hills next year!

Our branch has lost two more members. Our treasurer Josephine Somrak, has gone to Trinidad, Colorado, to make her new residence; and Frances Sava has moved to Paonia, Colorado. We wish both members the best of luck in their new homes and hope that they will continue to keep their membership with us. Our branch has dwindled down to twelve active members, and it is getting harder and harder to get new ones to replace those who have had to leave because the future here is so undecided.

We did not have our picnic reunion as planned for July 12th, because only five of our former members who are now living elsewhere accepted our invitation; also most of our local members were busy. But our group enjoyed that evening playing canasta and we had our own reunion.

On August 2nd our regular meeting was held with the following new items of interest to report. Frances Sava rejoined the SWU at this meeting and was also elected treasurer by acclamation. Since then, Frances has had to leave Crested Butte, and her replacement is Mrs. Frances Pogorel, who was elected at the last meeting, which was held Sept. 13th. Mrs. Phillip Yaklich was the guest of Mrs. Kochevar.

Since I am a lover of good poetry, I have taken the liberty of reading a different poem at the close of each meeting. The members have enjoyed this new feature.

Throughout the summer months, we

have lost several of our town pioneers. God grant them eternal rest!

Congratulations to all of our newlyweds. May God bless you abundantly in your future life. Congratulations are also extended to all who have had recent visits from the stork. We have a few members on the sick list; and we wish all of them a speedy recovery.

Our last meeting was held on Oct. 4th at the Council Room of the City Hall at 7 PM. The meeting was opened and closed with prayer led by vice-president, Helen Cobai. There were only nine members present. But we had the fine company of two guests, Mrs. John Mihelcich and Mrs. Theresa Krizmanich.

After our meeting, we enjoyed playing Canasta. High prize went to Rose Carricato and Helen Cobai. Low prize went to Josephine Krizmanich and Mrs. John Kapushion, Sr. We all had an enjoyable evening. Mrs. Margaret and Ann Malensek served us delicious refreshments!

Happy Birthday to all those who have celebrated recently. May God bless each and every one of you!

Helen Cobai, reporter

No. 95, So. Chicago, Ill. — Here it is, a year since our last dance! Gee, how time flies! At our last meeting we had delicious cakes, and poticas donated by Mrs. Markezich, which we all enjoyed. Happy Birthday, ladies; and thanks, again!

The door prize of the evening donated by Mary Skorijska, taken home by one of our new members, Mrs. Zadro.

We wish to welcome our new members, Mary Brozovich, and her two sons, Joseph and John, Delores Barkowski, Mary F. Hines and Kenneth Carlson. We want to extend our sympathy to Mrs. Strahenich and Mary Moran whose son and brother passed away recently. Also our sympathy is extended to Helen Terk, whose mother, who was also our member, passed away while she was in California, and Josephine Bogovic, whose husband was taken by God. May their souls rest in peace!

To our sick members, Eva Starcevic and Mrs. Poropat's husband, Martin, we wish a speedy recovery.

There's only two more months of this year left, so please, members, those of you who are in arrears, come in and pay up at the meeting, Nov. 4th. Then, our December meeting will be concerned only with annual elections and other important business.

So long, for now—see you at the meeting! Pauline Stanley, secretary

No. 105, Detroit, Mich. — Here I am again, reporting on the activities of our branch. Now is the opening of the new season, and I hope that all of you, dear members, have enjoyed a pleasant summer vacation. Time is

WOMAN'S GLORY The Kitchen

All recipes
are tested
by contributor
Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
LaSalle, Ill.

Requests have been coming in for the use and utilization of cocoanut; and since Christmas is just around the corner, the following recipes will come in handy for the holiday season.

Cocoanut is nutritious and in its fresh form is almost equivalent to milk. It loses some of its value in the drying process but still contains nutritive value.

Here is a recipe that can be used either as a candy or a tea cake.

CHOCOLATE COCOANUT TEA CAKES

2 squares unsweetened chocolate, $\frac{3}{4}$ cup sugar, $\frac{1}{4}$ cup Pet Milk, 3 cups shredded cocoanut, 1 teaspoon baking powder.

Melt the chocolate in the top of a double boiler. When melted add the sugar and pet milk. Mix this well. Remove from heat and mix in the cocoanut and the baking powder. When mixture is well blended drop from a teaspoon onto a greased cookie sheet. Bake in a slow oven 325 degrees 15 minutes or until browned. Remove from pan while warm. Makes $2\frac{1}{2}$ dozen.

MOLASSES COCOANUT CAKE

$\frac{1}{2}$ cup butter or other shortening, $\frac{1}{2}$ cup brown sugar, 1 egg, 1 cup Brer Rabbit Molasses, $2\frac{1}{2}$ cups sifted cake flour, $1\frac{1}{2}$ teaspoon baking powder, $\frac{1}{4}$ teaspoon salt, $\frac{1}{2}$ teaspoon

going so fast; already the frost is here and with it, early darkness and chilly winds. Therefore, let us face this new season with a fresh spirit, new energy and enthusiasm and above all, a desire for unity within our branch.

Our pre-vacation meeting was held at the home of sister Mrs. Kocijan and was very well attended. Hope we can resume the same fine interest now!

Among the many cards I received from traveling friends, were wishes from sister Jennie Vidmar, who spent a couple of months this summer touring Europe and visiting her birthplace, Postojna. She made a special visit to her mother's grave on the 50th anniversary of her death; I think that was a very sweet memory.

Our president, Katherine Petrich, was a very busy lady this summer;

soda, $\frac{1}{2}$ cup milk, 1 can moist cocoanut, cut with scissors.

Cream together sugar and shortening; add egg and beat in well. Mix in molasses. Sift together dry ingredients, and add alternately with milk to first mixture. Add cocoanut. Bake in greased and floured loaf pan $8 \times 8 \times 2$ inches in moderate 350 degree oven for 45 minutes. You may frost this but if left unfrosted it will keep fresh for quite a few days.

COCOANUT CRUMB CAKES

1 cup fine bread crumbs, $1\frac{1}{2}$ cups (1 can) sweetened condensed milk, 1 teaspoon lemon extract, $\frac{1}{4}$ cup raisins, $\frac{1}{4}$ cup chopped nuts, 8 dates, chopped, 9 candied cherries, chopped, $\frac{1}{4}$ cup shredded cocoanut.

Crisp bread crumbs in oven until lightly browned; gradually stir in condensed milk until of consistency to drop; add remaining ingredients. Drop by teaspoon on greased baking sheet and bake in moderate oven 350 degrees for 12 minutes. Makes 3 dozen cookies.

COCOANUT FRUIT DESSERT

6 ripe bananas, $\frac{1}{2}$ cup orange juice, 4 tablespoons brown sugar, 1 cup grated cocoanut.

Peel and cut bananas in half, lengthwise. Place in greased baking dish. Mix orange juice and brown sugar; pour over bananas, adding lemon juice if not tart enough. Sprinkle thickly with cocoanut, and bake in moderate 375 degree oven for 10 minutes. Makes 6 portions.

APRICOT COCOANUT BREAD PUDDING

1 cup soft bread crumbs, $\frac{2}{3}$ cup milk, 2 tablespoons butter, $\frac{3}{4}$ cup sugar, $\frac{1}{4}$ cup cooked, drained and chopped apricots, 2 teaspoons lemon juice, $\frac{1}{2}$ teaspoon grated lemon rind, dash of salt, 2 eggs well beaten, 6 apricot halves, $\frac{1}{2}$ cup grated cocoanut.

Combine crumbs, milk, butter and

earned credits toward her future teaching. She has been a teacher for a long time, and we wish her good luck in her profession!

Mrs. Jamnik and her daughter-in-law and children spent their vacation up north enjoying the different surroundings!

Yours truly was most sleeping on the job, either! I've been going around in circles to get new members—how about you?

At the 1953 State Fair it was very wonderful and to let you know that I really was there, I must tell you that I saw the blue prize ribbon on a big, beautiful potica displayed at the Fair. It was made by Mrs. Krek of our branch. Congratulations! We all share in your honor!

Next meeting, I hope to see everyone of you and bring a friend. Good luck, to all! Marie Nezbeda, secretary

sugar; heat to boiling point, stirring constantly then cool; add apricots, lemon juice and rind, salt and eggs. Turn into greased baking dish, top with apricot halves and sprinkle with cocoanut. Place in pan of hot water and bake in moderate 350 degree oven 45 to 50 minutes, or until firm. Makes 6 portions.

CHOCOLATE COCOANUT OATMEAL COOKIES

1 cup flour, $\frac{1}{2}$ teaspoon baking soda, $\frac{1}{4}$ teaspoon baking powder, $\frac{1}{2}$ teaspoon salt, $1\frac{1}{2}$ cups rolled oats, $\frac{1}{2}$ cup shortening, 1 cup light brown sugar, 1 well beaten egg, 2 squares (2 oz.) unsweetened chocolate melted, 1 teaspoon vanilla, 1 cup moist shredded cocoanut.

Sift flour; measure, add soda, baking powder and salt; sift again. Stir in rolled oats.

Cream shortening and sugar together thoroughly; add wellbeaten egg and melted chocolate; mix until smooth. Add the dry ingredients. Add vanilla and cocoanut; mix until well blended.

Drop by teaspoonfuls 2 or 3 inches apart onto a greased baking sheet; press each one down with the back of a fork. Bake in moderate oven 325 degrees 12 to 15 minutes. Makes $2\frac{1}{2}$ dozen cookies.

CHOCOLATE COCOANUT MACAROONS

2 squares (2 oz.) unsweetened chocolate, $1\frac{1}{2}$ cups sweetened condensed milk 2 cups shredded cocoanut, $\frac{1}{4}$ teaspoon salt, 1 teaspoon vanilla.

Melt the chocolate over hot water. Add sweetened condensed milk, cocoanut salt and vanilla. Drop by teaspoonfuls 2 or 3 inches apart onto a greased baking sheet. Bake in a moderate 350 degree oven for 15 minutes. Makes 3 dozen macaroons. Note: These are very quickly made if you want them in a hurry.

PUMPKIN SPICE CAKE

$\frac{1}{2}$ cup shortening, $1\frac{1}{4}$ cup Sugar, 2 eggs well beaten, $2\frac{1}{4}$ cups sifted flour, $2\frac{1}{2}$ tsp. baking Powder, $\frac{1}{2}$ tsp. Soda, 1 tsp. Salt, 2 tsp. Cinnamon, $\frac{1}{2}$ tsp. Ginger, $\frac{1}{2}$ tsp. Nutmeg, 1 Cup canned Pumpkin, $\frac{3}{4}$ Cup Milk, $\frac{1}{2}$ Cup finely chopped nuts.

Beat shortening fluffy, beat sugar in gradually and beat together until creamy light, add eggs and beat in to blend. Measure flour, add salt, soda, baking powder and spices and sift again. Stir milk into the pumpkin and then add this alternately with small additions of the sifted ingredients, beginning and ending with flour mixture. Stir in chopped nuts. Spread in two 9 inch layer pans.

Bake in moderate oven about 30 minutes.

Top with whipped cream or boiled icing.

The above recipe was sent by Christine Menart, Branch no. 7.

Juniors' Page

JUNIOR CIRCLE — BRANCH NO. 7, FOREST CITY, PA.

On September 13th, the first get-together and party in the history of its Juvenile group was held by the officers of Branch no. 7, Forest City, Pa. The above picture shows the many smiling faces of a group of 34 of the children who have become the first mixed combination of Juniors. Branch no. 7, boasts 70 juveniles, however, those not pictured are pre-school age and will be shown at a later date. The youngsters enjoyed themselves at a wonderful party where most of them displayed their talents in singing, playing musical instruments and tap-dancing and had a very pleasant afternoon of entertainment. Refreshments and souvenirs of pencils and balloons besides extra prizes were distributed among them. During the winter months, the group will continue to be active in indoor get-togethers. Most of the Juniors were secured by Secretary, Christine Menart, who has done her utmost in working for the progress of her branch. We congratulate the hard-working officers of Forest City, and their darlings who we are certain will be an inspiration to all of our juniors throughout the land!

Our present campaign is coming to an end soon and we will not know how successful we are for sometime; so let us not give up. We still have some work to be done if we wish to call this campaign a success.

You may wonder why such a drive for Juniors, I'll tell you. Like preserving jams and jellies, which is something good, so we wish to preserve what our Slovenian forefathers brought forth to our country. Our country is today one of the greatest and finest because from every country came different types of cooking, sewing, canning, singing, games, musical instruments and many, many other things too numerous to mention.

Part of this contribution to our United States came from our parents and grand parents, the Slovenians; and in order not to have their work fade out of sight and forgotten, it is our aim to organize you into groups if at all possible, to teach you these fine arts of which you can be proud to know.

In everyone's life there is a bit of room to carry the cultural torch, so won't you get your friends to join the Slovenian Women's Union? If each junior would get one new member, we'd certainly be strong and our efforts would not be in vain.

Here's news of interest to all. Ely, Minnesota is cooking with gas and are all set to get a junior group started with activities under the very able direction by a couple of very ambitious women who are willing to contribute their time and energy to a very worthy cause. I know this venture will be successful in Ely, and may give inspiration to other branches to become active and help organize Juniors. More details later.

MARY B. THEODORE

GIGGLES

Teacher—Can't you spell Mississippi?
Betty—Sure, I know how to spell it, but I don't know when to stop.

Teacher—Name a vegetable that begins with Q.
Minnie—Cucumber.

Dentist—What kind of a filling do you want in your tooth?
Little Boy: Strawberry, please.

Teacher—What are all these strange marks at the bottom of your paper?

Sammy—They're punctuation marks. I thought you could put them in to suit yourself.

Mother—The teacher told me you missed a word in spelling today. How did that happen?

Peggy—I put too many z's in "Scissors."

WHAT DAY IS THIS?

My first is in aunt but not in uncle;
My second is in hand but not in knuckle;
My third is in cake but not in pie;
My fourth is in nuts but not in rye;
My fifth is in kindness but not in deed;
My sixth is in sugar but not in greed;
My seventh is in give but not in take;
My eighth is in win but not in make;
My ninth is in vale but not in hill;
My tenth is in ice but not in rill;
My eleventh is in enter but not in go;
My twelfth is in grand but not in low;
My whole is a happy time in Fall
That brings joy and pleasure to you all.
Answer: Thanksgiving

Finančno poročilo S. Ž. Z. za mesec september 1953
 Monthly Report of the S.W. U. for the Month of September 1953

	Mesečina		Družabne in			Štev. članic	
	Redni	Mladinski	"Zarja" članice	Razno	Skupaj	Redni	Mladinski
1. SHEBOYGAN, WIS. _____	73.05	3.30	.10	.20	76.65	190	34
2. CHICAGO, ILL. _____	154.05	12.70	.10		166.85	359	133
3. PUEBLO, COLO. _____	140.85	11.70			152.55	335	120
4. OREGON CITY, ORE. _____	8.45				8.45	23	
5. INDIANAPOLIS, IND. _____	46.10	4.90			51.00	131	49
6. BARBERTON, OHIO _____	61.30	2.30	.20		63.80	169	28
7. FOREST CITY, PA. _____	59.00	6.60	.70		66.30	153	70
8. STEELTON, PA. _____						88	9
9. DETROIT, MICH. _____	16.45	.50			16.95	41	5
10. COLLINWOOD, OHIO _____	181.80	6.70		4.00	192.50	503	70
12. MILWAUKEE, WIS. _____	116.90	8.40		.25	125.55	328	84
13. SAN FRANCISCO, CAL. _____	55.80	1.10		.30	57.20	137	11
14. NOTTINGHAM, OHIO _____	139.60	5.40	.30	.25	145.55	352	54
15. NEWBURGH, OHIO _____	137.90	6.40	.10		144.40	334	64
16. SOUTH CHICAGO, ILL. _____	67.30	2.50	.20		70.00	169	25
17. WEST ALLIS, WIS. _____	57.30	1.70			59.00	152	17
18. CLEVELAND, OHIO _____	37.00	2.00			39.00	100	7
19. EVELETH, MINN. _____	64.20	8.30			72.50	168	83
20. JOLIET, ILL. _____	213.55	21.90			235.45	594	219
21. CLEVELAND, OHIO _____	44.85	5.10			49.95	125	51
22. BRADLEY, ILL. _____						29	*
23. ELY, MINN. _____	99.65	5.70			105.35	261	58
24. LA SALLE, ILL. _____	83.05	8.05			91.55	221	91
25. CLEVELAND, OHIO _____	392.10	18.30	1.00		411.40	957	185
26. PITTSBURGH, PA. _____	57.40	3.70			61.10	154	37
27. NORTH BRADDOCK, PA. _____	32.45	1.40			33.85	84	14
28. CALUMET, MICH. _____	35.15	.90			36.05	105	
29. BROWDALE, PA. _____	16.05	2.20			18.25	43	22
30. AURORA, ILL. _____	9.35				9.35	26	#
31. GILBERT, MINN. _____	59.20	4.10	.50		53.80	122	41
32. EUCLID, OHIO _____	55.20	2.10			57.30	135	23
33. NEW DULUTH, MINN. _____	28.80	1.80			30.60	82	18
34. SOUDAN, MINN. _____	17.65	.30	.10		18.05	43	30
36. AURORA, MINN. _____	44.00	3.50	.10		47.60	94	33
36. MCKINLEY, MINN. _____	4.20				4.20	12	
37. GREANEY, MINN. _____	15.15	.50			15.65	45	5
38. CHISHOLM, MINN. _____	74.55	1.70	.10		76.35	189	17
39. BIWABIK, MINN. _____	10.15	.80			10.95	29	8
40. LORAIN, OHIO _____	39.70	.40	.30		40.40	102	4
41. COLLINWOOD, OHIO _____	91.00	2.80			93.80	248	30
42. MAPLE HEIGHTS, OHIO _____	16.90				16.90	44	
43. MILWAUKEE, WIS. _____	38.30	3.40			41.70	101	34
46. PORTLAND, ORE. _____	29.45	.50	.40		30.35	78	5
46. ST. LOUIS, MO. _____	10.65	.30			10.95	29	3
47. GARFIELD HEIGHTS, OHIO _____	44.00	1.70			45.70	121	17
48. BUHL, MINN. _____	9.00	.20	.10		9.30	22	2
49. NOBLE, OHIO _____	19.30	.50	.10		19.90	53	6
50. CLEVELAND, OHIO _____	30.00	1.00			31.00	75	10
51. KENMORE, OHIO _____	11.95	.30			12.25	27	3
52. KITZVILLE, MINN. _____	19.45	.30			19.75	47	3
53. BROOKLYN, OHIO _____	19.30	.90			20.20	48	9
54. WARREN, OHIO _____	35.80	4.60	.10	.10	40.60	93	47
55. GIRARD, OHIO _____	37.90	3.50			41.40	94	38
56. HIBBING, MINN. _____	46.45	.60			47.05	122	8
57. NILES, OHIO _____	26.40	2.20			28.60	64	23
59. BURGETTSTOWN, PA. _____	16.65	1.20			17.85	39	12
61. BRADDOCK, PA. _____	18.00	.60			18.60	41	6
62. CONNEAUT, OHIO _____	12.60	.20			12.80	31	2
63. DENVER, COLO. _____	37.10	3.60	.30		41.00	96	36
64. KANSAS CITY, KANS. _____	26.95	1.50			28.45	77	15
65. VIRGINIA, MINN. _____	24.25	1.70		.10	26.05	66	18
66. CANON CITY, COLO. _____	22.55	1.50			24.05	53	16
67. BESSEMER, PA. _____	33.90	2.00	.80	.25	36.95	79	20
68. FAIRPORT HARBOR, O. _____	13.30				13.30	28	
70. WEST ALQUIPPA, PA. _____	6.00	.30			6.30	15	3
71. STRABANE, PA. _____	48.70	2.30			51.50	120	30
72. PULLMAN, ILL. _____	17.95	1.20			19.15	47	13
73. WARRENSVILLE, OHIO _____	26.25	.20			26.45	75	2
74. AMBRIDGE, PA. _____	25.40	.20			25.60	54	2
77. N. S. PITTSBURGH, PA. _____	20.65	2.30			22.95	59	23
78. LEADVILLE, COLO. _____						34	21*
79. ENUMCLAW, WASH. _____	16.95	1.50	.70		19.15	42	15

	Mesečnina			Družabne in		Razno	Skupaj	Štev. Članic	
	Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice				Redni	Mladinski
80. MOON RUN, PA.	12.15						12.15	29	
81. KEEWATIN, MINN.	11.90						11.90	34	
83. CROSBY, MINN.	10.85	.60	.50				11.95	26	6
84. NEW YORK, N. Y.	36.55	.90	1.00				38.45	99	9
85. DePUE, ILL.	13.25	.50	.10				13.85	35	5
86. NASHWAUK, MINN.								11	*
88. JOHNSTOWN, PA.	28.60	3.60	.30				32.50	71	38
89. OGLESBY, ILL.	36.40	2.90	.30				39.60	104	32
90. BRIDGEVILLE, PA.	22.90	2.70	.20				25.80	64	27
91. VERONA, PA.	24.10	.90					25.00	51	9
92. CRESTED BUTTE, COLO.	11.55	.20					11.75	23	2
93. BROOKLYN, N. Y.	30.45	1.20	.50				32.15	81	12
94. CANTON, OHIO								25	13*
95. SOUTH CHICAGO, ILL.	110.35	8.60					118.95	227	89
96. UNIVERSAL, PA.	24.40	.20	.40				25.00	58	2
97. CAIRNBROOK, PA.	15.15	.90					16.05	34	9
99. ELMHURST, ILL.	10.50						10.50	25	7‡
102. WILLARD, WIS.	14.10	.60					14.70	12	&
104. JOHNSTOWN, PA.	10.85		.10				10.95	31	1
105. DETROIT, MICH.	7.75						7.75	16	10‡
106. MEADOWLANDS, PA.	12.40		.40				12.80	24	
Skupaj	3998.70	233.40	10.00	5.45			4247.55	10499	2455

* Assessment paid in August; ‡ Assessment for October; % Assessment for October, November, December; & Assessment paid in July.

Assessment	\$4247.55
Interest on Bonds	131.25
Interest on Savings	150.00
Rent	155.00
Total income	\$4683.80

Stroški:

Za umrlo sestro Julia Jelenčič, pod. št. 2, Chicago, Illinois	\$100.00
Za umrlo sestro Mary Volker, pod. št. 5, Indianapolis, Indiana	100.00
Za umrlo sestro Mary Spehar, pod. št. 9, Detroit, Michigan	100.00
Za umrlo sestro Mary Floryanc, pod. št. 17, West Allis, Wisconsin ...	51.20
(povrnjen asessment vsled razlike v starosti)	
Za umrlo sestro Alice Novak, pod. št. 18, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Frances Valentine, pod. št. 67, Bessemer, Pa.	100.00
Za umrlo sestro Katarina Zatkovich, pod. št. 67, Bessemer, Pa.	150.00
Za umrlo sestro Marijo Rupnik, pod. št. 67, Bessemer, Pa.	100.00
Za umrlo sestro Anna Rusnov, pod. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
„Zarja“ — Bohemian Benedictine Press — tiskanje	\$1,025.00
Pošta in deposit	46.41
Delo na imeniku	10.08 1,081.49
Plače uradnicam (davki \$100.18)	624.82
Potovalni stroški in dnevnice gl. direktoricam za gl. sejo	515.19
Administracijski stroški	130.00
Šestmesečna aktuarska posluga	120.00
Znamke, telefon, brzojavi in razno	80.82
Za oglase v programski knjigi podružnicam št. 24, 25 in 26	30.00
Skupni šestmesečni izdatki	\$3,483.52
Bilanca 31. avgusta (balance Aug. 31, 1953)	\$312,096.58
Dohodki v mesecu septembru	4,683.80
Skupaj	\$316,780.38
Stroški (disbursements in September)	\$3,483.52
Bilanca 30. septembra 1953	\$313,296.86
Balance September 30, 1953	

ALBINA NOVAK, glavna tajnica

CAMPAIGN AWARDS

CAMPAIGN AWARDS for the ensuing membership drive are as follows:

3 new members — Bill fold with full name inscribed in genuine 23 karat gold;

5 new members — Billfold (wallet) and ball point pen with names inscribed.

10 new members—FIVE DOLLARS CASH,

25 new members — TWENTY DOLLARS CASH;

50 new members — FORTY-FIVE DOLLARS CASH.

Every branch securing 25 new members or over will receive a TEN DOLLAR cash award.

Campaign closes December 31, 1953.

WONDERFUL PRIZES — SO GET BUSY!

KAMPANJSKE NAGRADE

Za letošnjo kampanjo za nove članice, ki se je pričela s prvim majnikom in bo trajala do decembra, so bile določene sledeče nagrade:

Za tri nove članice: usnjata denarnica (wallet) z graviranim imenom v zlatu.

Za pet novih članic: z imenom gravirana usnjata denarnica (walet) in pero, tudi z graviranim imenom.

Za deset novih članic: \$20.00 v gotovini.

Za 50 novih članic: \$45.00 v gotovini.

Vsaka podružnica, ki pridobi 25 ali več novih članic, dobi nagrado deset dolarjev. Kampanja bo zaključena 31. decembra 1953.

The most lasting and valuable present to give to your friends is
a copy of our famous cookbook

"WOMAN'S GLORY — THE KITCHEN!"

CONTENTS

	Pages		
"MY FAVORITE" BY SUPREME OFFICERS	12-23	SANDWICHES	191-195
BREADS	25-36	SALADS	197-205
CAKES	37-62	TOASTS - PANCAKES	207-213
TORTES	63-66	MEAT PIES	214-216
CANDY-MAKING	67-73	CHEESES - MACARONI - SOUPS	217-225
COOKIES	75-91	HERBS - VINEGARS	217-225
DESSERTS - PUDDINGS	93-102	SOUPS	228-
PASTRIES (KRAPI)	103-110	STUFFINGS	229-233
TARTS	111-114	SAUCES	234-236
POTICAS	115-126	DRESSINGS	237-240
PIES	130-144	DUMPLINGS	241-243
STRUDELS	145-154	VEGETABLES	245-255
FISH - SEA FOODS	155-146	CANNING	257-266
MEATS	165-184	MEASURES	275
POULTRY	185-189	BEVERAGES	269-274
		HELPFUL HINTS	266-267
		MEMORANDUMS	276-286

Don't delay with your order but send it today with two dollars which covers cost of mailing to:

ALBINA NOVAK, 1937 W. CERMAK RD., CHICAGO 8, ILL.

ARROWHEAD SIDING & ROOFING CO.

Roofing, Siding, Insulation
Remodeling

ALL WORK AND MATERIALS GUARANTEED

Box 507, Phone 2851 R
Virginia, Minn.

YOUR BUSINESS WILL BE APPRECIATED!

Get your article to our office as early in the month as possible. The TENTH of the month is our deadline.

Be sure to use the names of everyone who takes part on the program, telling what each does. Tell who the committee members and chairmen are. See that all names are spelled correctly.

Try to have your article typewritten, double spacing it and writing on one side of the paper only. If this is not convenient, write your copy as plainly as possible with pen and ink.

Novi Svet

družinski list, izdaja za november je posvečena Vernim dušam in prinaša sledečo vsebino:

Spočij se, pesem, Damjan
Na verne duše, uvodnik, C. Pfeifer
Smrt, pesem, Ciril Pfeifer
Gradil le prah, pesem, C. Pfeifer
Grob na tujem, pesem, Limbarski
Tebi, pesem, Damjan V.
Kralj Matjaž, v slovenskih narodnih pesmih in pripovedkah, C.P.

Pred svojim pragom, članek, po P.K.O.

Prazen strah, pesem, Vrhovčan
Strici, kmetska zgodba, F.S. Finžgar
Ovčar Marko, povest, Janez Jalen
Pustolovščine Toma Sawyera, povest, Mark Twain-Milena Mohoričeva

Slovensko-angleški besednjak

Zarji na pot. Posvetitev glasilu S. Ž.
Zveze ob zaključku prvega četrta stoletja. Ciril Pfeifer

Uvodnik v Pijonirju: Miru, sožitja davno še ne bo, če ne povrne

se Slovenstvu STO. O tržaškem vprašanju

Novice. Od srca do srca. Glasovi naročnikov

Angleški del prinaša poslanci glede tržaškega vprašanja, poslani vladi Združenih Držav in Canadi.

Naročnina \$4.00 letno. — Naslov:

NOVI SVET,

1845 West Cermak Road, Chicago 8, Illinois.

"PLEASE PATRONIZE OUR ADVERTISERS"

DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS
COAL & OIL

2048 W. 23rd St. Phone VI 7-4891
Chicago 8, Illinois

Starc Park View Florists

Weddings, Bouquets, Funeral designs, Corsages
Telegraph delivery service

1096 Norwood Rd. Tel. Ex. 1-5078
9320 Kinsman Rd. Tel. MI. 1-2489
Cleveland, Ohio
J. J. STARC

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

Ray Gerend Peter Bastasic
SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posljuje že 59. leto

Članstvo: 45,000 Premožanje: nad \$9,400,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in od 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Priporoča se vam Slovenska izdelovalnica
OČAL

po nizki ceni in najboljšo postrežbo. Izdelujemo očale
tudi za staro domovino. Pošljite nam recept in odpišemo
vam natančno in hitro.

MIRKO SLAK, Optik

1123 Norwood Road, Cleveland 3, Ohio
For good fitting glasses see us. Every pair guaranteed.
Prescriptions filled. Prompt mailing overseas!

JOS. ZELE & SONS
FUNERAL DIRECTORS

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd St.
ENDicott 1-0583 IVanhoe 1-3118
Cleveland, Ohio

**PARK VIEW WET WASH
LAUNDRY COMPANY**

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street
CAnal 6-7172-73 CHICAGO

ZEFRAK FUNERAL HOME
1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAK Virginia 7-6688
ELIZABETH L. ZEFRAK
Funeral Directors & Embalmers CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone EVergreen 3-5060
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za veselo in žalostne dneve

Nad 50 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel. KEnmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street

Tel. HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

17002-10 Lake Shore Blvd.

Tel. KEnmore 1-5890 Cleveland 10, Ohio